

DE
RECHTEN VAN DE
MENS
IN DE ISLAM
~ EN ALGEMENE
MISVATTINGEN~

Abdul-Rahman al-Sheha

Aanpast door Abu Salman Deya ud-Deen Eberle

Nederlandse vertaling: Malak Faris / 2010

DE
RECHTEN VAN DE MENS

IN DE ISLAM

~ EN ALGEMENE
MISVATTINGEN ~

Abdul-Rahman al-Sheha (abuselman102@yahoo.com)

Originele titel: Human rights in Islam and common misconceptions.

De rechten van de mens in de Islam

1.

Introductie.....	3
De Islam en de basisbehoeften.....	8
Gelijkheid in de Islam.....	9
De Islam en de essentiële behoeften.....	13
Behoud van de Goddelijke religie.....	13
Fysieke bescherming.....	22
Het behoud van de geest.....	27
Het behoud van eer, familie en nageslacht.....	29
Het behoud van welstand/rijkdom.....	36
Opmerking w.b. het behoud en de veiligheid van nationale middelen...39	
Opmerking w.b. openbare en persoonlijke rechten in de Islam.....39	
1. De rechten naar de Almachtige Allah.....	42
2. De rechten naar de Profeet Mohamed (VZMH).....	47
3. De rechten naar de andere Profeten en Boodschappers.....	50
4. De rechten van de ouders.....	52
5. De rechten van de man t.o.v. zijn vrouw.....	54
6. De rechten van de vrouw t.o.v. haar man.....	55
7. De rechten van kinderen.....	58
8. De rechten van familie.....	59

De rechten van de mens in de Islam

2.

Publieke rechten en plichten.....	60
1. De rechten van een leider t.o.v. zijn volk.....	62
2. Rechten van de mensen t.a.v. de overheid.....	64
3. Rechten van buren.....	67
4. Rechten van vrienden.....	69
6. De rechten t.o.v. de armen.....	70
7. De rechten van arbeiders.....	73
8. De rechten van de werkgevers.....	74
9. De rechten van dieren.....	75
10. De rechten van bomen en planten.....	77
Diverse andere rechten.....	78
Het juridische systeem in de Islam.....	86
Hisbah, het systeem van verantwoording in de Islam.....	90
Islamitische verklaring van de rechten van de mens.....	91
Misvattingen over de rechten van de mens in de Islam.....	105
Antwoord op de misvatting w.b. de Sharia (Islamitische wetgeving).....	105
Antwoord op de misvatting w.b. de rechten van de niet-Moslim.....	107
Antwoord op de misvatting w.b. de Hudood (Islamitische straffen).....	109
Antwoord op de misvatting w.b. het verwerpen van de religie.....	118
Antwoord op de misvatting w.b. het huwelijk met een niet-Moslim.....	120
Antwoord op de misvatting w.b. slavernij.....	121
Conclusie.....	129
Referenties.....	132

De rechten van de mens in de Islam

3.

Introductie.

Alle lof is voor Allah en moge Allah de vermelding verheerlijken van Zijn Profeet en moge Hij dit overbrengen aan zijn gezin, zijn metgezellen en zij die het veilige pad volgen, weg van het kwade en hen veiligheid schenken op de Dag der Opstanding.

Elke samenleving moet voor de inwoners de rechten garanderen in de basisbehoeften en veiligheid en hen een gevoel van verbondenheid en bevestiging geven in de hele sociale groep. De mensen moeten zich veilig en verbonden voelen zodat zij hun taken en plichten kunnen uitoefenen op een bevredigende wijze.

Momenteel zijn er drie afzonderlijke trends zichtbaar in onze mondiale samenleving. De eerste trend overdrijft het persoonlijk recht op de maatschappij. Deze trend geeft het individu de volledige vrijheid te doen wat hij wil, met weinig beperkingen. Jammer genoeg leidt dit tot chaotische situaties. Wanneer men een ongelimiteerde vrijheid toestaat resulteert dit vaak in egoïsme, overheersing en tegenstrijdige conflicten. De maatschappij lijdt enorm onder gierigheid en egoïsme. Deze trend zien we vooral in een liberale, democratisch kapitalistische maatschappij.

De tweede trend -in tegenstelling tot de eerste- pleit voor de rechten van de samenleving boven de rechten van de persoon. Deze laatste wordt zijn rechten ontnomen. Alleen de rechten die het heersende bestuur dienen worden verleend aan het individu volgens de dominante ideologie van de heersende klasse of groep. Deze trend is prevalent in communistische en totalitaire samenlevingen.

De derde trend bespiegelt noch benadrukt het recht van de maatschappij over het individu, noch het recht van het individu over de maatschappij. Elk wordt zijn recht gegeven volgens het gegeven systeem. Rechten en plichten zijn geregeld onder strikte regels en voorwaarden. In deze trend staat het publieke belang boven het belang van het individu in het geval van een serieus conflict.

In dit boek zullen we de rechten van de mens in een licht zetten van een perfect gebalanceerd systeem van wetten en principes van de Islam. Deze rechten zijn gebaseerd op de openbaringen van het Goddelijke boek van de Moslims; de Glorieuze Qur'an, en de Sunnah; de praktijk van Allah's Boodschapper (VZMH): de twee belangrijkste bronnen van het Islamitisch leven en de jurisprudentie.

De rechten van de mens in de Islam

4.

Zowel de Qur'an als de Sunnah streven naar een ideaal individu in een ideale samenleving. Interactie met elkaar voor harmonie van het individu met Allah, hun Heer en Schepper; met zichzelf, anderen, de samenleving in het algemeen en andere samenlevingen in de wereld.

We geloven er sterk in dat de toepassing van de individuele en sociale principes van de derde trend - mits begeleid door het perfect geopenbaarde recht van Allah in de Qur'an en Sunnah- de mensheid beslist gelukkiger en welvarender maakt. De toevoeging van deze principes maakt het mogelijk voor de samenleving een sfeer van vrede en veiligheid tot stand te brengen. Deze sociale rechten en principes zijn geen resultaat van voorafgaande experimenten, sociale ideologiën, tijdelijke of onmiddellijke behoeften en/of politieke drijfveren en motieven. Eerder zijn ze van de Barmhartige en Alwetende; voor de persoonlijke vooruitgang in het geluk van dit leven en verlossing in het Hiernamaals.

Ons sterk geloof in de waarheid en rechtvaardigheid van de Islamitische wetten en grondbeginselen is te wijten aan het feit dat Allah, de meest Genadevolle en Schepper van de mensheid, deze openbaarde. Hij weet het best wat past in Zijn schepping in alle tijden, wat goed of slecht is voor de mens, wat hen blij of verdrietig maakt en succesvol of miserabel maakt. Met Zijn kennis en barmhartigheid heeft hij wetten gemaakt die essentiële behoeften vervullen en die het beste passen bij Zijn schepselen op aarde en het leven succesvol, veilig en aangenaam maken.

De Glorieuze Qur'an, die geopenbaard en gezonden is aan de Profeet Mohamed (VZMH), is het eeuwige wonder dat de basis inhoud van deze essentiële regels. De Sunnah praktijk van Allah's boodschapper (VZMH) is de tweede bron van de Islamitische wet en bevat een gedetailleerde en geopenbaarde begeleiding. Deze regels en principes werden zo'n 1400 jaar geleden vastgesteld door Allah's Boodschapper (VZMH), op een goede manier en in de beste vorm en blijven voor altijd relevant. Zowel de Glorieuze Qur'an als de Sunnah (praktijk van Allah's Boodschapper (VZMH)) respecteren de mensen en hun individuele rechten in de samenleving. Deze bronnen van de Islamitische wet bevatten de behoeften en rechten van de samenleving en openbare belangen worden niet over het hoofd gezien. In feite, de Almachtige Allah zegt in de Glorieuze Qur'an:

“En inderdaad hebben Wij de kinderen van Adam geëerd en hen gedragen over land en zee, en hun van het goede gegeven en hen verheven boven velen dergenen die Wij hebben geschapen.”
(17:70)

De rechten van de mens in de Islam

5.

Mensen kunnen alleen eer en privileges krijgen als zij voldoen aan hun verplichtingen en de verschuldigde rechten aan de rechtmatige eigenaar geven.

Om een speciale plaats op aarde te verkrijgen, moeten de individuen specifieke taken, waaraan behoefte is, uitvoeren. Dit concept wordt geïllustreert in de Almachtige Allah in de Glorieuze Qur'an:

“ En Hij is het, die u op aarde tot opvolgers maakte en Hij heeft sommigen uwer in rang boven anderen verheven, opdat Hij u door hetgeen hij u heeft gegeven, moge beproeven. Voorzeker, uw Heer is vlug, in het straffen en voorzeker, Hij is Vergevingsgezind, Genadevol.” (6:165)

Sommige landen en internationale organisaties zoals de United Nations, roepen hard over beginselen die de rechten van de mens moeten garanderen. De Islam installeerde zo'n veertien eeuwen geleden veel van deze rechten voor de mens binnen haar verlichtende Shariah (wetten en jurisprudentie). De rechten zijn opgesomt door moderne internationale organisaties die zijn gekarakteriseerd met tekortkomingen in de conceptualisering, gebreken in de formulering en onrechtvaardigheden in de toepassing. Ze zijn onderworpen aan politieke agenda's, economische druk en culturele vooringenomen standpunten. Ze dragen de grondsoppen van het kolonialisme en het imperialisme. Ze zijn vaak niet in het belang van de mensheid, maar eerder in het voordeel van sommige overheden of machtige belangengroeperingen. Dit wordt duidelijk wanneer we het mondiaal bekijken; steeds meer van onze medemensen lijden onder wreedheden en toch is er geen organisatie die de zwakken en armen verdedigt. De flagrante ongelijkheid en misbruik tussen en in de landen groeit verder en verder voor onze ogen en de reglementen voor hulp en ontwikkeling trekken hen dieper in de moeilijkheden, alsof zij bedoeld zijn om de problemen in stand te houden. Het kan zijn dat humanitaire organisaties om politieke of economische redenen niet bij de hulpbehoevenden kunnen komen. Sommige eerlijke organisaties worden uitgesloten voor het uitvoeren van humanitaire inspanningen, terwijl anderen toegelaten worden omdat ze agenda's promoten en mensen bekeren met sektarische idealen, of speciale belangengroeperingen die meer acceptabel zijn dan de dominante bevoegdheden. Sommige organisaties komen met strijdkreten, zoals *“bemoei je niet met de interne affaires van andere landen”* of *“we moeten ons blijven beperken tot de politieke realiteit”* etc.

De rechten van de mens in de Islam

6.

De Islam pleit voor bescherming, verdediging en steun van de onderdrukten in deze wereld door het verwijderen van de wortels van onderdrukking en exploitatie. De Islam is gestructureerd om elke vorm van onderdrukking en uitbuiting uit te roeien volgens de regels: het genieten van recht, het verbieden van het kwade en het worstelen in de weg van Allah de Verhevene.

De Almachtige Allah zegt in de Glorieuze Qur'an:

“En waarom strijdt gij niet voor de zaak van Allah en voor de zwakken –mannen, vrouwen en kinderen- die zeggen: “onze Heer, neem ons uit deze stad waarvan de bewoners onderdrukkers zijn en schenk ons een vriend en een helper uwerzijds”. (4:75)

Het is belangrijk erop te wijzen dat de handhaving van de wetten van de rechten van de mens in een samenleving die uit Moslims bestaat, onlosmakelijk verbonden is met de oprechte betrokkenheid bij de tenuitvoerlegging van de Islamitische wetten en principes in letter en geest. De huidige regeringen van sommige Moslimlanden keren hun rug naar de Islam terwijl anderen enkel nemen wat hunzelf ten goede komt. Weer anderen pretenderen dat zij iets van de leer en principes toepassen, maar in werkelijkheid proberen ze de Islam van binnenuit te vervalsen, te vernietigen en te manipuleren en storen zelfs de toepassing van de Islamitische wetten. Zij zijn geen voorbeelden in het verdedigen van de rechten van de mens in de Islam. Daarom wijzen we er hier op, dat diegenen die de Islam objectief willen bestuderen, dat doen door het te bestuderen in zijn waarde; als een goed ontwikkeld systeem en zonder vooroordelen (misschien veroorzaakt door het slechte gedrag van sommigen die claimen Moslim te zijn). Het afwijkende gedrag en de acties van bepaalde personen, groepen, mensen of overheden mogen het uiteindelijke oordeel van iemand niet beïnvloeden. Het uitvoeren van de Islamitische principes en wetten varieert, afhankelijk van de inzet voor de Islam en de praktische mogelijkheid om ze aan de lokale omstandigheden aan te passen. Ook al is er een goed systeem, er kunnen altijd fouten en tekortkomingen zijn in de perceptie en de toepassing ervan. Als we bijvoorbeeld leugens, bedrog, contractbreuk, teleurstelling en corruptie waarnemen bij een persoon, moeten we niet het systeem beschuldigen, tenzij het deze praktijken (oogluikend) toestaat en ze gebruikt in voordeel van hypocrisie. Sinds de Islam categorisch deze kwaden verbiedt, moet men de persoon zelf straffen voor zijn misdaden en niet het systeem. We moeten het systeem grondig onderzoeken en haar vruchten overwegen.

De rechten van de mens in de Islam

7.

Een simpel voorbeeld wordt hier gegeven: als een persoon brood nodig heeft gaat hij naar de bakker, kruidenier of supermarkt. Als een persoon brood nodig heeft en naar de slager gaat of naar de groentenman, zal hij er geen brood vinden. Er staat een algemene verklaring in de Qur'an die dit uitlegt. De Almachtige Allah zegt in de Glorieuze Qur'an:

“ En als gij het merendeel der genen die op aarde zijn, volgt, zullen zij u van Allah's weg doen afdwalen. Zij volgen slechts vermoedens en doen niets dan gissen” (6:116)

Spijtig genoeg zien we, dat veel Moslims over de hele wereld geen echte vertegenwoordigers zijn van de Islam omdat zij pijnlijke fouten maken en veel tekortkomingen hebben in geloof en praktijk. We praten over deze ongelukkige situatie zodat degenen die de Islam bestuderen, zich niet laten beïnvloeden of bedriegen door het gedrag en ondeugden van Moslims die de Islam slecht vertegenwoordigen. Serieuze studenten moeten niet wanhopen, maar kijken naar de kernleer van de Islam en de representatieve oprechte Moslim. We moedigen Moslims aan om goede praktijken te handhaven en het geloof toe te passen in elk aspect van het leven. We roepen niet-Moslims op om de Islam te onderzoeken en de principes te begrijpen.

Er is een bekend verhaal van een nieuwe Moslimbekeerling die, toen hij een Moslimland bezocht geschokt was bij het zien van de afgrijselijke situaties van Moslims in die maatschappij; vaststellend hoe ver deze mensen afstaan van de leer en principes van de Islam. Hij zei: “Ik dank Allah de Almachtige om me toe te laten tot de Islam voor ik naar dit land kwam. Als ik hier was gekomen vóór ik me tot de Islam had bekeerd, had ik er nog niet over gedácht om een Moslim te worden!” Hij beweerde dit omdat hij met eigen ogen de weligtierende malversaties van sommige Moslims had gezien. Dit is zeker een erg ongelukkige situatie, waarvoor wij streven naar verbetering en een eerste stap voor verbetering is bewustzijn en educatie.

De rechten van de mens in de Islam

8.

De Islam en het behoud van de vijf essentiële behoeften van het leven.

De Islam, de laatste en perfecte boodschap van Allah naar het mensdom, richt zich op het behoud van zijn grondbeginselen; een netwerk en etische code, een ideale samenleving met een balans in het beschermen van het persoonsrecht en de rechten van het maatschappelijk collectief. Een weg om dit doel te bereiken is b.v. het verschaffen van essentiële behoeften die de individuele rechten verzekert zonder het publieke goed te schaden. Als alle leden van de samenleving kunnen genieten van hun recht op vrede, rust, vrijheid en de algemene beschikbaarheid van de menselijke behoeften, in balans met het algemeen welzijn dan zullen zij de mogelijkheid hebben op een vruchtbaar, voldaan en tevreden leven.

Tevredenheid is gedefinieerd door de Boodschapper van Allah (VZMH) toen hij zei:

“Dat is degene die ’s morgens wakker wordt met het gevoel dat hij in een veilige samenleving woont, vrij is van aandoeningen en ziekten in zijn lichaam en genoeg provisie heeft voor de komende dag; alsof hij de hele wereld bezit.” (1)

De Islam formuleert een uniek systeem van rechten en plichten dat voorziet in de volgende vijf basisbehoeften van het menselijk bestaan:

- 1. Het behoud van de Goddelijke religie.**
- 2. Het behoud van de persoonlijkheid.**
- 3. Het behoud van de geest.**
- 4. Het behoud van de eer en het nageslacht.**
- 5. Het behoud van rijkdom.**

Alle samenlevingen hebben hun eigen systemen om deze basisbehoeften te onderhouden en te behouden, we zullen de unieke aspecten van het Islamitische systeem benadrukken. Voor we deze basisbehoeften in detail gaan bespreken, maken we een algemene observatie van de -vaak verkeerd begrepen- term *‘gelijkheid’*.

De rechten van de mens in de Islam

9.

Gelijkheid in de Islam.

Mannen en vrouwen zijn gelijk geschapen in hun fundamentele menselijkheid, allen hebben de gedeelde lijn en waardigheid van Allah's schepping en de mens staat boven de andere schepselen van Zijn creatie. Discriminatie t.o.v. ras, sexe, huidskleur, afstamming, classe, gebied of taal is ten strengste verboden in de Islam, dit om kunstmatige grenzen te vermijden tussen de bevoorrechten en de kansarmen. Gelijkheid betekent niet dat iedereen precies gelijk is terwijl er geen ontkenning is over natuurlijke verschillen. De twee geslachten completeren en vullen elkaar aan. Allah de Verhevene zegt in de Glorieuze Qur'an:

“O, gij mensen, vreest uw Heer, Die u van één enkele ziel schiep en uit hen beiden mannen en vrouwen verspreidde en vreest Allah in Wiens naam gij een beroep op elkander doet en weest plichtsgetrouw betreffende de familiebanden. Voorwaar, Allah is bewaker over u.” (4:1)

De Boodschapper van Allah (VZMH) zei:

“O mensheid! Uw Heer is één. Uw vader is één. U behoort allen tot Adam. En Adam is gecreëerd uit klei. Waarlijk, de meest eerbare persoon in de ogen van de Almachtige Allah, is de meest vrome onder u. Er is geen superioriteit voor een Arabier over een andere Arabier. Er is geen superioriteit van het bruine over het witte ras. Evenzo, is er geen superioriteit van het witte ras over het rode, behalve voor vroomheid en Goddelijk bewustzijn.” (2)

De mensheid volgens de Islam, met al haar rassen, heeft één originele bron, dus hoe kan het dan dat sommigen beweren superieur te zijn of denken bepaalde voorrechten te hebben? De Islam tolereert geen valse trots in afstamming of sociale status. De boodschapper van Allah zei:

“De Almachtige Allah heeft de valse trots en arrogantie verwijderd die werd gepraktiseerd in de pre-Islamitische periode waarin personen valse trots toonden naar hun voorouders. Alle mensen stammen af van Adam en Adam is gecreëerd uit klei.” (3)

De trots op ras of stand komt vaak voor in de samenleving. Bijvoorbeeld bij sommige Joden en Christenen die zichzelf in een hogere status, ras, geslacht of klasse van mensen plaatsen. Allah de Vehevene heeft de waarheid over deze arrogantie ontmaskerd, zoals Hij zegt in de Glorieuze Qur'an:

“De Joden en de Christenen zeggen: “Wij zijn Allah’s kinderen en zijn geliefden”. Zeg: Waarom straft Hij u dan voor uw zonden? Neen, gij zijt mensen onder degenen die Hij schiep. Hij vergeeft, wie Hij wil en Hij straft wie Hij wil. En aan Allah behoort het koninkrijk der hemelen en der aarde en wat daartussen is en tot Hem is de terugkeer.” (5:18)

De wetten van de Islam ontwortelen elke misleidende basis van rascisme. Bijvoorbeeld zoals een van de metgezellen van de Profeet Mohamed (VZMH) , Abu Dtharr eens zei tot een zwarte slaaf: “O, zoon van een zwarte vrouw!” Toen de Profeet (VZMH) dit hoorde, keerde hij zich tot Abu Dtharr en zei hem:

“Beledigd u deze man met zijn moeder? Waarlijk, u bezit de kwaliteiten van het tijdperk van onwetendheid (de pre-Islamitische tijden). Die tijd is beëindigd en over. Er is geen waarde voor de zoon van een witte vrouw over de waarde van een zoon van een zwarte vrouw, behalve door vroomheid en rechtvaardigheid of door goede daden.” (4)

Er is verklaard dat Abu Dtharr, na het horen van deze opmerking van de Profeet (VZMH) zijn hoofd op de grond legde, zodat de slaaf kon komen en zijn voet erop kon zetten als boete voor zijn wandaad, ofschoon de Profeet (VZMH) hem dit niet opdroeg. Abu Dtharr wilde zichzelf tuchtigen door zichzelf te vernederen op deze manier zodat hij in de toekomst niet in herhaling zou vallen.

Alle mensen in de Islam zijn gelijkwaardig en gelijk aan elkaar in termen van de verplichting tot het uitvoeren van diverse vereringen. De armen en de rijken, de leider en de provincialen, de blanken en zwarten, degenen met waardige middelen en degenen met kleine middelen, allen zijn gelijk als mens voor Allah: de meest nobele is de meest rechtvaardige, eerlijke en trouwe in aanbidding en goede daden. Zoals de Profeet (VZMH) zei:

“Allah kijkt niet naar jullie lichaam of huidskleur maar naar jullie daden en harten” (d.w.z. uiterlijke daden en innerlijke bedoelingen en oprechtheid). (5)

De rechten van de mens in de Islam

11.

Alle opdrachten m.b. tot plichten en geboden zijn toepasbaar op alles, zonder onderscheid te maken in ras, klasse of sociale status. The Almachtige Allah zegt in de Glorieuze Qur'an:

“Wie goed doet, doet dit voor zijn eigen ziel: en wie kwaad bedrijft, het is er tegen. En uw Heer is in het geheel niet onrechtvaardig jegens Zijn dienaren”.
(41:46)

Het onderscheid tussen personen in de ogen van Allah is gebaseerd op het niveau van hun vroomheid, rechtvaardigheid en volgzzaamheid in de opdrachten van Allah, de Meest Barmhartige. Allah zegt in de Glorieuze Qur'an:

“O mensdom! Wij hebben u uit man en vrouw geschapen en Wij hebben u tot volkeren en stammen gemaakt, opdat gij elkander moogt kennen. Voorzeker, de Godvruchtigste onder u is de eerwaardigste bij Allah. Voorwaar, Allah is Alwetend, Alkennend.” (49:13)

Alle personen zijn gelijk voor de Islamitische code van de wet en de aangewezen Moslimrechter. De sancties, vonnissen en wettelijke straffen zijn toepasbaar op alle rassen en standen van mensen, zonder onderscheid te maken en zonder enig persoon die immuniteit kan verwerven. Een uitstekend voorbeeld is het volgende: Aïsha (één van de vrouwen van de Profeet VZMH) vertelde dat de Quraish (een clan) diep bezorgd waren over een nobele vrouw van de Makhzum clan, die iets had gestolen. Allah's booschapper (VZMH) wilde de straf (die daarvoor staat) toepassen: het amputeren van haar hand. De Quraish overlegden onderling en zeiden: “de juiste persoon die moet spreken met de Profeet (VZMH) over de vrouwelijke dief is zijn geliefde vriend (en de zoon van zijn metgezel) Usama ibn Zaid. Toen stuurden zij Usama om dit te bespreken met de Profeet (VZMH) als bemiddelaar namens deze *Makhzumi* vrouw. Bij het luisteren naar Usama, zei Allah's Booschapper (VZMH):

“O Usama! Ben je gekomen om in te grijpen in een straf, vastgesteld door Allah? Allah's Booschapper (VZMH) stond op zodra hij zijn gesprek met Usama had beëindigd en begon een toespraak:

“De mensen (of naties) vóór jullie zijn vernietigd door het feit dat als een nobel persoon onder hen wilde stelen zij deze ongestraft lieten gaan, maar als een arm, zwak of onbeduidend persoon tussen hen iets gestolen had, dan zouden zij zeker de straf toepassen. Bij Allah! Als Fatimah (de dochter van Mohamed (VZMH) zou stelen, zou ik haar hand afhakken”. (6)

De rechten van de mens in de Islam

12.

Niemand heeft het recht om misbruik te monopoliseren of te handelen in persoonlijk belang met nationale bronnen. Alle leden van een natie hebben het recht om voordeel te hebben van deze nationale bronnen, elk volgens rechtvaardige en billijke rechten en plichten. Echter, ze zijn niet gelijk in termen van werk en waarde die ze hebben voor de publieke zaak. De Islamitische overheid moet daarom alles in het werk stellen om werkgelegenheid te creëren voor zijn kiezers en het gebruik van nationale bronnen mogelijk maken.

De Islam verklaart alle mensen gelijk in termen van de menselijke waarde, doch elk individu wordt beloond naar gelang hij presenteert in de maatschappij en samenleving. Het enige verschil tussen mensen bestaat is op basis van de diensten die zij aanbieden. De Islam kijkt niet naar een hardwerkend persoon of een trage werknemer als optelsom in termen van geld of financiële beloning. De Almachtige Allah zegt in de Glorieuze Qur'an:

“En er zijn voor alle graden overeenkomstig hetgeen zij doen en uw Heer is niet onopmerkzaam jegens hetgeen zij doen.” (6:132)

De rechten van de mens in de Islam

13.

De Islam en de essentiële basisbehoeften.

Na deze introductie zullen we nu doorgaan met de basisbehoeften van de mens die de Islam garandeert in haar Goddelijke en unieke systeem.

Het behoud van de Goddelijke religie.

De Islam is de perfecte en complete Goddelijke religie van Allah de Almachtige voor geluk en zegening van het mensdom. Alle voorgaande Profeten van Allah zoals Noah, Abraham, Moses en Jezus waren Moslims, gezonden naar hun respectievelijke volkeren met de algemene religie van de Islam –het aanbidden van Allah, die geen partner of afgod heeft- en de specifieke code van de wetten, toepasbaar op hun mensen.

Allah, de Verhevene zegt:

“En Wij zonden geen boodschapper vóór u zonder hem te openbaren: Voorzeker, er is geen God buiten Mij; aanbidt derhalve Mij alleen”. (21:25)

Mohamed Ibn Abdullah (VZMH) is de laatste Profeet en boodschapper van Allah en kwam met de laatste, complete versie van de Islam en de geopenbaarde wetten voor de mensheid voor de Dag van de Opstanding. Hij is gezonden naar de mensheid met de Islamitische code van wetten gemaakt door Allah, de meest Wijze en Alwetende.

Allah, de Verhevene zegt:

“Mohamed is niet de vader van één uwer mannen, maar de boodschapper van Allah en het zegel der Profeten; Allah heeft kennis van alle dingen.” (33:40)

En Allah de Verhevene zegt:

“Nu heb ik uw godsdienst voor u volmaakt. Mijn gunst aan u voltooid en de Islam voor u als godsdienst gekozen.” (5:3)

En Hij zegt:

“Gewis, de ware godsdienst voor Allah is de Islam.” (3:19)

En Hij zegt:

“En wie een andere godsdienst zoekt dan de Islam, het zal van hem niet worden aanvaard en hij zal in het Hiernamaals onder de verliezers zijn.” (3:85)

De boodschapper van Allah (VZMH) heeft zijn gelijkenis uiteengezet w.b. de voorgaande Profeten van Allah, zeggend:

“Mijn voorbeeld -en de voorbeelden van de Profeten die mij voorgingen- is zoals een persoon die een prachtig huis heeft gebouwd. Het huis is perfect en grandioos, maar één steen ontbreekt (in een hoek) Mensen die het huis zagen bewonderden het, maar vroegen zich af.....waarom heeft de eigenaar die steen weggelaten? IK ben die missende steen. Ik ben de laatste Profeet (voor de mensheid op aarde).” (7)

Alle mensen zijn het er in het algemeen over eens dat waarheid, recht en goedheid gehandhaafd moet blijven en verdedigd moet worden tegen de aanval van krachten zoals valsheid, tirannie en kwaad. Moslims nemen deze plicht erg serieus en streven naar de bevordering van waarheid, recht en goedheid met behulp van alle beschikbare wettige middelen. In seculiere samenlevingen wordt religie beschouwd als een privé aangelegenheid. Het openbare leven moet worden geleid door seculiere principes en zeker niet door religie of door een religieuze wet. We moeten niet vergeten dat de ontwikkeling van het secularisme zelf een reactie was op de uitpattingen en conflicten van de Christelijke kerken en verschillende monarchieën en koningen in Europa.

Dit introduceert het gevoelige onderwerp **Jihad** (worsteling, inspanning) wat een vaak verguisd en misbruikt woord is. Het volgende vers in de Glorieuze Qur'an, geeft een algemene regel over de Jihad :

“En strijdt voor de zaak van Allah tegen degenen die tegen u strijden, maar overschrijdt de grens niet. Voorzeker, Allah heeft de overtreders niet lief.” (2:190)

De samenvatting van de Jihad is dat vechten is toegestaan voor Moslims voor bescherming tegen agressie, uitbuiting en onderdrukking en toch in dit alles zijn overtredingen verboden. De Arabische wortel van Jihad betekent 'beproeving' en betekent niet alleen 'vechten tegen onderdrukkers en tirannen' maar ook 'worstelen' in de algemene zin van het woord, om het goede te bevorderen en het kwade te bestrijden.

Jihad is het hoogste principe, want alleen door Jihad wordt de godsdienst van de Islam met zijn ultieme waarheid, recht en goedheid beschermd en worden de Moslims zelf beschermd tegen degenen die hen willen schaden. Het is een plicht voor alle Moslims om in Jihad te geloven en het te praktiseren tot op bepaalde hoogte; grotere verplichtingen zijn er voor degenen met meer vermogen, maar zelfs de armen en invaliden geven hun morele steun en smeekbede voor overwinning.

De Jihad werd ook in de voorgaande geloven gepraktiseerd. Sinds het verschijnen van het kwaad over de hele wereld en in de hele menselijke geschiedenis werd de Jihad vastgesteld en voorgeschreven, om tirannie en onrecht te stoppen en criminele heersers en regimes te verwijderen. Jihad is in de wet vastgesteld om de mensen het aanbidden van goden en halfgoden te verbieden en om hen te introduceren in de realiteit alléén Allah te aanbidden, die geen zonen, partners of gelijken heeft. *Jihad* is in de wet opgenomen om onrecht te verwijderen en om de mens te introduceren in genade, recht en vrede van de Islam. Als een manier van leven, in het voordeel van de mens op aarde en niet in het voordeel van specifieke groepen van Arabieren of andere nationale groepen van Moslims. De Islam is universeel en heeft geen geografische of gelimiteerde grenzen. Zoals de traditie van de boodschapper van Allah (VZMH) zegt:

“Help uw broeder, of hij nu onderdrukt wordt of de onderdrukker is.” Een man vroeg: “O, boodschapper van Allah! Ik help hem als hij onderdrukt wordt, maar hoe kan ik hem helpen als hij een onderdrukker is?” De Profeet (VZMH) zei: **“U kunt hem tegenhouden bij het plegen van onderdrukking. Dat zal uw hulp voor hem zijn.”** (8)

De boodschap en invitatie van de Islam is internationaal en universeel voor de gehele mensheid, met een uitgebreide code van meningen, moraal en ethiek voor elke levenswandel. De Islam heeft de beginselen van recht, eerlijkheid, gelijkheid, vrijheid, voorspoed, succes en waarheid vastgelegd voor de mensen op aarde. De Jihad is niet in de wet om de mensen te forceren tegen hun wil toe te treden tot de Islam, maar meer als gereedschap en mechanisme om de vrede te handhaven die het mogelijk maakt de boodschap van de religie van het monotheïsme, recht en gelijkheid op een vreedzame manier te verspreiden over de hele wereld en te beschermen tegen aanval. Nadat de mensen de boodschap ontvangen, is het aan hen deze te accepteren of anders te kiezen. De essentiële zin van Jihad is de weg te openen voor het vermenigvuldigen van de boodschap van de Islam onder de mensen. De Almachtige Allah zegt in de Glorieuze Qur'an:

“Er is geen dwang in de godsdienst. Voorzeker, het juiste pad is van dwaling onderscheiden; derhalve, hij die de duivel verloochent en in Allah gelooft, heeft een sterk houvast gegrepen, dat onbreekbaar is. Allah is Alhorend en Alwetend.” (2:256)

Het beginsel aangaande interne relaties tussen overheden en mensen is gebaseerd op recht en vrede omdat er geen blijvende vrede kan bestaan zonder recht. Jihad is geen 'Heilige oorlog', zoals wordt beschreven in de Westerse media; het is een eerbare strijd en verzet tegen onderdrukkers en degenen die de vreedzame verspreiding van Allah's woord en geloof in Hem en Zijn religie tegenwerken. Meestal begint oorlog met een impuls van persoonlijke of nationale belangen: voor land, bronnen en andere politieke of economische redenen. De Islam verbiedt deze oorlog maar staat Jihad toe in drie situaties, nl:

1. Verdediging van het leven, eigendom en Nationale grenzen (zonder overtredingen).

Allah zegt daarover in de Glorieuze Qur'an:

“En strijdt voor de zaak van Allah tegen degenen die tegen u strijden, maar overschrijdt de grens niet. Voorzeker, Allah heeft de overtreders niet lief.” (2:190)

2. Het verwijderen van onderdrukking en het overwinnen van de rechtvaardige rechten van de onderdrukten.

Het tegengaan van onderdrukking en tirannie is een plicht, zoals genoemd in een vers van de Glorieuze Qur'an:

“En waarom strijdt gij niet voor de zaak van Allah en voor de zwakken -mannen, vrouwen en kinderen- die zeggen: “Onze Heer, neem ons uit deze stad waarvan de bewoners onderdrukkers zijn en schenk ons een vriend en een helper uwerzijds.” (4:75)

De Profeet van Allah (VZMH) zei:

“De beste Jihad is een woord van waarheid voor een tirannieke, onrechtvaardige heerser.” (9)

3. Verdediging van Geloof en Religie.

Allah, de Verhevene, zegt in de Glorieuze Qur'an:

“En bestrijdt hen totdat er geen vervolging is en de godsdienst geheel voor Allah wordt. Maar als zij ophouden dan ziet Allah voorzeker wat zij doen.” (8:39)

Een '*Mujahid*' (Moslimvechter voor de zaak van Allah) moet zijn intentie zuiveren, alleen om Allah te behagen. Hij heeft een duidelijk inzicht over de Jihad die bestaat om de juiste redenen, a): om de Islam en de Moslims te beschermen en b): om de boodschap en het woord van Allah te verspreiden. Als de vijanden van de Islam -die de Moslims bevechten- ophouden met aanvallen en voorwaarden accepteren voor een goede vrede, dan moeten de Moslimstrijders hun vijandigheden stoppen.

Allah zegt ook:

“En als zij tot vrede neigen, neigt u er dan ook toe en legt uw vertrouwen in Allah. Voorzeker, Hij is Alhorend en Alwetend.” (8:61)

En de Meest Vehevene zei ook:

“Dus als zij zich van u op een afstand houden en u niet bestrijden en u vrede aanbieden- heeft Allah u niet toegestaan iets tegen hen te ondernemen.” (4:90)

De Islam staat toe te vechten voor de bovenstaande specifieke redenen en heeft strikte regels vastgesteld voor het voeren van oorlog. Alle andere redenen zijn volledig verboden in de Islam, bijvoorbeeld voor het uitbreiden van land, koloniale belangen, wraak etc. De Islam staat strijders niet toe om lukraak te doden, maar staat toe om militairen te doden in de rechtstreekse ondersteuning van de strijdkrachten. De Islam verbiedt (noch accepteert, noch staat oogluikend toe) het doden van bejaarden, kinderen, vrouwen, mensen onder (medische) behandeling, medisch personeel en monniken die zich afgezonderd hebben om Allah te aanbidden. De Islam verbiedt verminking van lichamen of verminning van organen van overleden vijanden. De Islam verbiedt ook het doden van melkvee of elk ander soort dier, evenals het vernietigen van de huizen, het vervuilen van het drinkwater, rivieren, meren en waterbronnen van de vijand. Deze concepten zijn gebaseerd op de vele verzen in de Glorieuze Qur'an, met inbegrip van dit vers:

“Maar zoek door hetgeen Allah u heeft gegeven het tehuis van het Hiernamaals; en vergeet de hele wereld niet, en doe goed (aan anderen) zoals Allah u goed gedaan heeft; en schep geen wanorde op aarde, want Allah heeft hen, die onheil stichten niet lief.” (28:77)

Het is ook gebaseerd op de vele gezegden van de Boodschapper van Allah (VZMH), zoals in deze verklaring:

“Vecht voor de zaak van Allah en in Zijn Naam; tegen de ongelovigen van Allah. Bestrijdt hen maar verbreek geen contract of bestand, vermink niet en vermoord geen pasgeboren baby....” (10)

En hij (VZMH) zei:

“.....doodt geen vrouwen of slaven.” (11)

Dit is in overeenstemming met de richtlijnen en de aanbeveling van de eerste Kalief, Abu Bakr, aan zijn militaire leiders die hij opriep voor de Jihad. Hij zei: **“Luister, en gehoorzaam de volgende tien geboden en instructies: Bedrieg niemand (als je een belofte doet). Steel niet van de oorlogsbuit. Breek niet je eed van trouw. Vermink geen lichamen van de gedode of overleden vijand. Dood geen kinderen en minderjarigen. Dood geen bejaarde vrouw of man. Dood geen vrouwen. Ontwortel geen dadelpalm (of andere bomen) en verbrand ze niet. Vernietig geen fruitbomen en hak ze niet om. Slacht geen koe, vrouwelijk schaap of kameel behalve voor uw nodige voedsel. U zult zeker mensen passeren die zichzelf isoleren en afzonderen om Allah te aanbidden als monnik of anders; laat hen alleen en stoor hen niet. U zult zeker stoppen bij sommige mensen op de weg, die u alle soorten voedsel en gerechten zullen brengen. Wanneer u van dit voedsel eet, reciteer dan de naam van Allah. U zult zeker een groep passeren, die het midden van hun hoofd hebben kaalgeschoren en het –resterende- omringende haar lang gevlochten hebben; het is toegestaan tegen deze mensen te vechten en ze te doden; zij zijn de krijgers van de vijanden die hun zwaarden dragen tegen u. Ga verder, in de naam van Allah.”**

De gevangenen in een oorlog mogen niet worden gemarteld, vernederd of verminkt. Zij mogen niet in een kleine claustrofobische cel worden gezet zonder adequaat eten en drinken. De Glorieuze Qur'an zegt:

“En zij geven voedsel, uit liefde voor Hem, aan de armen, de wees en de gevangenen.” (76:8)

De Islamitische overheid heeft het recht om een oorlogsgevangene vrij te laten zonder losgeld, voor een overeengekomen bedrag, óf door het uitwisselen van een Moslimgevangene. Dit is gebaseerd op een vers in de Glorieuze Qur'an:

“Wanneer gij de ongelovigen (in oorlog) ontmoet, treft dan hun nek en wanneer gij overwinnaar zijt, bindt hen dan vast. En wanneer de oorlog opgehouden is, laat hen dan vrij uit gunst of voor een losprijs. Zo zij het. En indien Allah wilde, had Hij hen zelf kunnen bestraffen. Doch Hij wilde sommigen uwer door anderen op de proef stellen. En degenen die terwille van Allah worden gedood, hun werken zal Hij zeker niet vruchteloos maken.” (47:7)

De verslagen mensen die een compromis sluiten met de inwoners van een Islamitische staat worden beschermd door de Islamitische wet. Niemand heeft het recht om ten onrechte aan te vallen en ze hebben recht op bescherming tegen elke vorm van geweld. Niemand heeft het recht om bezittingen of rijkdom af te nemen van de niet-Mosliminwoner, noch deze te vernederen of beslag te leggen op hun eer. Het geloof en de religie van een niet-Mosliminwoner in een Islamitische staat wordt gerespecteerd tot aan de wettelijke limiet. Allah zegt in de Glorieuze Qur'an:

“Degenen die, indien Wij hen op aarde vestigen, het gebed verrichten en de Za'kaat betalen en het goede bevelen en het kwade verbieden. En het eindbesluit in alles rust bij Allah.” (22:41)

De niet-Mosliminwoners van een Islamitische staat zijn verplicht een minimale belasting te betalen: de 'Jizyah' wat een specifieke vorm van persoonsbelasting is, verzameld van personen die de Islam niet accepteren (als religie), hun eigen religie wensen te behouden als inwoner van een Islamitische staat en leven onder Islamitische regels.

In de vroege Islamitische staten, toen rijke Moslims 40% van hun geaccumuleerde rijkdom afstonden, betaalden de niet-Moslims 'Jizyah' in drie categorieën:

1. De rijke en vermogende klasse; een equivalent van de som van 48 dirhams (12) per jaar.
2. De midden/doorsnee klasse zoals kooplieden, handelaren en boeren; een equivalent van de som van 24 dirhams per jaar.
3. De arbeidersklasse zoals bakkers, timmermannen en loodgieters; een equivalent van de som van 12 dirhams per jaar.

De Jizhya wordt verzameld in ruil voor de bescherming van de rijkdom van de niet-Moslim inwonenden van een Islamitische staat. De Moslimleider en bevelhebber, Generaal Khalid bin al-Waleed nam eens de belofte van trouw van de niet-Moslims in een Islamitische staat en zei: **“Ik schenk u mijn belofte van trouw om u geheel te beschermen tegen de belasting die u betaald. Als wij u de nodige bescherming verschaffen, dan zijn wij gerechtigd de persoonsbelasting te vragen aan u. Zo niet, bent u niet verplicht te betalen.”** Toen de Moslimstrijdkrachten de regio moesten ontruimen voor de strijd elders, gaven zij de Jizhya terug omdat zij niet in staat waren de veiligheid te bedingen. (13)

Jizhya is niet toepasbaar op *alle* niet-Mosliminwoners van een Islamitische staat; het wordt alleen gevraagd van degenen die een inkomen hebben. Sommige categorieën van mensen zijn vrijgesteld van het betalen van Jizhya, b.v. arme, blinde en invalide personen. De Islam verplicht de Islamitische overheid deze mensen goed te beschermen en hen een passende toelage te geven in het levensonderhoud. In feite, de belofte van trouw gegeven door Generaal Khalid bin al-Waleed aan de niet-Mosliminwoners in de stad Heerah in Irak, onder Islamitische regels, verklaarde het volgende:

“Als een bejaard, invalide, terminaal zieke, of rijk persoon failliet is gegaan: in deze categorieën verdienen mensen liefdadigheid van hun collega-religieuzen, zij hoeven geen belasting te betalen. Daarom hebben de mensen in deze categorieën recht op passende toelages van de Islamitische schatkist, voor henzelf en de afhankelijke familieleden.” (14)

Een ander voorbeeld is de tweede Kalief, Omar bin al-Khattab, die eens een oude Joodse man passeerde die aan het bedelen was. Omar liet zich inlichten over de situatie van deze man en hoorde dat hij een niet-Mosliminwoner was (van de Islamitische staat). Omar zei direct: “ Wij zijn oneerlijk geweest tegenover u! We vroegen u belasting vanaf uw jonge jaren en verwaarlozen u op uw oude dag!” Omar nam de Jood mee naar zijn huis en schonk hem alles wat hij maar kon vinden; voeding, eten en kleding etc.

De rechten van de mens in de Islam

21.

Daarna instrueerde Omar de leiding van de kasmiddelen (schatkist) en zei: “ Volg, bekijk en observeer de situaties van soortgelijke mensen. Biedt hulp die volstaat aan deze mensen en hun familieleden uit de Islamitische schatkist.”

Allah zegt in de Glorieuze Qur'an:

“De aalmoezen zijn alleen voor de armen en behoeftigen.” (9:60)

(d.w.z. het begin van het bekende vers over de Zakaat/verplichte liefdadigheid. In een interpretatie van dit vers zijn de armen de Moslims en de behoeftigen zijn de niet-Moslim inwoners van een Islamitische staat) (15)

Het behoud van de zelfstandige.

Fysieke beveiliging en bescherming:

Het menselijk leven is heilig en een geschenk van Allah, de Schepper. Voor de bescherming van het menselijk leven heeft de Islam wettelijke lijfstraffen en financiële straffen vastgesteld, een vergelding voor de criminele overtreders die moorden en anderen fysiek schade toebrengen. Moord delen we onder in drie verschillende categorieën:

- 1) opzettelijk en /of op voorbedachte rade.
- 2) doodslag
- 3) als 'totale fout' (b.v. na een gevecht; niet met opzet).

De Islam geeft de opdracht tot executie op diegene, die een vooraf bepaalde moord of moord met voorbedachten rade heeft gepleegt op een onschuldig persoon. Als afschrikmiddel en om de verleiding van b.v. een geplande moord te doen stoppen. Onopzettelijke doodslag en moord 'per vergissing' zijn aparte categorieën met aparte, lagere straffen. Naast straf moet er '*bloedgeld*' betaald worden aan de naaste familie van de vermoorde persoon. De familie of erfgenamen van het gedode slachtoffer krijgt 'Diyyah' (bloedgeld) ter vervanging van de ziel van het slachtoffer, tenzij ze er voor kiezen de moordenaar te vergeven. Boetstraf wordt betaald aan Allah; door het vrijlaten van een Moslimslaaf (door de moordenaar). Als dit niet mogelijk is moet hij twee opeenvolgende maanden vasten. Al dit soort straffen zijn opgelegd om het Moslimleven te behouden. Niemand heeft het recht (zonder legitieme reden) te knoeien met mensenlevens, bezittingen of landgoed. Alle onderdrukkers en misbruikers moeten gewaarschuwd worden voor het onterecht doden, duperen en intimideren van onschuldige leden van de Islamitische samenleving en deze harde straffen moeten dit duidelijk maken. Als de vergelding niet gelijk staat aan de misdaad zelf, dan worden de criminelen gestimuleerd in hun misdaden. Alle andere lijfstraffen hebben dezelfde rationeel, waarin de straf overeenkomt met het misdrijf. Met specifieke maten van vergelding, om op voorhand argumenten en verwarring te doen stoppen. Alle fysieke straffen en lijfstraffen zijn georiënteerd voor het behoud van het menselijk leven en bezit in een Islamitische samenleving. Allah de Verhevene zegt in de Glorieuze Qur'an:

“En in vergelding is leven voor u, o mensen van begrip, zodat gij behouden zult worden.” (2:179)

De straf in het Hiernamaals voor degene die opzettelijk iemand heeft vermoord en geen spijt betuigt, is de toorn van Allah. Allah, de Verhevene, zegt in de Glorieuze Qur'an:

“En wie een gelovige opzettelijk doodt, zijn vergelding zal de hel zijn; daarin zal hij vertoeven. Allah’s toorn is op hem; Hij heeft hem vervloekt en zal hem een grote straf bereiden.” (4:93)

De Islam heeft aan iedereen specifieke plichten opgelegd m.b.t. bescherming van het menselijk leven. Hier volgen sommige van deze plichten:

- Iemand *bezit* zijn ziel of lichaam niet; echter, het is een heilige entiteit wat op tijdelijke basis toevertrouwd is aan hem. Het is niet toegestaan zichzelf te folteren, te beschadigen, een vorm van zelfmoord te plegen of een andere roekeloze handeling die leidt tot zelfvernietiging. Het leven dient alleen te worden gegeven in het offer voor de zaak van Allah.

Allah, de Verhevene, zegt in de Glorieuze Qur’an:

“O, gij die gelooft, gebruikt elkanders eigendommen niet met leugen en bedrog maar handelt bij onderlinge overeenkomst. En pleeg geen zelfmoord. Voorzeker, Allah is u genadevol.” (4:29)

- De mens moet blijven zorgen voor goede voeding om te voldoen aan de minimumeisen die essentieel zijn voor een fatsoenlijke gezondheidszorg. Het is niet toegestaan voor een persoon zich te onthouden van het wettelijk toegestane voedsel, drank, kleding en huwelijk en goede zorg onder enig voorwendsel, als dat hem zou kunnen schaden. Allah, de Verhevene, zegt in de Glorieuze Qur’an:

“Zeg, wie heeft de tooi van Allah, die Hij voor Zijn dienaren heeft voortgebracht, en zuiver voedsel, verboden?” Zeg: “ Zij zijn ook voor de gelovigen in het tegenwoordige leven en voor hen alleen op de Dag der Opstanding.” Zo verklaren wij de tekenen aan een volk dat begrip heeft.” (7:32)

Allah, de Verhevene, berispt de Profeet (VZMH) voor het zichzelf onthouden van het eten van honing om een van zijn vrouwen te plezieren, en dit is een eeuwige les voor alle Moslims. Allah zegt in de Glorieuze Qur’an:

“O Profeet, waarom verbiedt gij u hetgeen Allah voor u wettig heeft gemaakt? U zoekt het behagen uwer vrouwen, maar Allah is vergevingsgezind, Genadevol.” (66:1)

▪ Matiging staat tussen gierigheid en verkwisting. Men mag genieten van de wettige dingen die geschonken zijn door Allah voor de mensen op aarde. Met mate, binnen de grenzen van de Islamitische wet en zónder verspilling. Allah, de Verhevene, zegt in de Glorieuze Qur'an:

“O, kinderen van Adam! Let op uw uiterlijk ter gelegenheid van aanbidding en eet en drinkt, maar verkwist niet. Hij heeft de verkwisters zeker niet lief.” (7:31)

▪ Het is verboden voor de mens om zijn fysieke behoeften te verwaarlozen en zichzelf pijn te doen door verwaarlozing of door zelfkastijding. Allah, de Verhevene, zegt in de Glorieuze Qur'an:

“Allah belast geen ziel boven haar vermogen, voor haar is wat zij verdient en tegen haar is ook wat zij verdient.” (2:286)

Er is verklaard dat Anas bin Malik zei, dat er drie mannen bij het huis van de Profeet (VZMH) kwamen om hem te vragen over zijn aanbidding. Toen zij in kennis waren gesteld, beschouwden zij hun aanbidding als onbeduidend en zeiden: “ Waar staan wij in vergelijking met de Profeet (VZMH) terwijl Allah hem zijn zonden heeft vergeven voor het verleden en voor de toekomst.” En een van hen zei: “Wat mijzelf betreft: Ik zal de hele nacht bidden.” En een andere zei: “Ik zal permanent gaan vasten, (Saum) en ik zal het vasten niet breken.” En de derde zei: “ Ik zal mezelf onthouden van vrouwen en zal nooit trouwen.” De Profeet (VZMH) kwam naar hen toe en zei:

“Zijn jullie de mensen die deze dingen hebben gezegd? Bij Allah, ik vrees Allah meer dan jullie doen, en ik ben de meest gehoorzame en plichtsgetrouwe onder jullie naar Hem, maar ik breek nog steeds het vasten; bidt, slaap in de nacht en neem vrouwen. Dus, wie zich afkeert van mijn Sunnah, behoort niet aan mij.” (16)

Vrede en veiligheid:

Het recht op veiligheid en bescherming voor een persoon en zijn gezin is het meest fundamentele van alle rechten. Inwoners van een Moslamsamenleving mogen niet bang zijn of bedreigd worden door woorden, daden of wapens. De traditie van de Boodschapper van Allah (VZMH) zegt:

“Het is niet toegestaan voor een Moslim om een andere Moslim bang te maken.” (17)

De veiligheid van een persoon maakt het mogelijk om vrijheid, mobiliteit en beweging te hebben met het oog op werk en een eerlijk inkomen. Lijfelijke en geldelijke straffen zijn vastgesteld en gevonnist om degenen te kunnen straffen die trachten de vrede, veiligheid of stabiliteit te verstoren in een Moslamsamenleving. Allah's Boodschapper (VZMH) verklaarde in zijn afscheidsspeech:

“Waarlijk, uw bloed, uw beveiligde voorwerpen in uw leven en uw rijkdom zijn onwettig aan elkaar. Ze zijn onwettig om mee te knoeien, zoals het onwettig is om te knoeien met deze (eerbiedwaardige en heilige) Dag (de dag van Arafah gedurende de Hajj), in deze Heilige Maand (de maand van de bedevaart 'Dthul-Hajj') en in deze Heilige Stad (de stad Mekka).” (18)

Levensonderhoud en gezond eten en drinken voor allen:

In een Islamitische samenleving moet een gezond levensonderhoud worden verzekerd voor alle mensen door het verschaffen van passend werk voor de arbeidskrachten. De beschikbaarheid van passende mogelijkheden voor handel en werk zijn cruciaal voor de mensen om hun basisbehoeften te bevredigen. Degenen die niet kunnen werken (vanwege ouderdom of invaliditeit, chronisch zieken of een familie die geen broodwinner heeft) komen in aanmerking voor openbare hulp van de Islamitische overheid. Zakaat, (verplichte aalmoezen en liefdadigheid) gegeven door de rijkere mensen in de samenleving, moet ter beschikking worden gesteld aan de behoeftigen die geen fatsoenlijk inkomen hebben vanwege legitieme redenen. Zakaat is een verplichte liefdadigheid wat wordt genomen van de welgestelden en gegeven aan de arme en behoeftige leden van de samenleving. Dit is gebaseerd op de Hadith van de Boodschapper van Allah (VZMH) in een advies naar zijn metgezel Muaadth bin Jabal op zijn missie naar Yemen om de Islam te verkondigen. Hij (VZMH) zei;

“.....Vertel de mensen van Yemen.....dat de Almachtige Allah heeft voorgeschreven, een zeker percentage van de rijkdom te geven als Zakaat; te nemen van de rijke leden en te geven aan de armen en de behoeftigen.” (19)

De rechten van de mens in de Islam

26.

Andere vrijwillige donaties, geschenken, financiële beloften e.d. worden gegeven aan de armen en behoeftigen in de samenleving en voor een goede zaak; om de Almachtige Allah te bevredigen. Dit is ook gebaseerd op een van de vele schriften, inclusief de Hadith van de Boodschapper van Allah (VZMH) :

“Men is geen gelovige, als men zichzelf tevreden stelt terwijl zijn buurman honger lijdt.” (20)

De armen en behoeftigen hebben ook recht op een eerlijk deel van de Islamitische schatkist. Ook dit is gebaseerd op de Hadith van Allah's Boodschapper (VZMH) :

“Degene die een erfenis (rijkdom en landgoed) achterlaat, laat dit achter voor zijn wettige erfgenamen. Als iemand armen en behoeftigen achterlaat, zal Allah voor hen (familie) zorgen.” (21)

Goede en adequate gezondheidsfaciliteiten:

De Islam verbiedt alle redenen die een schadelijk effect kunnen hebben op de menselijke gezondheid. De Islam verbiedt alle soorten van drugs en bedwelmende middelen. Ook verbiedt de Islam het eten van bloed, kadavers en onreine dieren zoals varkens (en alle bijprodukten). De Islam verbiedt alle immorele daden zoals ontucht, overspel en homoseksuele activiteiten. De Islam legt een quarantaine in tijden van epidemiën voor inkomend en uitgaand verkeer van mensen om ervoor te zorgen dat er geen epidemie of schadelijke ziekten worden verspreid in de hele gemeenschap. Allah's Boodschapper (VZMH) zei:

“Als u hoort over een epidemie in een land, ga er dan niet heen. En als u in een land bent waar een epidemie heerst, verlaat het dan niet.” (22)

En Hij zei:

“ Een ziek persoon moet geen bezoek brengen aan een persoon die herstellende is.” (23)

De rechten van de mens in de Islam

27.

Het behoud van de geest.

Intelligentie is de basis voor alle zinvolle en verantwoorde daden. De Islam verbiedt bedwelmende middelen, omdat deze de hersenactiviteit nadelig beïnvloedt en de mens degradeert. Het woord voor wijn en bedwelmende middelen in het Arabisch is 'Khamr'; dat, wat de hersenen 'bedekt'. Alcohol en andere soorten van drugs zijn een van de grootste oorzaken van de gepleegde inhumane misdaden met desastreus gevolgen in de maatschappij. De sancties hiervoor in de Islamitische wet voor openbaar gebruik hiervan zijn zweepslagen, om deze ondeugd uit te roeien en als waarschuwing voor anderen. De Almachtige Allah zegt in de Glorieuze Qor'an:

“O gij die gelooft, wijn en het hazardspel en afgoden en toverpijlen zijn niet anders dan gruwelen, door Satan gewrocht. Vermijdt ze dus, opdat gij voorspoedig moogt zijn. Voorzeker, door middel van wijn en hazardspel, wenst Satan onder u vijandschap en afgunst te zaaien en u af te houden van het gedenken van Allah en van het gebed. Zult gij dan worden weerhouden? (5:90-91)

De Islam verbiedt het fabriceren en verkopen van alcoholische dranken en verdovende middelen en ontmoedigt het promoten van alcoholische dranken in de samenleving, ook als de promotor zelf niet drinkt. Dit verbod is gebaseerd op de Hadith van de Boodschapper van Allah (VZMH):

De vloek van Allah valt op deze groepen van mensen die handelen met 'Khamr' (alle bedwelmende middelen); degene die het perst of destilleert, degene voor wie het wordt gedestilleert, degene die het verkoopt, degene die het koopt, degene die het verplaatst, degene waar het naar toe wordt verplaatst, degene die gebruik maakt van het geld wat ermee verdiend wordt, degene die het drinkt en degene die het serveert. (24)

Basis educatie voor iedereen:

Allah, de Verhevene zegt in de Glorieuze Qor'an:

Zeg: “ Zijn zij die weten gelijk aan hen die niet weten? Maar alleen de verstandigen trekken er lering uit.” (39:9)

En Hij zegt:

“En als er gezegd wordt: ‘Staat op’ staat dan op; Allah zal de gelovigen onder u en hen die kennis werd gegeven in rang verheffen. En Allah is goed op de hoogte van hetgeen gij doet.” (58:11)

In de Islamitische samenleving is opvoeding en onderwijs een recht en morele plicht voor alle capabele personen. Alle capabele, intelligente en getalenteerde personen in de Islamitische samenleving zijn verplicht zichzelf te onderwijzen in de basis van hun religie en in andere nodige wereldzaken. De overheid is verplicht om te voorzien in alle nodige middelen -die in hun vermogen liggen- voor een adekwate opvoeding en onderwijs. De Boodschapper van Allah (VZMH) zei:

“Het zoeken naar kennis is een plicht voor elke Moslim, man of vrouw.” (25)

Hij (VZMH) zei ook:

“Hij, die reist om nuttige kennis te zoeken wordt overwogen als een persoon die worstelt met de Jihad voor de zaak van Allah totdat hij huiswaarts keert.” (26)

Een andere traditie van deze mening is het gezegde van Allah's Boodschapper (VZMH):

“Wie een pad zoekt naar kennis of beter onderwijs, zal door Allah een weg geplaveid krijgen in de Jennah. (Hemelse tuinen).”

Het is onwettig voor een geleerde om nuttige kennis achter te houden, zoals de Boodschapper van Allah (VZMH) zei:

“Wie de verspreiding van (nuttige) kennis tegenhoudt, zal een harnas van vuur krijgen op de Dag van de Opstanding.” (28)

Het behoud van de eer, het gezin (familie) en nageslacht.

Het gezin is de basis van een gezonde samenleving en dit kan alleen blijven voortbestaan door het in stand houden van de heiligheid van het huwelijk. Voor het behoud van de morele zuiverheid onder alle mannen, vrouwen en kinderen in de samenleving verbiedt de Islam overspel, ontucht en homosexualiteit. De Islam strijdt met de voorgaande goddelijke religies in dit verbod, maar gaat verder in het verbieden van activiteiten die kunnen leiden tot zonden zoals onzedelijke kleding en vrije omgang van de sexen in openbaar of privé-gebied. Deze manieren en voorzorgsmaatregelen snijden de wegen naar verleiding. Allah zegt in de Glorieuze Qor'an:

“En houdt u verre van overspel; want het is een afschuwelijke zaak en een slechte weg.” (17:32)

En Hij, de Verhevene zegt:

Zeg: “Kom, ik zal u verkondigen, wat uw Heer heeft verboden; n.l. dat gij iets met Hem vereenzelvigd en dat gij uw ouders niet goed behandeld en dat gij uw kinderen uit armoede doodt. –Wij zijn het, Die voor u en hen zorgen- en dat gij onbetamelijke daden hetzij openlijk of in het geheim begaat en dat gij een ziel ten onrechte doodt die Allah heilig heeft verklaard. Dit is, hetgeen Hij u heeft bevolen, opdat gij moogt begrijpen.” (6:151)

Abdullah ibn Mas'ood verklaard dat hij zei: “O, Boodschapper van Allah, wat is de ernstigste zonde voor Allah?” Hij zei: “**Dat je anderen gelijkstelt aan Allah, ook al heeft Hij (en Hij alleen) jou geschapen.**” Toen vroeg ik: “En daarna?” Hij zei: “**Je kinderen te doden uit angst dat zij samen met je eten.**” (uit armoede) Toen zei ik: “En daarna?” Hij zei: “**Door ontucht te plegen of overspel te plegen met de vrouw van je buurman.**” Toen reciteerde de Boodschapper van Allah de volgende verzen van de Qor'an (benadrukkend van wat hij daarvoor had gezegd).

“En zij die geen andere goden naast Allah aanroepen, noch imand doden, wat Allah heeft verboden, tenzij met recht, noch overspel plegen; en hij die dat doet zal een straf ondergaan. De straf zal hem verdubbeld worden op de Dag der Opstanding, en hij zal daar vernederd in vertoeven. Met uitzondering van hen, die berouw hebben en geloven en goede daden doen, voor dezulken zal Allah de slechte daden in goede daden veranderen, want Allah is Vergevingsgezind, Barmhartig!” (25:68-70) (28)

De geselstraf staat in de wet voor een niet eerder getrouwde man of vrouw die overspel pleegt. Allah, de Verhevene, zegt in de Glorieuze Qor'an:

“Geselt iedere echtbreker en echtbreekster met honderd slagen. En laat medelijden met hen u van de gehoorzaamheid van Allah niet afhouden indien gij in Allah en de Laatste Dag gelooft. En laat een groep gelovigen getuige zijn van hun bestraffing.” (24:2)

Een getrouwde man of vrouw die overspel pleegt binnen het huwelijk of na scheiding van de echtgenoot/echtgenote krijgt de straf zoals in de Torah schriften staat: stenigen tot de dood. Om deze straf toe te kunnen passen, moet de rechter een volle bekentenis hebben of een getuigenverklaring van vier betrouwbare ooggetuigen die bevestigen dat zij werkelijk de penetratie hebben gezien.

Bekennen betekent dat de misdaad openlijk is toegegeven door de overspelige aan de Moslimrechter/heerser. De bekentenis moet **vier** maal herhaald worden om elke twijfel uit de weg te nemen. In het geval van getuigenis; vier betrouwbare, eerlijke en gezonde mensen moeten verslag doen aan de Moslimrechter/heerser dat zij daadwerkelijk de penetratie van de overspeligen /ontuchtplegers hebben gezien; een scenario dat erg zeldzaam is onder normale omstandigheden.

De vroege geschiedenis van de Islam registreert een paar gevallen van bekentenis van overspel, waarin de personen (door hun sterke geloof in Allah, de wens voor inkeer, bezinning en reiniging) openlijk hun misdaad toegaven. Zoals de tradities duidelijk maken, straft Allah geen twee maal voor hetzelfde vergrijp en deze personen wilden beschermd worden voor een straf in het Hiernamaals. Hier moet worden opgemerkt, dat als penetratie en gemeenschap niet *volledig* plaatsvindt – als de persoon bijvoorbeeld alleen kust, knuffelt of aanraakt- de straf niet wordt toegepast.

De rechten van de mens in de Islam

31.

De sanctie voor valse beschuldiging, voor degenen die geen bewijs hebben om hun claim te kunnen onderbouwen bestaat uit tachtig zweepslagen. Daarna kunnen zij **nooit** meer een getuigenis afleggen. Zoals Allah zegt in de Glorieuze Qor'an:

“En zij, die kuise vrouwen beschuldigen en geen vier ooggetuigen brengen –geselt hen met tachtig slagen en aanvaardt hun getuigenis nooit meer, want dezen zijn overtreders.” (24:4)

Spottende en minachtende woorden en daden wat de eer, waardigheid en respect van anderen in de samenleving schaden zijn verboden, zoals Allah zegt in de Glorieuze Qor'an:

“O gij die gelooft! Laat een volk het andere volk dat waarschijnlijk beter is dan zij, niet bespotten, noch vrouwen andere vrouwen, die misschien beter zijn dan zij. En belastert elkander niet, noch noemt elkander bij scheldnamen. Kwaad is (het geven van) een slechte naam na de aanvaarding van het geloof, en zij die geen berouw tonen zijn de onrechtvaardigen. O gij die gelooft! Vermijdt in het algemeen verdenking want achterdocht is een zonde. En spionneert niet, noch belastert elkander. Lust iemand onder u het vlees van zijn dode broeder? Gij verafschuwt het zekerlijk. Vreest Allah voorzeker, Allah is Berouwaanvaardend, Genadevol.” (49:11-12)

Een ander vers uit de Glorieuze Qor'an zegt:

“Wie een fout of zonde begaat en deze dan aan een onschuldige toeschrijft, draagt voorzeker de (schuld van) lastering en klaarblijkelijke zonde.” (4:112)

De Islam waarborgt de heiligheid van vermenigvuldiging voor het behoudt van het menselijk ras op aarde. Het menselijk ras is toevertrouwd met het beheer van de gehele aarde en de representatie van de goddelijke wijsheid om te dienen als stedehouder van de Almachtige Allah op aarde. Het vernietigen of knoeien met de middelen voor reproductie is een onwettige praktijk volgens de Islam. De Almachtige Allah zegt in de Glorieuze Qor'an:

“Wanneer hij gezag heeft, gaat hij in het land rond, om er wanorde te stichten en het nageslacht (van de mens) te vernietigen, maar Allah houdt niet van wanorde.” (2:205)

De Islam beschouwt opzettelijke abortus als ‘moord met voorbedachten rade’ en heeft een straf voor iedereen die participeert. Voor een onopzettelijke abortus kan men *bloedgeld* vragen als vervanging voor de geaborteerde foetus, óf het vasten voor twee aaneengesloten maanden in bezinning tot Allah, als het veroorzaakt is door een ongeluk of doodslag.

Vele Hadiths vertellen over dit onderwerp met betrekking tot de drang naar een normale reproductie van het menselijk ras, het behoud van het menselijk ras en verhoging van de snelheid van de voortplanting, als dat mogelijk is. Allah’s Boodschapper (VZMH) zegt:

“Huw de geliefde, vriendelijke en vruchtbare vrouw, voorwaar ik zal pronken met mijn natie op de Dag der Opstanding (vanwege het grote aantal van mijn volgelingen).” (29)

De Islam hecht speciale waarde aan een sterke familieband en goede contacten tussen relaties. De familie is de basis en het fundament van de samenleving, de vele regels helpen de familie tegen het uit elkaar vallen. Familieleden hebben plichten en rechten. Men moet de rechten van familie en verwanten erkennen en consequent toepassen naar elk lid.

Het mengen van vrouwelijke en mannelijke leden van de familie –waarvan het wordt toegestaan elkaar wettig te huwen- kan leiden tot veel sociale problemen binnen de familie. Om dit te vermijden gebiedt de Islam segregatie tussen de mannelijke en vrouwelijke familieleden die wettelijk met elkaar mogen trouwen. Een vrouw mag zich alleen vertonen in haar (gewone) kleding voor haar vader, broers, vader’s broers, moeder’s broers, grootvaders, schoonvader en zonen. (d.w.z. zonder hoofddoek of andere bedekte kleding)

In de pre-Islamitische Jahiliyyah (tijd van onwetendheid) was het familiesysteem corrupt door decadentie. De Islam initieerde doorslaggevende hervormingen en vernietigde alle bestaande wanpraktijken. Sommige door de Islam verboden gewoonten zullen hieronder genoemd worden als voorbeelden.

▪ De Islam verbiedt de manier van legaal adopteren van een kind dat geen bloedverwant is van een man, zodat het de familienaam kan aannemen van de adoptief vader of ouders en alle rechten en plichten krijgt van een –uit beide ouders- geboren kind. Natuurlijk wordt het aangemoedigd om te zorgen voor wezen of verwaarloosde kinderen; deze vorm van liefdadigheid heeft zelfs een speciale waarde binnen de Islam. Dit vers in de Glorieuze Qor'an zegt:

“Allah heeft voor geen man twee harten in zijn binnenste gemaakt, noch heeft Hij uw vrouwen, van wie gij wegblijft door haar moeder te noemen, tot uw moeders gemaakt, noch heeft Hij uw aangenomen zonen tot uw (werkelijke) zonen gemaakt. Dat is slechts een woord dat men uit, maar Allah spreekt de waarheid, en Hij wijst de weg. Noemt hen bij hun vaders naam dat is billijker in de ogen van Allah. Maar als gij hun vader niet kent, dan zijn zij uw broeders in het geloof en hun vrienden, en er is geen zonde voor u in datgene waarin gij u vergist, maar wel in hetgeen uw hart zich heeft voorgenomen. Allah is Vergevingsgezind, Genadevol.” (33:4-5)

▪ De Islam verbiedt een kind te binden aan een man als een zoon, zonder de bekentenis van de man dat hij de vader is, omdat een dergelijke claim zowel het huwelijk als het familieleven in gevaar kan brengen. Een vrouw moet beschermd worden tegen valse beschuldigingen van overspel of illegale seksuele activiteiten met een andere man dan haar wettige echtgenoot, deze valse beschuldigingen kunnen haar eer en waardigheid besmetten. Bovendien kan zo'n valse claim vele twijfels brengen en een breuk veroorzaken tussen de kinderen in het gezin, niet wetende of ze een legaal of illegaal kind zijn. Elk kind dat geboren wordt uit een legaal huwelijk wordt toegekend aan de vader, het is niet nodig dat de vader dit vermeld en hij hoeft niet te bewijzen dat het *zijn* kind is. Deze praktijk is gebaseerd op de verklaring van Allah's Boodschapper (VZMH):

“Een kind dat is geboren uit een wettig huwelijk behoort tot het bed van zijn vader.” (31)

De enige uitzondering op deze regel is wanneer wordt bewezen, zónder enige twijfel, dat de vrouw haar man heeft bedrogen en zwanger is van een andere man. In zo'n geval gelden er specifieke regels; er zal een aanvraag komen voor onteigening. Na de onteigening, zal het kind een totale vreemde voor hen zijn. Dit betekent, dat als het –onteigend- kind een meisje is, zij geen vrije tijd mag doorbrengen, niet mag leven en niet mag reizen met de man van haar moeder.

Een Moslimvrouw behoud haar naam na het huwelijk volgens de Islamitische jurisprudentie; het is onwettig voor een vrouw om de familienaam van haar man te dragen na het huwelijk. Als we dit goed bekijken, zien we de grote eer en waardigheid die de Islam toekent aan de vrouw. Deze praktijk houdt de gelijkheid en de gelijke rechten tussen de Moslimman en Moslimvrouw in stand; zij heeft haar eigen onafhankelijke naam, speciaal in het geval van een scheiding.

Het in stand houden en in ere houden van de rechten van de zwakke en invalide personen.

De Islam respecteert de oudere leden in de Islamitische samenleving en gebiedt iedereen hen hulp en respect te verlenen. De Boodschapper van Allah (VZMH) zei:

“Hij wordt niet als een Moslim gezien, als hij geen genade laat zien aan de jongeren en de ouderen niet respecteert.” (32)

Hij (VZMH) zei ook:

“Een jongere zal een oudere man respecteren op zijn oude dag, maar Allah, de Almachtige zal deze man belonen op zijn oude dag, wanneer hij het het meest nodig heeft. (32)

De Islamitische wet biedt hulp aan wezen, zoals Allah, de Meest Genadevolle zegt in de Glorieuze Qor'an:

“Daarom, verdruk de wees niet.” (93:9)

En Hij, de Verhevene, zegt:

“En raakt het eigendom van de wees niet aan dan op de beste wijze tot hij zijn meerderjarigheid heeft bereikt. En vervult het verbond; want gij zult omtrent het verbond worden ondervraagt.” (17:34)

En Hij, de Verhevene zegt:

“Voorzeker, zij, die het eigendom van wezen onrechtvaardig verteren, verteren slechts vuur in hun buik en zij zullen in een laaiend Vuur branden.” (4:10)

De rechten van de mens in de Islam

35.

Allah richt zich tot het behoud van de rechten van onschuldige kinderen, wiens ouders een misdaad hebben begaan uit armoede en totale onwetendheid n.l. door hen (de kinderen) te doden. Allah zegt in de Glorieuze Qor'an:

Zeg: “Komt, ik zal u verkondigen wat uw Heer heeft verboden; n.l. dat gij iets met hem vereenzelvigd en dat gij uw ouders niet goed behandelt en dat gij uw kinderen uit armoede doodt. –Wij zijn het, Die voor u en voor hen zorgen- en dat gij onbetamelijke daden hetzij openlijk of in het geheim begaat en dat gij een ziel ten onrechte doodt die Allah heilig heeft verklaard. Dit is, hetgeen Hij u heeft bevolen, opdat gij moogt begrijpen.” (6:151)

In dit stuk kunnen we het allergrootste respect zien, gegeven aan de zwakkeren en minder succesvollen in de Islamitische samenleving.

Het behoud van rijkdom.

Privevermogen en bezit zijn de basis van de economie en kostwinning van de leden van de samenleving. De Islam beschermt het persoonlijk vermogen en legt strenge straffen op bandieterij, overval, roof en ander geweld tegen de heiligheid van het bezit. Bedrog, fraude, monopolie, hamsteren en andere schadelijke praktijken zijn ook verboden. Dit is gedaan met het idee het vermogen en persoonlijk bezit te verzekeren van bescherming. De Islamitische wet legt een lijfstraf op van het afhakken van de hand van de dief, die het eigendom van een ander steelt en het afhakken van een hand en voet van degenen die een gewapende overval plegen, alles volgens de strikte voorwaarden van de wet. Allah, de Almachtige, zegt in de Glorieuze Qor'an:

“En snijdt de dief en dievegge de hand af, als straf voor wat zij misdeden, een voorbeeldige straf van Allah. Allah is Almachtig, Alwijs.” (5:38)

Hier moet worden opgemerkt, dat het proces van amputeren van de hand van een dief alléén wordt toegepast onder strikte condities, waaronder de volgende:

- De gestolen voorwerpen of kostbaarheden moeten achter slot en grendel liggen, waarbij de dief het slot moet breken om in het privé gebied te komen. Als de dief een voorwerp steelt waar niet naar omgekeken wordt en (verwaarloosd) buiten ligt, dan wordt de straf van amputatie niet toegepast. In dit geval mag men de dief grijpen en zal de overheid besluiten tot straffen of tot Tazeer (waarschuwing).
- De diefstal mag niet bestaan uit voedsel wat men kan redden van de honger. De tweede Kalief Omar bin al-Khattab strafte niet gedurende de hongersnood in het Ramadah jaar, vanwege de wijdverspreide honger.
- De waarde van de gestolen voorwerpen moet hoger liggen dan de waarde van de hoge straf dat het amputeren van de hand toestaat.

De lijfstraffen mogen niet uitgevoerd worden, tenzij er een goed bewijs is geleverd (d.w.z. er mag geen twijfel bestaan dat de misdaad werkelijk is gepleegd) en de betreffende misdaad strafbaar is volgens de Islamitische wet.

De rechten van de mens in de Islam

37.

De Islamitische jurisprudentie kan de uitspraak van een lijfstraf voor de crimineel die de misdaad heeft begaan vervangen door een disciplinaire straf. Een disciplinaire straf is doorgaans lager dan een lijfstraf en wordt door de rechter opgelegd naar gelang het type, niveau en hevigheid van de misdaad en de crimineel zelf en naar gelang zijn strafblad. Een disciplinaire straf kan zijn: gevangenisstraf, zweepslagen in het openbaar, een berisping of een geldstraf.

Buiten stelen verbiedt de Islam alle soorten overtredingen ten nadele van particuliere bezittingen, vastgoed en grondbezit. Dit is gebaseerd op het vers in de glorieuze Qor'an;

“En verteert uw rijkdommen niet onder elkander door valse middelen en brengt ze niet naar de rechters, opdat gij een deel der rijkdommen der mensen in zonde kunt verteren, tegen beter weten in.” (2:188)

Daarom, zal de overtreder een enorme strenge straf ondergaan op de Dag der Opstanding. Dit is gebaseerd op de verklaring van Allah's Boodschapper (VZMH):

“Wie dan ook onrechtmatig een handvol zand grijpt van het land van een andere Moslim, zal door Allah worden omringd op de Dag der Opstanding met ‘zeven aarden’ rond zijn nek.” (34)

De Islamitische wet eist dat de crimineel het onrechtmatig verkregen land of eigendom moet teruggeven, of- als alternatief- wordt hij geforceerd het in geld uit te betalen. Tevens wordt deze crimineel bestraft met zweepslagen, opgelegd door de Moslimrechter. De Islam vraagt de eigenaar zijn bezit te verdedigen, zelfs als hij daarvoor moet doden, hijzelf zal niet worden gedood voor het doden van degene die hem zijn eigendom wilde ontnemen, als hij kan bewijzen dat hij de crimineel heeft gedood uit verdediging.

De rechten van de mens in de Islam

38.

Als de crimineel, aan de andere kant, de eigenaar vermoord die zijn eigendom verdedigd, dan is de gedode eigenaar een martelaar en de aanvaller een moordenaar. Dit is gebaseerd op de verklaring van de Boodschapper van Allah (VZMH):

“Wie gedood wordt tijdens het verdedigen van zijn eigendom is een martelaar.” (35)

Opmerking m.b.t. het behoud van de veiligheid van nationale bronnen.

De gereserveerde nationale bronnen zijn openbaar en het inkomen dat voortkomt uit deze natuurlijke bronnen moet in de publieke schatkist worden geplaatst om publieke onkosten te financieren. Zulke bronnen mogen geen persoonlijk eigendom zijn van een specifieke groep of klasse van mensen, voor welk specifiek doel dan ook. De opbrengst van deze bronnen is alleen bedoeld voor het publieke welzijn. Het is een gezamenlijke verantwoordelijkheid voor de Islamitische samenleving om alert te zijn op elke indringer of agressor op dit gebied. Elke onrechtmatige exploitatie van gemeenschappelijke natuurlijke bronnen is verboden volgens de Islamitische Schriften en wetten. Allah, de Almachtige, zegt in de Glorieuze Qor'an:

“.....Eet en drinkt wat Allah heeft voortgebracht op aarde en wandelt niet op aarde, onheil stichtende.” (2:60)

Dit is gebaseerd op de verklaring van de Boodschapper van Allah (VZMH):

“De mensen zijn partners in drie (natuurlijke bronnen): water, gras en vuur (brandstof).” (36)

Opmerking m.b.t. de openbare en persoonlijke rechten in de Islam.

De Islam tracht de sociale banden aan te trekken onder de directe leden van de Islamitische samenleving. De Islam noemt de rechten van de directe leden van de familie het eerst, daarna de verwanten die rechten en plichten naar elkaar hebben (naar gelang zij het dichtst bij de familie staan). Allah, de Almachtige, zegt in de Glorieuze Qor'an:

“O gij mensen, vreest uw Heer, die u van één enkele ziel schiep en daaruit haar gezellin schiep en uit hen beiden mannen en vrouwen verspreidde en vreest Allah in Wiens naam gij een beroep doet op elkander en (weest plichtsgetrouw) betreffende de familiebanden. Voorwaar, Allah is bewaker over u.” (4:1)

En Allah zegt in de context van de regels voor de erfenis:

“...Uw ouders en uw kinderen, gij weet niet wie van hen u het meest tot heil is. Dit is vastgesteld door Allah. Voorzeker, Allah is Alwetend, Alwijs.” (4:11)

De rechten van de mens in de Islam

40.

Andere relaties worden ook niet verwaarloosd in de Islam sinds zij allen deel uitmaken van het netwerk dat mensen nader tot elkaar brengt, persoonlijk en sociaal. Mensen die verder van elkaar afstaan hebben ook een band nodig wat hen bij elkaar brengt in het netwerk, om elkaar te helpen en te waarderen en om een samenhangende maatschappij op te bouwen. Allah, de Almachtige, zegt in de Glorieuze Qor'an:

“Degenen die, indien Wij hen op aarde vestigen, het gebed verrichten en de Za'kaat betalen en het goede bevelen en het kwade verbieden. En het eindbesluit in alles rust bij Allah.” (22:41)

Het versterken van de relaties is ook verklaard door Allah's Boodschapper (VZMH):

“Benijdt elkander niet; drijf geen prijzen op naar elkaar; haat elkander niet; keer uzelf niet af van een ander; en kruip niet onder voor elkaar, maar ben uzelf. O, dienaren van Allah, broeders. Een Moslim is de broeder van een Moslim: Hij overheerst hem niet, noch laat hij hem vallen, hij liegt niet tegen hem noch veracht hem. Vroomheid zit hier –en hij wees drie keer naar zijn borst. Het is slecht voor een man om zijn Moslim broeder te minachtzamen. Een Moslim is voor een andere Moslim onschendbaar: zijn bloed, zijn eigendom en zijn eer.” (37)

En hij (VZMH) zei:

Het voorbeeld van de gelovigen in de liefde, affectie, samenwerking en sympathie is als dat van een lichaam. Als één orgaan van het lichaam pijn doet, dan zal het gehele lichaam steunen in de zwakheid of koorts van het orgaan.” (38)

De rechten van de mens in de Islam

41.

Daarom zijn er vastgestelde openbare en persoonlijke rechten in de Islamitische samenleving. In het gedeelte hieronder zullen we de meest belangrijke openbare en persoonlijke rechten in de Islamitische wet en schriften belichten.

- 1. De rechten van de Almachtige Allah.**
- 2. De rechten van de Profeet Mohamed (VZMH).**
- 3. De rechten van de andere Profeten en Boodschappers.**
- 4. De rechten van ouders.**
- 5. De rechten van de man naar de vrouw.**
- 6. De rechten van de vrouw naar de man.**
- 7. De rechten van kinderen.**
- 8. De rechten van familieleden.**

De rechten naar Allah, de Almachtige.

Het essentiële recht van iemand naar Allah is Hem *alleen* te aanbidden, geen rivalen of partners naast Hem te plaatsen, noch zonen of dochters aan Hem toe te voegen. Het eeuwige geloof van alle bestaan is dat **ER GEEN ANDERE GOD IS DAN ALLAH (LA ILAHA ILAL ALLAH)** “Er is geen god waardig aanbeden te worden alleen Allah” wat betekent dat er geen zogenaamde god, godheid of entiteit bestaat, waardig om aanbeden te worden in absolute gehoorzaamheid. Dit is de getuigenis van het geloof van een Moslim, wat de volgende eisen inhoudt:

- Men moet zichzelf overgeven naar Allah in het geloof, met een totale en eerlijke overtuiging, verklarend met zijn tong, acceptierend met zijn hart en tonend met zijn daden; de ware verklaring dat Allah, de Almachtige zegt in de Glorieuze Qor’an:

“Weet dat er buiten Allah geen God bestaat en vraag bescherming voor uw tekortkoming en die voor gelovige mannen en vrouwen. Allah kent de plaats uwer handelingen en uw rustplaats.” (47:19)

- Alleen Allah is waardig aanbeden en gehoorzaamd te worden in de absolute zin. Niemand heeft het recht om aanbeden te worden onder of naast Hem. Alle verklaringen, akties en verborgen intenties moeten overeenkomen met wat de Almachtige heeft aangewezen. Alle akties van mensen moeten worden uitgevoerd voor het genoegen van de Almachtige. De Almachtige Allah zegt in de Glorieuze Qor’an:

En uw Heer zegt: “Aanbidt Mij; Ik zal uw gebeden verhoren. Maar zij, die te hoogmoedig zijn om Mij te aanbidden, zullen veracht de hel binnengaan.” (40:60)

- Het is voor mensen toegestaan om zich ten volle over te geven aan de Wil van Allah; te gehoorzamen aan zijn commando’s die zijn geopenbaard voor de redding van de mensheid. Dit is gebaseerd op de instructie van dit vers in de Glorieuze Qor’an:

“En het betaamt de gelovige man of vrouw niet, wanneer Allah en Zijn boodschapper over een zaak hebben beslist, dat er voor hen een keuze zou zijn in die zaak. En wie Allah en Zijn boodschapper niet gehoorzaamt, is zeker klaarblijkelijk afgedwaald.” (33:36)

Een Moslim moet pure liefde voelen voor Allah en zijn Profeet en Boodschapper (VZMH). Deze liefde moet de liefde voor andere wezens of voor zichzelf overheersen in tijden van conflicten en contradictie. Allah de Verhevene zegt in de Glorieuze Qor'an:

Zeg: “Indien uw vaders en uw zonen en uw broeders en uw vrouwen en uw verwanten en uw rijkdommen die gij verkregen hebt en de handel waarvan gij slapte vreest en de woningen waarvan gij houdt, u liever zijn, dan Allah en Zijn boodschapper en het streven voor Zijn zaak, wacht dan, tot Allah met Zijn oordeel komt; Allah leidt het ongehoorzame volk niet.” (9:24)

Een Moslim is verplicht te geloven in de namen en attributen die Allah Zichzelf heeft gegeven of Hem zijn gegeven door Zijn Profeet en Boodschapper (VZMH) Niemand mag er een naam of kwaliteit aan toevoegen, die niet gegeven is door Allah of door Zijn Boodschapper (VZMH). Hij mag geen onnodige uitleg of gelijkenis geven om een uitleg te geven aangaande deze namen en attributen van Allah. Allah zegt in de Glorieuze Qor'an:

“Er is niets aan Hem gelijk, Hij is de Alziende, Alhorende.” (42:11)

Men moet alleen Allah aanbidden op de manier en in de vorm die toegestaan is door Allah en overgebracht is door zijn Boodschappers en Profeten. Het is niet toegestaan om een aanbedding uit te vinden door speculatie en deze dan toe te schrijven aan de ware religie. Alle aanbeddingen moeten op dezelfde lijn staan met de geopenbaarde religie van de Islam. Bijvoorbeeld het uitvoeren van de 'salaat', de verplichte gebeden. Een van de vruchten van het aanbieden en onderhouden van het gebed is, dat het helpt te genieten van het goede en het kwade doet stoppen. Allah de Almachtige, zegt in de Glorieuze qor'an:

“Verkondig hetgeen wat u in het Boek is geopenbaard en onderhoud uw gebed. Voorwaar, het gebed onthoudt van ondeugd en kwaad. En Allah gedachtig te zijn is inderdaad het hoogste. Allah weet wat gij doet.” (29:45)

Het betalen van de Zakaat (verplichte liefdadigheid) aan de behoeftigen en armen genereert een zelfreiniging en eliminatie van ellende en gierigheid en het verlicht de pijn of problemen van de minderbedeelden. Allah, de Almachtige, zegt in de Glorieuze Qor'an:

“Die zijn rijkdommen weggeeft om zich te louteren. En niemand heeft Hem een gunst bewezen waarvoor hij moet worden beloond. Maar hij die het welbehagen zoekt van zijn Heer, de Vehevene.” (92:18-20)

Het vasten (Saum) zorgt ervoor dat men zelfdiscipline heeft en passies en uitdagingen onder controle kan houden. Men wordt bewuster in de zin van vroomheid en godvrezendheid en de behoeften van de armen en minderbedeelden. De Almachtige Allah zegt in de Glorieuze Qor'an:

“O gij gelovigen, het vasten is u voorgeschreven, zoals het degenen die vóór u waren was voorgeschreven, opdat gij vroom zult zijn.” (2:183)

De 'Hajj' (pelgrimstocht) heeft vele voordelen, zoals Allah de Almachtige zegt in de Glorieuze Qor'an:

“Opdat zij van hun voordeel getuigenis afleggen en de naam van Allah uitspreken gedurende de vastgestelde dagen over het vee waarvan Hij hen heeft voorzien. Eet dan daarvan en spijzigt de behoeftigen in nood.” (22:28)

Al deze en andere akties van verplichte aanbidding in de Islam zijn in het voordeel van de mens. Er is nooit een onnodig harde tijd uitgevoerd onder normale omstandigheden. Allah, de Almachtige zegt in de Glorieuze Qor'an:

“.....Allah wenst gemak voor u en geen ongemak.” (2:185)

De Boodschapper van Allah (VZMH) zei ter ondersteuning van dit concept:

“Als ik u opdraag iets te doen, doe zoveel als mogelijk is voor u.” (39)

En Hij (VZMH) zei:

“Religie is gemakkelijk.” (40)

In het geval van ziekte en alle andere legitieme ontberingen, wordt men vrijgesteld van de aanbidding of er kunnen enkele concessies worden gedaan. Bijvoorbeeld, Het staande uitvoeren van het gebed is voorgeschreven, maar als iemand daartoe niet in staat is mag hij het zittend doen en als dat niet mogelijk is liggend, op een zijde van het lichaam of op de rug of op welke andere manier dan ook wat passend en comfortabel is in zijn situatie. Als een dienaar niet in staat is zijn gebed te doen in de hierboven genoemde situaties, mag hij bidden met de bewegingen van zijn ogen of handen. Het is een plicht zichzelf te wassen voor het gebed, maar het wordt hem vergeven als er geen water voor handen is, of als het hem schade kan toebrengen in het gebruik ervan. In het geval er geen water voor handen is kan hij schoon zand gebruiken (Tayammum) en het gebed uitvoeren. Een vrouw die menstrueert, of een postnatale bloeding heeft is vrijgesteld van het uitvoeren van het gebed totdat haar bloeding compleet gestopt is en er wordt niet van haar verlangd dat ze gemiste gebeden inhaalt. Een Moslimman of vrouw die geen Nisab (het vereiste minimale bedrag wat iemand moet bezitten wil hij de *Zakaat* kunnen betalen) bezit, wordt niet gevraagd om Zakaat te betalen. Een oud persoon die niet in staat is om te vasten, of een ziek persoon, krijgt vrijstelling. In plaats daarvan betalen zij een vergoeding als ze zich dat kunnen veroorloven. De vergoeding is b.v. het voeden van een arm persoon; een maaltijd voor de dag dat er niet gevast wordt. Op een vergelijkbare manier kan een reiziger zijn vasten breken, als deze reis moeilijk en uitputtend is. Zo geldt dit ook voor de vrouw, die haar gebeden niet heeft kunnen doen in haar menstruatieperiode of postnatale bloeding; zij kan dit vergoeden door een goede daad zoals hierboven beschreven. De Hajj (bedevaart) is niet verplicht voor personen die niet capabel zijn door fysieke onbekwaamheid of financiële beperkingen, omdat de persoon die de bedevaart wil gaan maken toereikende middelen nodig heeft om zichzelf en zijn familie tevreden te kunnen stellen, naast de uitgaven van de pelgrimage. Allah, de verhevene, zegt in de Glorieuze Qor'an:

“Daarin zijn duidelijke tekenen: het is de plaats van Abraham en wie het binnengaat is in vrede. En de bedevaart naar het Huis is door Allah aan de mensen opgelegd die er een weg naar toe kunnen vinden. En wie niet gelooft, Allah is voorzeker Onafhankelijk van alle werelden.” (3:97)

De rechten van de mens in de Islam

46.

Een ander voorbeeld van de verlichting van ontberingen in de Islam is, wanneer een persoon geconfronteert wordt met het tekort aan voedsel en op het randje staat van de dood: voor hem is het toegestaan onwettig voedsel tot zich te nemen, zoals het vlees van een dood dier, varken of wijn (41) Deze regel is ook gebaseerd op de instructies van een vers in de Glorieuze Qor'an:

“Hij heeft u slechts het gestorvene, het bloed, het varkensvlees en datgenen, waarover een andere naam, dan die van Allah is uitgeroepen, verboden. Maar hij, die gedwongen is en die dit niet wenst en geen overtreder is, op hem rust geen zonde. Want Allah is Vergevingsgezind, Genadevol.” (2:173)

De rechten van de mens in de Islam

47.

De rechten naar de profeet Mohamed (VZMH).

Allah heeft al Zijn Boodschappers gezonden voor het begeleiden van de mensheid en als men gelooft en gehoorzaamt, belooft Allah succes in het leven en in het Hiernamaals als beloning. Deze rechten zijn samengevat in de volgende getuigenis, samen met de hiervoor genoemde getuigenis (Er is geen andere god waardig aanbeden te worden dan Allah) “Mohamed (VZMH) is de slaaf en Boodschapper van Allah.” Deze verklaring vereist het volgende:

- Geloof in het universele van de Boodschap van de Profeet Mohamed (VZMH) voor de hele mensheid. De Islam is niet georiënteerd voor een specifieke categorie van mensen, zoals dat het geval was met de voorgaande Profeten en Boodschappers (VZMH). Dit is afgeleid van een vers in de Glorieuze Qor’an:

Zeg: “O mensdom, ik ben u allen tot een boodschapper van Allah, aan Wie het koninkrijk der hemelen en der aarde behoort. Er is geen God naast Hem. Hij geeft het leven en doet sterven. Geloof daarom in Allah en Zijn boodschapper, de reine Profeet, die in Allah en Zijn woorden gelooft en volgt hem opdat gij recht geleid moogt worden.” (7:158)

- Geloof dat Allah’s Boodschapper en Profeet, Mohamed (VZMH) wordt beschermd door Allah tegen mogelijke menselijke fouten in relatie tot zijn missie naar de mensheid. Dit houdt in dat de Profeet nooit iets weggelaten of toegevoegd heeft aan de complete Boodschap van Allah. Dit is gebaseerd op een vers uit de Glorieuze Qor’an:

“Noch spreekt hij naar eigen begeerte.” (53:3)

- Geloof dat de Profeet Mohamed (VZMH) de laatste Profeet en Boodschapper is van Allah voor de mensheid en dat er geen Profeet of Boodschapper zal komen na hem (VZMH). Allah zegt in de Glorieuze Qor’an:

“Mohamed is niet de vader van één uwer mannen, maar de boodschapper van Allah en het zegel der profeten; Allah heeft kennis van alle dingen.” (33:40)

En de Boodschapper van Allah zei:

“...en er komt geen profeet na mij.” (42)

▪ Geloof dat de religieuze plichten en Goddelijke commando's die Allah naar de mensheid zond, compleet zijn en dat de Profeet (VZMH) de Boodschap van Allah heeft bezorgd in volledigheid en dat Hij (VZMH) het beste advies gaf aan zijn Ummah (Natie) en het beste richtsnoer voor al het goede te doen en het kwade uit de weg te gaan. Dit is gebaseerd op een vers uit de Glorieuze Qor'an:

“Heden zullen de ongelovigen aan uw godsdienst wanhopen. Vreest dus niet hen, maar Mij. Nu heb ik uw godsdienst voor u vervolmaakt, Mijn gunst aan u voltooid en de Islam voor u als godsdienst gekozen.” (5:3)

▪ Geloof dat de wetten, wetgegeven in de Islam, zijn goedgekeurd door Allah en dat de verschillende typen van aanbidding zijn gebaseerd op- en wentelen om deze Goddelijke wetten. Onafhankelijke persoonlijke acties worden niet geaccepteerd, Allah weet het beste, tenzij en totdat zij in overeenstemming zijn met deze goddelijke wetten. Dit is gebaseerd op een vers van de Glorieuze Qor'an:

“En wie een andere godsdienst zoekt dan de islam, het zal van hem niet worden aanvaard, en hij zal in het Hiernamaals onder de verliezers zijn.” (3:85)

▪ Een gelovige moet berusten in de opdrachten van de Profeet (VZMH) en moet streven om ongehoorzame acties te vermijden, zoals Allah, de Verhevene zegt in de Glorieuze Qor'an:

“.....En wat de boodschapper u ook moge geven, neemt het, en wat Hij u ook verbiedt, onthoudt u daarvan. En vreest Allah, zeker, Allah is streng in het straffen.” (59:7)

▪ Een Moslim moet acceptatie en tevredenheid tonen van elk vonnis berekend door de Profeet van Allah (VZMH) zoals Allah, de Verhevene, zegt in de Glorieuze Qor'an:

“Maar neen, bij uw Heer, zij zullen geen gelovigen zijn, voordat zij u (profeet) tot rechter maken over al hun geschillen en in hun hart geen aarzeling vinden aangaande hetgeen gij oordeelt en zij zich geheel en al onderwerpen.” (4:65)

De rechten van de mens in de Islam

49.

▪ Een Moslim moet de authentieke tradities volgen van de Sunnah (de weg van de Profeet) in het beste van zijn vermogen. Niemand heeft de autoriteit om de Sunnah tradities van de Boodschapper van Allah (VZMH) te wijzigen, aan te vullen of weg te nemen. Allah, de Verhevene, zegt in de Glorieuze Qor'an:

Zeg: “Indien gij Allah liefhebt, volgt mij, Allah zal u liefhebben en uw zonden vergeven. Allah is Vergevingsgezind, Genadig.” (3:31)

▪ Een gelovige moet de speciale status en waardigheid geschonken door Allah aan zijn Profeet (VZMH) respecteren. Niemand mag deze status adoreren of degraderen. De Profeet (VZMH) zei:

Adoreer mij niet, zoals de Christenen de zoon van Maria adoreerden; Ik ben niet meer dan een slaaf (van Allah)...dus zeg: Allah's slaaf en Zijn Boodschapper.” (43)

En Hij (VZMH) zei:

“O mensen! Zeg wat u te zeggen hebt, en staat uzelf niet toe u te laten verleiden door Satan. Ik ben Mohamed, de slaaf en Boodschapper van Allah. Ik wil niet dat u mij verheft boven de status die mij toebedeeld is door Allah de Almachtige.” (44)

En Hij (VZMH) heeft gezegd:

“Prijs me niet meer dan ik verdien. Allah creëerde me als slaaf, voordat ik Profeet of Boodschapper werd genoemd.” (45)

▪ Een Moslim moet de juiste begroeting toepassen naar Allah's Profeet en Boodschapper (VZMH) wanneer zijn naam wordt genoemd; als een vorm van respect, zoals geïnstrueerd in een vers in de Glorieuze Qor'an:

“Allah en Zijn engelen zenden zegeningen over de profeet. O, gij die gelooft, zendt zegeningen over hem en wenst hem vrede met alle eerbied toe.” (33:56)

▪ Een gelovige moet ware liefde en affectie tonen voor de Profeet en Boodschapper van Allah (VZMH) boven de liefde die hij toont voor anderen, gezien de informatie en de praktijken van de ware religie van Allah en de vele zegeningen die de profeet (VZMH) bracht als richtsnoer, zijn dit de enige middelen van het heil van verlossing door de wil van Allah. Dit is gebaseerd op een vers van de Glorieuze Qor'an:

Zeg: “Indien uw vaders en uw zonen en uw broeders en uw vrouwen en uw verwanten en de rijkdommen die gij verkregen hebt en de handel waarvan gij slapt vreest en de woningen waarvan gij houdt, u liever zijn dan Allah en Zijn boodschapper en het streven voor Zijn zaak, wacht dan, tot Allah met Zijn oordeel komt; Allah leidt het ongehoorzame volk niet.” (9:24)

▪ Een Moslim moet elke mogelijke inspanning en gelegenheid nemen met wijsheid en geduld, om alle anderen te roepen voor de Boodschap van de Profeet Mohamed (VZMH). Hij moet streven de onbewusten te informeren en het geloof te versterken van diegenen die een zwak, wankel geloof hebben. Zoals Allah zegt in de Glorieuze Qor'an:

“Roep tot de weg van uw heer met wijsheid en goede raad en redetwist met hen op gepaste wijze. Voorzeker, uw Heer weet het beste wie van Zijn weg is afgedwaald; en Hij kent degenen goed die juist geleid zijn.” (16:125)

Dit is ook gebaseerd op de verklaring van Allah's Profeet en Boodschapper (VZMH) :

“Verspreidt, namens mij, zelfs één vers.” (46)

De rechten naar andere Profeten en Boodschappers.

Het geloof van de Moslim in de Islam is niet compleet of acceptabel tenzij hij verklaard te geloven in de waarheid van het bestaan van alle voorgaande Profeten en Boodschappers, die gezonden waren voor specifieke groepen van mensen gedurende een specifieke tijd, aangezien de Islam universeel- en voor alle tijden en plaatsen is tot de Dag der Opstanding. Allah zegt in de Glorieuze Qor'an:

“Deze boodschapper gelooft in hetgeen hem van zijn Heer is geopenbaard en ook de gelovige, allen geloven zij in Allah, Zijn engelen, Zijn boeken en Zijn boodschappers, zeggende: “Wij maken geen verschil tussen Zijn boodschappers” en zij zeggen: “Wij hebben gehoord en gehoorzaamd, Heer, wij vragen u vergiffenis en tot U is (onze) terugkeer.” (2:285)

De rechten van de mens in de Islam

51.

Moslams zijn verplicht de Boodschap van de Islam over te brengen op anderen, maar nooit geforceerd of met dwang, zoals Allah, de Verhevene, zegt in de Glorieuze Qor'an:

Zeg: "Het is de waarheid van uw Heer: laat daarom geloven wie geloven wil en niet geloven, die niet wil." (18:29)

De rechten van ouders.

De rechten van ouders houden in respect, liefde en gehoorzaamheid. Deze gehoorzaamheid is voorwaardelijk; dit houdt in dat het niet in tegenspraak is met de commando's van Allah en Zijn Boodschapper (VZMH). Men moet vriendelijk zijn naar de ouders en hen voorzien van de benodigdheden op oudere leeftijd. Menselijkheid en respect naar beide ouders gelijk is een plicht; elke arrogantie of brutaliteit is verboden. Geduld en volharding is gewenst bij de hulp van de ouders, ongeacht de omstandigheden. Allah zegt in een vers in de Glorieuze Qor'an;

Uw Heer heeft u bevolen, zeggende: “Aanbidt niemand anders dan mij en betoont vriendelijkheid jegens de ouders. Indien één hunner bij u een hoge leeftijd bereikt of beiden doen dit, zeg dan nimmer tot hen: “Foei”, noch stoot hen af, doch spreek tot hen een welgevallig woord.” (17:23)

De Boodschapper van Allah (VZMH) instrueerde ons, zeggend:

“ Allah's plezier (in iemand) is gebaseerd op het plezier van zijn ouders. De toorn van Allah is gebaseerd op de woede van zijn ouders.” (47)

Beide ouders zijn gewettigd voor deze rechten, zelfs als zijn zij geen Moslim zijn, zolang zij hun kinderen niet commanderen tot ongehoorzaamheid tegen Allah. Aïshah, de vrouw van de Profeet (VZMH) zei: “Mijn moeder kwam mij bezoeken, toen ze nog geen Moslim was. Ik vroeg Allah's Profeet (VZMH) hoe haar te ontvangen en zei: “Mijn moeder wil me erg graag zien; moet ik me vriendelijk opstellen als gasvrouw ten opzichte van haar?” Hij (VZMH) zei: **“ Laat je op je beste manier zien.”**

De moeder krijgt prioriteit in termen van vriendelijkheid, sympathie, warme gevoelens, liefde en affectie zoals genoemd door Allah's profeet (VZMH): “Een man kwam naar Allah's Profeet (VZMH) en zei: “O Profeet van Allah! Wie is de persoon die mijn goede behandeling en gezelschap het meest verdient?” Hij (VZMH) antwoordde: **“Uw moeder.”** De man vroeg: “Wie is mijn gezelschap daarna waardig?” Allah's Boodschapper (VZMH) antwoordde: **“Uw moeder.”** De man vroeg: “Wie daarna?” Allah's Boodschapper (VZMH) zei: **“Uw moeder.”** De man zei: “Wie daarna?” Allah's Boodschapper (VZMH) zei: **“Uw vader.”** En in een andere versie wordt de zin beëindigd met: **“.....uw vader en daarna de meest naaste en de naasten.” (48)**

De rechten van de mens in de Islam

53.

Allah's Boodschapper (VZMH) bedeelde de moeder met een drievoud portie van het recht op gezelschap. De vader in tegenstelling, krijgt één deel. Dit is om het feit dat de moeder zware tijden heeft gedurende de zwangerschap en geboorte evenals het opvoeden en verzorgen van de kinderen. Allah zegt in de Glorieuze Qor'an:

“En wij hebben de mens vriendelijkheid jegens zijn ouders geboden. Zijn moeder draagt hem met ongemak en baart hem met smart.” (46:15)

Dit neemt in geen geval de rechten van de vader weg, zoals de profeet (VZMH) zei:

“Geen zoon kan (de rechten van) zijn vader terugbetalen, tenzij hij voor hem een slaaf vindt, deze koopt en vrijlaat.” (49)

De rechten van de man naar de vrouw.

De man heeft het recht van de ultieme autoriteit van het huishouden, aangezien hij verantwoordelijk is voor zijn gezin en hem alle aspecten van onderhoud aangerekend worden. Zijn leiderschap moet bestaan uit rechtvaardigheid, geduld en wijsheid. Zoals Allah zegt in de Glorieuze Qor'an;

“Mannen zijn voogden over de vrouwen omdat Allah de enen boven de anderen heeft doen uitmunten en omdat zij van hun rijkdommen besteden.” (4:34)

Een reden voor deze grote verantwoordelijkheid is, dat mannen over het algemeen sterker en rationeler zijn en vrouwen zwakker en emotioneler, eigenschappen gegeven door haar Schepper ten dienste van hun complementaire rol binnen het gezin en in het leven. Een vrouw is verplicht te gehoorzamen aan de opdrachten en instructies van haar man, zolang deze geen ongehoorzaamheid inhoud w.b. Allah's opdrachten en de instructies van de Profeet Mohamed (VZMH). Aïshah, de vrouw van de Profeet (VZMH) vroeg hem:

“Wie heeft het meest recht op de vrouw?” Hij (VZMH) antwoordde: “Haar man.” De Boodschapper (VZMH) werd gevraagd: “Wie heeft het meest recht op een man?” Hij (VZMH) antwoordde: “Zijn moeder.” (50)

Een vrouw moet geen dingen vragen aan haar man die hij zich niet kan veroorloven, of waarin hij niet capabel is ze te vervaardigen, of taken verlangen van hem die buiten zijn vermogen liggen. Een vrouw is verplicht de kinderen en het nageslacht van haar man te beschermen, door zichzelf te beschermen en kuis te zijn. Zij moet een bekwame voogd zijn van zijn bezit. Zij mag het huis niet verlaten zonder de kennis of toestemming van haar man, noch iemand toestaan het huis binnen te gaan waar haar man een hekel aan heeft. Dit is om de eer en harmonie van de familie te behouden, zoals geïnstrueerd door de Boodschapper van Allah (VZMH):

“De beste vrouw, is de vrouw, die als je naar haar kijkt, je het gevoel geeft blij met haar te zijn en die, als je haar een opdracht geeft, je gehoorzaamt en die, als je afwezig bent, je bezit en nageslacht bescherming biedt.” (51)

De rechten van de vrouw naar de man.

Er zijn veel rechten voor de vrouwen aangaande hun echtgenoten; deze worden samengevat als volgt:

De huwelijksgift: Een vrouw heeft recht op een huwelijksgift van haar man; zonder dit is een huwelijk ongeldig. De huwelijksgift mag niet in beslag worden genomen, zoals Allah zegt in de Glorieuze Qor'an:

“En geeft de vrouwen gewillig haar huwelijksgift. Maar als zij naar haar eigen behagen u er een gedeelte van kwijtschelden, geniet het dan met genoeg en heilzaam gevolg.” (4:4)

Financiële steun: De echtgenoot is verplicht te voorzien -binnen zijn mogelijkheden- in alle essentiële middelen en basisbenodigdheden voor zijn vrouw(en), kinderen en het gehele huishouden. Allah, de Verhevene, zegt in de Glorieuze Qor'an:

“Laat hij die overvloed heeft geven uit zijn overvloed. En laat hij wiens middelen beperkt zijn, geven overeenkomstig Allah hem heeft gegeven. Allah belast geen ziel boven hetgeen Hij haar heeft gegeven. Allah zal weldra verlichting geven na ongemak.” (65:7)

Om de gulheid naar de vrouw aan te moedigen, heeft de Islam deze financiële steun benoemd tot liefdadigheid, welke goed wordt beloond door Allah. De Profeet (VZMH) zei tegen Sa'ad ibn Abi Waqas:

“In het bedrag dat je spendeert aan je familie, moet je geen beloning van Allah zoeken, maar Hij zal je belonen, zelfs als het gaat om een stukje voedsel dat je in de mond van je vrouw stopt.” (52)

In het geval dat de man het geld verkeerd besteedt, heeft een vrouw het recht om een redelijk deel van het bezit van haar echtgenoot te nemen, voor zichzelf en de kinderen, zonder dat de man daarvan op de hoogte wordt gesteld volgens de Hadith, waarin Hind bint Utbah zei: “O Boodschapper van Allah! Waarlijk, Abu Sufyan is een vrek en geeft me niet genoeg voor mezelf en mijn kind, behalve van wat ik neem van zijn bezit zonder zijn medeweten.” Dus Hij (VZMH) zei:

“Neem wat redelijk genoeg is voor jou en je zoon.” (53)

Gezelschap en intieme relatie. Een van de meest belangrijke rechten voor de vrouw is het hebben van een goede intieme band en een redelijke hoeveelheid aan tijd samen met hem. Dit recht van de vrouw(en) en familieleden moet op een goede manier onderhouden worden, omdat de vrouw een hartelijke man nodig heeft om voor haar te zorgen en haar basisbehoeften te vervullen. Zoals verklaard door Jabir, toen de Profeet (VZMH) zei tegen Jabir: **“Ben je getrouwd, Jabir?”** Jabir zei: “Ja.” Hij (VZMH) zei: **“Met een maagd of een matrone?”** (iemand die al eerder getrouwd is geweest) Jabir zei: “Een matrone.” Hij (VZMH) zei daarop: **“Waarom ben je niet met een maagd getrouwd, zodat je met haar kunt spelen en zij met jou, en jij haar laat lachen en zij jou?”** (54)

De bescherming van de geheimen van een vrouw. Een man mag geen fouten of tekortkomingen van zijn vrouw naar buiten brengen, hij moet wat hij hoort en ziet van zijn vrouw voor zichzelf houden. De intieme relatie tussen man en vrouw wordt gekoesterd en beschermd. Een huwelijksrelatie is een heilige relatie volgens de Islam, zoals we kunnen lezen in de instructies van Allah's Boodschapper (VZMH):

“Een van de slechtste posities in de ogen van Allah op de Dag der Opstanding, is die van een man, die een intieme relatie heeft met zijn vrouw en daarna al haar geheimen openbaar maakt.” (55)

Gelijkheid en eerlijkheid. Een man die getrouwd is met meer dan één vrouw, moet hun gelijk voorzien in de behoeften; zowel de condities in het huis als b.v. kleding. Hij moet aan iedere vrouw evenveel tijd besteden. Enig onrecht in dit opzicht is streng verboden, zoals de Boodschapper van Allah (VZMH) zei:

“Hij die twee vrouwen heeft en ze niet gelijkmatig behandelt, zal op de Dag der Opstanding half verlamd zijn.” (56)

Gelijke en vriendelijke behandeling. Een man moet een juiste behandeling uitdragen naar zijn vrouw en huishouden. Een man moet zijn zorg en vriendelijkheid tonen en alle problemen oplossen die binnen zijn vermogen liggen, zijn vrouw ontzien in haar tekortkomingen, zoekend naar het plezier van Allah in beide werelden. Een man moet de zaken aangaande hun leven en toekomstplannen bespreken met zijn vrouw, hij dient te waarborgen en te zorgen voor alle middelen voor een vredige thuis en omgeving voor zijn vrouw. De Boodschapper van Allah (VZMH) zei:

De rechten van de mens in de Islam

57.

“De gelovigen die een goed karakter bezitten hebben het meest complete geloof en de besten onder jullie, zijn zij die heel goed zijn voor hun vrouwen.” (57)

Bescherming en behoud. Met alle beschikbare mogelijkheden moet een man voorkomen zijn vrouw of familie te plaatsen in immorele situaties of in een slecht milieu. Dit is gebaseerd op de instructies van een vers in de Glorieuze Qor'an:

“O gij die gelooft, redt uzelf en uw gezinnen van het Vuur, welke brandstof mensen en stenen zijn, waarover engelen zijn, hard en streng, die Allah niet ongehoorzaam zijn in hetgeen Hij hun beveelt, en volvoeren wat hun wordt geboden.” (66:6)

- Een man moet de persoonlijke bezittingen van zijn vrouw beschermen en mag geen persoonlijk kapitaal of bezit van haar gebruiken zonder haar toestemming te vragen. Hij mag zich niet mengen in welke transactie dan ook aangaande de financiën van zijn vrouw, zonder haar toestemming.

De rechten van kinderen.

Het aantal rechten van de kinderen zijn ontelbaar; te beginnen met het recht ze eerbare namen te geven. De Profeet (VZMH) zei:

“Waarlijk, jullie zullen genoemd worden bij je namen en je vaders namen op de Dag der Opstanding, dus geef jezelf goede namen.” (58)

▪ Hun rechten houden in: voorziening in alle levensbehoeften zoals (betaalbare) huisvesting, wettig voedsel, goede scholing en een fatsoenlijke opvoeding. De Boodschapper van Allah (VZMH) zei:

“Het is een zonde om degenen die je moet ondersteunen te verwaarlozen.” (d.w.z. niet zorgen voor een goede zorg en opvoeding) (59)

▪ Ouders moeten hun kinderen een goed moreel gedrag aanleren en hen beschermen tegen slechte gewoonten zoals leugen, bedrog, misleiding, egoïsme etc. De Boodschapper van Allah (VZMH) zei:

“Ieder van jullie is een herder en verantwoordelijk voor degenen onder zijn zorg.” (59)

▪ Kinderen hebben recht op een goede en gelijke behandeling zonder de een boven de ander de voorkeur te geven in de zin van delen, giften, toekenning, erfenis, etc. Een oneerlijke behandeling van de kinderen kan resulteren in slecht gedrag naar elkaar, of naar de ouders. Nu'man B. Basheer zei dat zijn vader hem een geschenk gaf. Zijn moeder, Umah bint Rawah zei: “Ik ben het er niet mee eens en wil dat de Boodschapper van Allah (VZMH) hier van op de hoogte wordt gebracht.” Dus zijn vader ging en vroeg de profeet (VZMH) zijn oordeel. De profeet (VZMH) vroeg: **“Heb je hetzelfde gegeven aan al je kinderen?”** De vader antwoordde: “Nee!” De Profeet (VZMH) zei tegen hem: **“Vrees Allah en ben rechtvaardig in het behandelen van je kinderen.” (60)** En de vader nam het geschenk terug.

De rechten van familieleden.

Familieleden hebben specifieke rechten zoals het recht op aandacht, bezoek en steun. Een welgestelde Moslim is verplicht zijn familieleden te helpen, prioriteit gevend aan de meest naasten en vervolgens in de volgorde van degene die het dichtst aan hem verwant is. Een Moslim steunt zijn familie in tijden van nood en deelt hun zorgen. In de Glorieuze Qor'an vinden wij het gezegde van Allah:

“O gij mensen, vreest uw Heer. Die u uit één enkele ziel schiep en daaruit haar gezellin schiep en uit hen beiden mannen en vrouwen verspreidde en vreest Allah in Wiens naam gij een beroep op elkander doet en weest plichtsgetrouw betreffende de familiebanden. Voorwaar, Allah is bewaker over u.” (4:1)

De Islam moedigt een Moslim aan om vriendelijk te zijn tegen zijn familie, ook al zijn zij onvriendelijk tegen hem en vraagt hem de relaties voort te zetten ook al breken zij deze af. Het boycotten van familie en verwanten valt in de categorie van grote zonde in de Islam, zoals Allah zegt in de Glorieuze Qor'an:

“Zult gij dan niet door u af te wenden verderf in het land brengen en uw familiebanden verbreken? Dezen zijn het, die Allah heeft vervloekt, zodat Hij hen doof heeft gemaakt en hun ogen verblind.” (47:22-23)

Publieke rechten en plichten.

- 1. De rechten van een leider naar het volk.**
- 2. De rechten van de mensen naar de regering.**
- 3. De rechten van burens.**
- 4. De rechten van vrienden.**
- 5. De rechten van gasten.**
- 6. De rechten van de armen/minderbedeelden.**
- 7. De rechten van werknemers/arbeiders.**
- 8. De rechten van de werkgever.**
- 9. De rechten van dieren.**
- 10. De rechten van planten en bomen.**
- 11. Diverse rechten.**

De Islam instrueert een gelovige de zorgen en processen te delen van zijn broeders over de hele wereld en hen te helpen, binnen zijn mogelijkheden. De Boodschapper van Allah (VZMH) zei:

“Een gelovige is voor een ander zoals de stenen van een gebouw; elke steen ondersteunt de andere.” (61) Terwijl Hij (VZMH) dit zei, verstrengelde hij de vingers van zijn handen.

De Islam leert een Moslim de reputatie te respecteren van een andere Moslim en verdachtmaking te vermijden. De Boodschapper van Allah (VZMH) zei:

“Vermijdt verdachtmaking. Verdachtmaking is de grootste leugen.

Volg niet het slechte nieuws, tekortkomingen of fouten van uw Moslimbroeders.

Bespioneer uw Moslimbroeder niet.

Strijdt niet (met kwade geest of intenties) tegen uw Moslimbroeder.

Haat ze niet.

Keer je niet af van hen (wanneer zij in nood zijn of hulp nodig hebben). O slaven van Allah! Ben een broeder voor elkaar, zoals Hij u opgedragen heeft.”

De rechten van de mens in de Islam

61.

Een Moslim is een broeder van een andere Moslim.

Een Moslim moet eerlijk zijn naar zijn Moslimbroeder.

Een Moslim mag zijn broeder niet laten vallen of in de steek laten.

Het is onwettig voor een Moslim het bezit van een andere Moslim te gebruiken zonder de goedkeuring van de eigenaar.

Vroomheid en rechtvaardigheid zit hier (wijzend op zijn borst/ hart).

Het is slecht voor een Moslim zijn broeder bloot te stellen (aan het kwade).

Al wat een Moslim bezit, is verboden voor een ander (om mee te knoeien); zijn bloed (d.w.z. elkaar doden) en zijn waardigheid, eer en familieleden. Waarlijk, Allah kijkt niet naar uw lichaam of vorm, maar eerder is Hij bezorgd over uw harten, daden en akties.” (62)

Een andere richtlijn voor dit soort zaken is opgenomen in de woorden van Allah's Boodschapper (VZMH):

“Een Moslim is geen ware gelovige totdat hij wenst voor een ander, (Moslim man of vrouw) wat hij ook zichzelf toewenst.” (63)

De openbare algemene rechten voor alle Moslims van de Islamitische samenleving zijn als volgt:

1. De rechten van een leider naar zijn volk.

Dit recht is enkel gebaseerd op een vers in de Glorieuze Qor'an:

“O, gij die gelooft, gehoorzaamt Allah en Zijn boodschapper en degenen, die onder u gezag hebben.” (4:59)

Wat volgt zijn enkele richtlijnen ter observatie (vereist) voor de Moslim:

- Gehoorzaamheid aan de leider zolang hij niet beveelt iets kwaad te doen. Dit is gebaseerd op de instructies van de Boodschapper van Allah (VZMH):

“Luister en gehoorzaam, zelfs als een slaaf van Ethiopië aangewezen wordt als leider en zolang als hij zich gedraagt volgens het Boek van Allah.” (64)

- Gehoorzaamheid aan een Moslimleider die zich gedraagt in overeenstemming met het Goddelijke Boek van Allah is een uitbreiding aan de gehoorzaamheid naar Allah, en vice versa. Elke daad van ongehoorzaamheid op de bevelen van een leider -die zich gedraagt in overeenstemming met het Boek van Allah- is in de realiteit een daad van ongehoorzaamheid naar Allah.

- Men moet een Moslimleider welgemeende adviezen aanbieden, die in het voordeel zijn van hem, het volk en de hele natie. Een Moslimleider moet herinnerd worden aan zijn plichten en moet worden aangespoord trouw te blijven aan zijn gelofte. Dit is gebaseerd op de richtlijnen van de Glorieuze Qor'an:

“Doch spreekt tot hem op welwillende wijze, opdat hij er lering uit moge trekken, of vrezen. (20:44)

En de Profeet (VZMH) zei: **“De religie is een advies.”** Wij zeiden: “Voor wie?” Hij zei: **“Voor Allah en voor Zijn Boek en voor Zijn Profeet en voor de leiders en voor de Moslims en voor hun publiek.”**

De rechten van de mens in de Islam

63.

▪ De volgelingen moeten een leider steunen gedurende een crisis. Moslims zijn verplicht te voldoen aan een leider/bestuurder, ze mogen hem niet in de steek laten of mensen ophitsen tegen hem om problemen en kwaad te veroorzaken. Dit is gebaseerd op de instructie van Allah's Boodschapper (VZMH):

“Als een persoon naar u toekomt, terwijl u door een enkele leider geleid wordt, met de bedoeling uw eenheid te splitsen, dan doodt hem.” (65)

2. De rechten van de mensen t.a.v. de overheid.

Moslams in een Islamitische staat hebben bepaalde rechten naar de overheid. Deze rechten worden hieronder samengevat:

▪ **Absolute rechtvaardigheid;** Dit betekent dat elk persoon een gelijke behandeling moet krijgen in de Islamitische samenleving. Alle personen die specifieke rechten hebben, moeten deze ook krijgen. Alle personen die aan bepaalde plichten moeten voldoen, moeten eerlijk en zonder vooroordeel behandeld worden. Verantwoordelijkheden onder personen moeten eerlijk en rechtvaardig gedistribueerd worden. Aan niemand -en vooral geen klasse of categorie van mensen- mag enige prioriteit worden gegeven. Dit is gebaseerd op de instructies gegeven door de Boodschapper van Allah (VZMH):

“De meest geliefde voor Allah en wat het dichtst bij Hem staat op de Dag der Opstanding, is een rechtvaardige leider, bestuurder of rechter. En de meest gehate, meest ver van Hem afstaande is een onrechtvaardige en tirannieke leider.” (66)

▪ **Overleg.** De mensen hebben het recht te worden geïnformeerd over sociale zaken. Deze informatie moet op een eenvoudige manier worden overgebracht. De mensen moeten het recht hebben hun mening en ideeën te uiten over zaken die gerelateerd zijn aan de Islamitische maatschappij en zaken die het publieke belang dienen. Allah zegt in de Glorieuze Qor’an:

“Door de barmhartigheid van Allah zijt gij (de Profeet) zachtmoedig jegens hen (gelovigen): als gij ruw en hardvochtig waart geweest zouden zij zich zeker uit uw omgeving hebben verwijderd. Vergeef hen daarom en vraag voor hen vergiffenis en raadpleeg hen in belangrijke zaken..” (3:159)

In veel gevallen volgde Allah’s Boodschapper (VZMH) het advies op van zijn metgezellen. Gedurende de veldslag van Badr, stelde een van zijn metgezellen voor de ligging te veranderen van het Moslimkamp. Een van de Moslams vroeg de Boodschapper gedurende de strijd: “O Boodschapper van Allah! Is dit een plaats die Allah u heeft opgedragen het kamp neer te zetten, of is het een oorlogsstrategie en plan?” Allah’s Boodschapper (VZMH) antwoordde meteen: **“Nee, het is eerder mijn oorlogsstrategie.”** De man stelde voor: “O Profeet van Allah! Dit is niet de juiste keus of plaats voor een vechtkamp. Laat ons zoeken naar het dichtstbijzijnde waterreservoir en daar ons kamp opzetten. We zouden alle andere waterbronnen moeten begraven en een bassin of waterreservoir moeten bouwen voor onze partij. Als de strijd dan begint hebben wij water en de vijand niet. Dan kunnen wij het water wat beschikbaar is drinken terwijl onze vijand dat niet kan.” Allah’s Boodschapper (VZMH) antwoordde: **“Je hebt me zeker het beste advies gegeven.” (67)**

▪ **Islamitische voorschriften.** De basis voor de Islamitische juridische uitspraken en beslissingen is de Sharia, de Islamitische wet. De constitutie van een Moslimstaat moet gebaseerd zijn op de Qor'an en de Sunnah, die overeenkomen met Islamitische juridische bronnen. Er mag geen ruimte voor een persoonlijke mening zijn als er een authentieke tekst beschikbaar is. De Islamitische wet is een veelomvattend systeem van jurisprudentie inclusief familierecht, crimineel recht, nationaal en internationaal recht, dat voldoet aan alle eisen van de mens op de meest oprechte manier, aangezien het is gebaseerd op de openbaringen van Allah naar Zijn Boodschapper als richtlijn voor de mens.

▪ **Open deur beleid.** Een Moslimleider mag niet gesloten of afstandelijk zijn naar zijn mensen, noch tussenpersonen aanwijzen die zich eventueel meer kunnen gaan permitteren dan anderen. Dit is gebaseerd op de instructies van Allah's Boodschapper (VZMH):

“Wie dan ook toevertrouwd is met het leiderschap over Moslimzaken, zich verschuilt en niet voorziet in hun behoeften, zal door Allah niet beantwoord worden in zijn smeekbede op de dag der Opstanding; hij zal dan zelf lijden in zijn armoede en gebrek aan behoeften.” (68)

Vergiffenis voor de mensen: Een Moslimleider moet vriendelijk en vergevingsgezind zijn voor zijn mensen en ze niet overbelasten in hun capaciteiten. Hij moet op de beste manier alle faciliteiten beschikbaar stellen voor het (over)leven van de mensen in zijn gemeenschap. Een Moslimleider moet een oudere man behandelen als zijn vader; een jongere als zijn zoon en een persoon van gelijke leeftijd als zijn broeder. Een Moslimleider moet respectvol gedrag tonen naar ouderen, vriendelijk en vergevingsgezind naar de jongeren en zorgzaam naar leeftijdsgenoten. De Glorieuze Qor'an informeert over kenmerken van Allah's Boodschapper die de eerste leider was van een Moslimnatie:

“Voorzeker, een boodschapper is uit uw midden tot u gekomen; het is hard voor hem wat u pijn doet; hij is bezorgd voor uw welzijn en liefderijk en barmhartig voor de gelovigen.” (9:128)

De rechten van de mens in de Islam

66.

Allah's Boodschapper (VZMH) adviseerde:

“Degenen die vergevingsgezind zijn (en vriendelijk naar anderen); moge Allah vergevingsgezind (en vriendelijk) zijn voor hen. Ben genadevol voor de mensen op aarde en Allah zal genadevol zijn voor u.” (69)

Omar bin al Khattab, de tweede Moslimkalief, was zo bezorgd over zijn verantwoordelijkheid naar Allah, dat hij eens gezegd heeft: “Bij Allah! Als een ezellin zou struikelen in Irak, dan zou ik bang zijn erover gevraagd te worden (op de Dag der Opstanding) door Allah; O, Omar waarom heb je geen goede weg gebaad voor de ezellin?”

3. De rechten van de buren.

Allah beveelt in de Glorieuze Qor'an:

“En aanbidt Allah en vereenzelvig niets met Hem en bewijst vriendelijkheid aan ouders, verwanten, wezen, de behoeftigen en aan de nabuur, die een vreemdeling is en de nabuur die een bloedverwant is en aan de metgezel, de reiziger en aan degenen die onder uw macht zijn. Voorzeker, Allah heeft de pochers en de opscheppers niet lief.” (4:36)

De Islam classificeert buren in drie categorieën, die zijn als volgt:

- **Een verwante buur.** Dit type buur heeft drie rechten over u: het recht van een verwante, het recht van een buur en het recht van de Islam.
- **Een Moslimbuur.** Deze heeft twee rechten: het recht van een buur en het recht van de Islam.
- **Een niet-Moslimbuur.** Deze geniet het recht van het *zijn* van een buur. Abdullah bin Omar, een welbekende toonaangevende metgezel en geleerde in de Islam, kwam ooit thuis en zag dat zijn familieleden een schaap hadden geslacht. Hij vroeg onmiddellijk: “Hebben jullie een deel van het schaap aangeboden als geschenk aan de Joodse buren? Ik hoorde Allah's Boodschapper (VZMH) zeggen:

“De Engel Gabriël ging door met het advies om vriendelijk te zijn naar mijn buren, totdat ik dacht dat hij hem een erfdeel zou gaan geven.” (70)

Het veroorzaken van ongemak naar de buren is tegen het Geloof. De Profeet (VZMH) zei: **“Bij Allah, hij gelooft niet, bij Allah, hij gelooft niet, bij Allah, hij gelooft niet!”** Er werd gezegd: “Wie, O Boodschapper van Allah?” Hij zei: **“Degene die zijn buren kwaad doet is niet veilig.”**
(71)

Er is verklaard dat Allah's Boodschapper (VZMH) de rechten van buren toelichtte als volgt:

“Weet u wat de rechten zijn van buren? Als de buren uw hulp zoeken, verleen hulp. Als de buren u een lening vragen, help ze, als u het zich kunt veroorloven. Als uw buren behoeftig worden, geef hen financiële hulp als u kunt. Als uw buur ziek is, bezoek hem (en vraag naar zijn gezondheid en welzijn). Als uw buur blij is om een bepaald profijt, feliciteer hem. Als uw buur groot persoonlijk leed heeft, condoleer hem dan. Als uw buur sterft, ga dan naar zijn begrafenis. En laat uw gebouw niet boven zijn gebouw uitkomen, anders ontnemt u hem zonneschijn en frisse wind. Val uw buren niet lastig met kookluchten, tenzij u van plan bent om hen wat van uw voedsel aan te bieden.” (72)

Ook al veroorzaakt de buur schade, een goed gedrag wordt toch geadviseerd. Een man deed eens zijn beklag bij Abdullah ibn 'Abbaas: “Mijn buurman schaadt mij en vloekt naar mij.” Dus hij zei tegen de man: “Hij ongehoorzaamd Allah in jullie zaak, dus ga en gehoorzaam Allah in zijn zaak.”

4. De rechten van de vrienden.

Vrienden genieten bepaalde rechten volgens de Islam. Dit is gebaseerd op de richtlijnen van Allah's Boodschapper (VZMH):

“De beste vrienden in het oog van Allah zijn degenen die goed zijn voor hun vrienden en de beste burens in het oog van Allah zijn de burens die goed zijn voor hun burens.” (72)

5. De rechten van de gasten.

Een gastheer is verplicht zijn gast te eren in de Islam. De Profeet (VZMH) zei:

“Wie gelooft in Allah en de Laatste Dag, zal zijn burens eren. En wie gelooft in Allah en de Laatste Dag, zal zijn gast eren volgens zijn recht.”

Een man vroeg: “Wat is zijn recht, O Boodschapper van Allah?” Hij (VZMH) zei:

“Een dag en een nacht en gastvrijheid voor drie dagen en wat meer is dan dat, daarna is het liefdadigheid van de gastheer zelf. En wie gelooft in Allah en de Laatste Dag, zal goed spreken of zwijgen.” (73)

Een manier om de gast te eren is hem een warm welkom te geven met een blij gezicht. Evenzo is het voor de gast een plicht te vragen naar de gesteldheid van de gastheer en hem niet te belasten. De Profeet (VZMH) zei:

“Het is niet toegestaan voor een Moslim bij zijn broer te blijven totdat deze een zonde begaat.”

Toen werd Hem (VZMH) gevraagd: “O, Boodschapper van Allah! En hoe begaat hij deze zonde?” Hij (VZMH) zei:

“Hij blijft bij hem ondanks dat hij hem niets te bieden heeft.” (74)

6. De rechten van de armen en behoeftigen.

Allah prijst degenen die spendeert in Zijn zaak om de armen en behoeftigen te helpen in de Islamitische samenleving. Dit is gebaseerd op de instructies in de glorieuze Qor'an:

“En degenen in wier rijkdom een vastgesteld deel is. Voor de bedelaar en voor hem die niet bedelen kan.” (70:24-25)

Feitelijk beschouwt de Islam de liefdadigheid naar de armen en behoeftigen als de meest virtueuze daad. Bovendien waarschuwt de Islam degenen die hun geld opsparen en niet spenderen in de zaak van Allah. Allah zegt in de Glorieuze Qor'an:

“Het is geen deugd, dat gij uw gezicht naar het Oosten of naar het Westen wendt, maar waarlijke deugd is in hem, die in Allah, de Laatste Dag, de engelen, het Boek en de profeten gelooft en die van zijn vermogen geeft uit liefde voor hem aan de verwanten, de wees, de armen, de reiziger, de bedelaars en voor het vrijkopen van slaven.” (2:177)

Degenen die hun geld oppotten zonder iets te geven aan de armen en behoeftigen -zoals Allah beveelt- worden door Allah streng gestraft op de dag der Opstanding. Allah zegt in de Qor'an:

“.....En degenen, die goud en zilver ophopen en het niet voor de zaak van Allah besteden, deel hun het nieuws van een pijnlijke straf mee.” (9:34)

Om deze reden wordt de Zakaat voorgeschreven als een van de leerstellingen van de Islam. Zakaat is een vastgesteld percentage (2.5%) van het bijeengebrachte bezit in de periode van een jaar. Moslims betalen dit bedrag welwillend in gehoorzaamheid naar Allah's bevelen. De Zakaat is verplicht voor degenen die een passend bedrag bezitten. Allah zegt in de Glorieuze Qor'an:

“En daarin werd hun slechts geboden Allah te aanbidden, oprecht zijnde in gehoorzaamheid jegens Hem, oprecht het gebed te onderhouden en de Za'kaat te betalen. Dat is de ware godsdienst.” (98:5)

Als een Moslim de Zakaat niet betaald, zal hij/zij verklaard worden als een ongelovige. Als een Moslim publiekelijk weigert het verplichte bedrag van Zakaat te betalen aan de personen die het verdienen, moet de Moslimleider in strijd gaan met zulke mensen totdat zij het betalen. Weigeren de verplichte Zakaat te betalen, schaadt het arme en behoeftige gedeelte van de Islamitische samenleving dat er recht op heeft. In de vroege Moslimhistorie vocht Abu Bakr, de tweede Kalief tegen de groep die weigerde de Zakaat te betalen. Abu Bakr verklaarde: **“Bij Allah! Hadden deze weigeraars ook de waarde van een stuk van een vrouwelijke geit geweigerd (en in een ander verhaal, een stuk touw) wat zij voorheen aan de Profeet (VZMH) aanboden; ik zal tegen ze vechten.”** (d.w.z. totdat zij het bedrag betalen)

Zakaat is voorgeschreven onder de volgende principes en omstandigheden:

1. De persoon die Zakaat betaald moet in het bezit zijn van ‘Nisab’ (het passende bedrag bedongen in de Islamitische Sharia). Dit bedrag moet meer zijn dan de eigenaar zelf nodig heeft. De basisbehoeften zijn gedefinieerd als voedsel, huisvesting, vervoer en goede kleding.
2. Een periode van één jaar moet passeren, ondertussen houdt de eigenaar dit bedrag in zijn bezit als hij het niet nodig heeft om essentiële zaken mee te betalen. Binnen een jaar wordt er niet verlangd Zakaat te betalen.

De Islam definieert de typen van mensen die recht hebben op deze Zakaat. Dit is gebaseerd op een vers in de Glorieuze Qor’an:

“De aalmoezen zijn alleen voor de armen en de behoeftigen en voor degenen die daarbij werkzaam zijn en voor degenen wier hart verzoend is (zoekers naar de waarheid die hun tijd voor de studie aan de islam willen wijden mogen ermee worden geholpen) en voor de slaven en voor degenen die schuld hebben en voor de zaak van Allah en voor de reiziger: dit is een gebod van Allah. En Allah is Alwetend, Alwijs.” (9:60)

De Zakaat is vastgesteld op 2.5% van de totale ongebruikte financiën in één jaar. De Islam legt de Zakaat op om armoede te ontwortelen in de Islamitische samenleving en de behandeling van de daaruit voortvloeiende problemen als gevolg van armoede zoals diefstal, moord en het aanvallen van mensen en hun eigendommen. Als aanvulling herleeft het onderlinge sociale welzijn en de steun tussen de leden van de Islamitische samenleving. Tevens wordt de Zakaat gebruikt voor degenen die het nodig hebben, zoals voor mensen die hun schuld niet af kunnen betalen of voor andere legitieme redenen.

Bovendien zuivert het betalen van de Zakaat ook iemands hart, ziel en rijkdom. De eigenaar van een bezit wordt minder egoïstisch, gierig en inhalig wanneer hij/zij deze betaald vanuit het hart. De Almachtige Allah verklaard in de Glorieuze Qor'an:

“En degenen die voor eigen vrekkingheid zijn behoed zullen slagen.” (64:16)

De Zakaat zuivert het hart van degenen die minder welvarend zijn; zij zullen minder haat, jaloezie en bitterheid voelen naar de rijken van de samenleving, omdat zij zien dat deze mensen hun Zakaat betalen en de rechten geven aan hun armere broeders.

De Almachtige Allah waarschuwt degenen die weigeren te betalen: zij zullen streng worden gestraft. De Almachtige Allah zegt in de Glorieuze Qor'an:

“En laat degenen, die gierig zijn, ten opzichte van wat Allah hun van Zijn overvloed heeft gegeven, niet denken, dat het goed voor hun is, neen, het is slecht voor hen. Hetgene, waarmee zij gierig zijn, zal op de Dag der opstanding als een halsband om hun nek worden gelegd. En aan Allah behoort het erfdeel der hemelen en aarde en Allah is goed op de hoogte van hetgeen gij doet.” (3:180)

7. De rechten van de werknemers/arbeiders.

De Islam heeft een aantal regels samengesteld voor arbeid en arbeidskrachten. Een werkgever, moet volgens de Islamitische wet een rechtvaardige en hartelijke band onderhouden met zijn werknemers en arbeidskrachten. Een dergelijke relatie moet gebaseerd zijn op gelijkheid, vriendelijkheid en broederschap van de Islam. Dit is gebaseerd op de Hadith van Allah's Boodschapper (VZMH):

“Uw arbeiders en slaven zijn uw broeders, die Allah onder u heeft geplaatst. Wie er een onder zich heeft, moet hem voeden van wat hij zelf eet, kleden van wat hij zelf draagt en hem niet overbelasten. Maar als u hem toch overbelast, dan help hem.” (75)

Verder houdt de Islam de eer en waardigheid van de arbeiders in stand. Allah's Boodschapper (VZMH) zei:

“Het beste loon of inkomen is dat van eerlijk werk.” (76)

Bovendien verplicht de Islam de werkgever het loon duidelijk te maken aan zijn werknemer vóór hij aan zijn werk begint. (77)

Allah's Boodschapper (VZMH) heeft de rechten van een arbeider en het loon dat hij behoort te ontvangen, verzekerd. Hij (VZMH) verklaarde:

“Ik ben de tegenstander van drie mensen op de Dag der Opstanding: een die in mijn naam gaf en daarna verraderlijk was, een die een slaaf bevrijdde en de prijs consumeerde en een iemand die een man te werk stelt, maar hem niet zijn rechtmatige loon geeft.” (78)

Allah's Boodschapper (VZMH) heeft geïnstrueerd dat de werknemer zijn arbeiders moet betalen 'vóór dat hun zweet is opgedroogd.' (79)

8. De rechten van de werkgevers.

De Islam vereist evenzeer arbeiders een goede relatie te onderhouden met hun werkgever.

De Islam vraagt de arbeiders te voldoen aan hun plichten naar de werknemer en het beste te tonen van hun vaardigheden en talenten. De arbeiders mogen de werkgevers geen schade berokkenen of hun werk verwaarlozen. De Boodschapper van Allah (VZMH) zei:

“Allah houdt van een arbeider die perfect is in zijn werk.” (80)

Om de oprechtheid van het werk te bemoedigen en de waardigheid te beschermen, heeft de Islam de verdiensten van een arbeider –als hij oprecht is in zijn werk- de beste van alle verdiensten gemaakt. De profeet (VZMH) zei:

“De beste verdienste is wat er verdiend wordt met handarbeid, in oprechtheid.”

9. De rechten van dieren.

Alle huisdieren moeten goed worden gevoed, fatsoenlijk worden verzorgd en vriendelijk worden behandeld. Er is verklaard dat Allah's Boodschapper (VZMH) zei:

“Een vrouw moest het Hellevuur ingaan, omdat zij haar kat opgesloten had tot hij stierf. De vrouw gaf hem geen eten of drinken.....noch liet hem vrij om lopen om insecten van de aarde te eten.” (81)

Trek dieren moeten niet worden overladen op een manier dat ze de last niet kunnen dragen. Dieren mogen niet worden gemarteld of om welke reden dan ook worden geslagen. Er is verklaard dat Allah's Boodschapper (VZMH) zei:

“Allah vervloekt een persoon die een dier brandmerkt of tatoëert.” (82)

De Islam verbiedt de mensen om dieren te gebruiken als levend doel. Er is verklaard dat Ibn Omar een groep jonge mannen van de Quraish passeerde, die een vogel hadden neergezet als gericht doel. Ibn Omar vroeg wie dat had gedaan. Daarna zei hij: “Mag Allah de persoon vervloeken die deze vogel als levend doel heeft neergezet.” Hij refereerde hierin naar de Hadith van Allah's Boodschapper (VZMH),

“Moge Allah de persoon vervloeken die een dier gebruikt als levend doel.” (83)

De Islam veroordeelt mensen die dieren verminken na ze te hebben gedood. (84)

De Islam verbiedt ook het beschadigen of misbruiken van dieren, zoals genoemd in de Hadith en verklaard door Ibn Masoud: “Wij waren op reis in het gezelschap van Allah's boodschapper (VZMH). Hij ging weg om zijn behoefte te doen. Terwijl hij weg was, zagen wij een moedervogel met haar twee kleintjes. We pakte de kleine vogeltjes en de moedervogel begon boven ons te fladderen. Toen Allah's Boodschapper (VZMH) terug kwam, zag Hij (VZMH) wat we hadden gedaan. Hij (VZMH) vroeg:

“Wie heeft deze vogel kwaad gemaakt, door haar kinderen af te nemen; geef ze terug aan de moeder!” Hij zag een mierenkolonie die we hadden verbrand en Hij zei: “Wie heeft dit gedaan?” Wij zeiden: “Wij hebben dit gedaan.” Hij zei: “ Waarlijk, niemand mag leed veroorzaken met vuur behalve de Heer van het Vuur.” (85)

De Islam beveelt genade wanneer men dieren slacht om op te eten. Het is niet toegestaan het mes te scherpen in het bijzijn van het dier of in het bijzijn van andere dieren. Noch is het toegestaan hen te doden door het breken van de nek, neerslaan, electrocuteren etc. of hun van de huid te ontdoen voor ze helemaal dood zijn. De Profeet (VZMH) zei:

“Waarlijk Allah gebiedt u vriendelijk te zijn voor alles. Dus als u dood, dood dan op een goede manier en als u slacht, slacht dan op een goede manier. En scherp uw mes om het proces van slachten te versnellen en te vergemakkelijken.” (86)

Tegelijkertijd beveelt de Islam gevaarlijke of schadelijke dieren of insecten te doden, om de mensen te beschermen, omdat een mensenleven heilig is in de ogen van Allah en Allah heeft de mens het meest eerbare schepsel op aarde gemaakt. Daarom: als de rechten van de dieren belangrijk zijn in de ogen van Allah, dan staan de mensenrechten erboven! De Almachtige Allah zegt in de Glorieuze Qor'an:

“En inderdaad hebben Wij de kinderen van Adam geëerd en hen gedragen over land en zee, en hun van het goede gegeven en hen verheven boven velen dergenen die Wij hebben geschapen.”

Niet alleen dit soort van rechtvaardige behandeling wordt bevolen om de dieren te beschermen tegen elke vorm van geweld, het maakt ook de zonden van de Moslim goed en het wordt een reden voor hem om toegelaten te worden in de Jennah. (Hemelse Tuinen) Allah's Boodschapper zei:

“Toen een man op weg was, leed hij een ondraaglijke dorst. Hij vond een waterput en daalde af naar beneden, dronk zich vol en kwam weer naar boven. Daar zag hij een hond hijgen en likken aan het zand. De man dacht bij zichzelf: ‘deze hond moet net zoveel dorst hebben als ik zonet had.’ Hij ging de put in en vulde zijn schoen met water, hield deze vast tussen zijn tanden, klom weer naar boven en liet de hond drinken. Allah, de Verhevene, prijsde hem en accepteerde zijn daad (zijn daad van genade) en vergaf hem zijn zonden.” De mensen vroegen: “O Boodschapper van Allah! Worden wij beloond voor wat we doen voor de dieren?” Hij (VZMH) antwoordde: **“Ja natuurlijk, in elke levende ziel zit een beloning.”** (87)

10. De rechten van planten en bomen.

De Islam staat toe je ten goede te doen aan de vruchten van de bomen, maar verbiedt het omhakken ervan of het breken van de takken, zonder geldige reden. Anderzijds beveelt de Islam de bomen te behouden en moedigt het het reproductieproces en andere activiteiten die helpen in het vermeerderen van bomen, aan. Allah's Boodschapper zei:

“Als het Uur komt van de Laatste Dag, terwijl een van jullie een palmboomstekje aan het planten is in de aarde, plant het dan als je kunt, voor je ‘opstaat’. (88)

De Islam beschouwd het kweken van nuttige planten en bomen als liefdadigheid waarvoor een Moslim wordt beloond. Allah's Boodschapper (VZMH) zei:

“Elke Moslim die iets plant of cultiveert waarvan vogels, mensen of dieren kunnen eten, wordt voor zijn liefdadigheid beloond.” (89)

11. Diverse rechten.

De Islam heeft bepaalde regels voor ‘de kant van de weg’ en ‘openbare passages.’ Allah’s Boodschapper (VZMH) verklaarde:

“Vermijdt het zitten langs de kant van de weg.”

De metgezellen die aanwezig waren, zeiden: “O Boodschapper van Allah! Dat zijn juist uitlaatkleppen voor ons; waar we kunnen zitten, ons vermaken en praten.” Toen Hij (VZMH) dit hoorde, antwoordde Hij (VZMH): **“Als je niet kunt vermijden langs de kant van de weg te zitten, dan geef de kant van de weg zijn rechten.”** De metgezellen vroegen: “O Boodschapper van Allah! Wat zijn de rechten van de kant van de weg?” Hij (VZMH) antwoordde: **“Je ogen neerslaan (wanneer een vrouw passeert), de weg schoonhouden van schadelijk materiaal, teruggroeten als u gegroet wordt (de Salaam/Islamitische groet), genieten van het goede en verbieden het kwade.”** (90)

Er is verklaard dat Allah’s Boodschapper (VZMH) ook heeft gezegd: **“Het verwijderen van schadelijk materiaal van de weg is een liefdadige actie (die wordt beloond en gekoesterd door Allah).”** (91)

Naast dit, is er verklaard dat de Boodschapper van Allah (VZMH) instrueerde: **“Vrees de twee daden die ervoor zorgen dat u wordt vervloekt.”** De metgezellen die aanwezig waren die tijd, vroegen: “O Boodschapper van Allah! Welke zijn deze twee vervloekte daden?” Hij (VZMH) antwoordde:

“De persoon die zijn behoefte doet op openbare plaatsen, of in de schaduw waar mensen rust zoeken.” (92)

Over het algemeen maakt de Islam het verplicht voor Moslims –waar dan ook- attent en zorgzaam te zijn naar elkaar. De Profeet (VZMH) zei:

“De gelijkenis van de gelovigen in hun onderlinge zorg, liefde en vriendelijkheid is als die van een menselijk lichaam; als één orgaan ziek is, dan komt onmiddellijk het gehele lichaam in actie.” (93)

En Hij (VZMH) droeg Moslims op te werken aan de vooruitgang van zijn Moslimbroeders:

“Niemand van jullie is een gelovige totdat hij voor zijn Moslimbroeder wenst wat hij ook voor zichzelf wenst.” (94)

In moeilijke tijden zei de Profeet (VZMH):

“De gelovigen naar elkaar zijn als een sterke constructie; de een steunt de ander.” En toen verstrengelde zijn vingers. (95)

Het is niet toegestaan voor Moslims elkaar in de steek te laten, zoals de profeet (VZMH) zei:

“Iedereen die geen hulp verleent aan een andere Moslim wanneer hij in zijn heilige rechten wordt aangevallen en vernederd wordt in zijn eer, zal door Allah in de steek gelaten worden wanneer hij Zijn hulp nodig heeft.” (96)

Hoe dan ook, als deze regels en rechten nooit waren uitgevoerd zouden het idealen en dromen blijven in de geest van de mensen. Als er geen autoriteit af te dwingen is, blijven het utopische idealen. Er is verklaard dat de Boodschapper van Allah (VZMH):

“U moet een dom persoon stoppen van het kwaad doen. U moet zo’n onwetend persoon forceren van het goede te genieten, zo niet, dan zal Allah u snel straffen.”

Om deze mensenrechten te onderhouden en te behouden heeft de Almachtige Allah deze toepasselijke bevelen geopenbaard aan Zijn Boodschapper. Allah beveelt deze limieten niet te overschrijden en stelt straffen en wetten, zoals de ‘Hudood’ (voorgeschreven straffen) of hoofdstraffen. Hij kan ook een straf opleggen in het Hiernamaals.

We zullen hieronder een paar van de geboden rangschikken; *Het doen en niet doen*; wat de Islam heeft bevolen.

De rechten van de mens in de Islam

80.

▪ De Islam verbiedt het doden of vermoorden van mensen. De Islam categoriseert zulke daden als een van de grootste zonden. Dit is gebaseerd op een vers in de Glorieuze Qor'an:

“En doodt niemand die Allah heilig heeft verklaard, tenzij het met recht geschiedt. En wie onrechtvaardig is gedood, aan diens erfgenaam hebben Wij zeker gezag verleend, doch laat hem bij het doden niet buitensporig zijn, want hij wordt (door de wet) gesteund.” (17:33)

▪ De Islam verbiedt elke vorm van agressie tegen het respect, waardigheid en privacy van de mensen. Deze daden worden gezien als een van de meest grote zonden in de Islam. De Almachtige Allah zegt in de Glorieuze Qor'an:

Zeg: “Komt, ik zal u verkondigen, wat uw Heer heeft verboden; n.l. dat gij iets met hem vereenzelvigt en dat gij uw kinderen uit armoede doodt.-Wij zijn het, Die voor u en voor hen zorgen- en dat gij onbetamelijke daden hetzij openlijk of in het geheim begaat en dat gij een ziel ten onrechte doodt die Allah heilig heeft verklaard. Dit is hetgeen Hij u heeft bevolen, opdat gij moogt begrijpen.” (6:151)

▪ Verder verbiedt de Islam alle activiteiten die gecategoriseerd staan als ‘beschamend’ of een middel zijn tot bevordering van onfatsoen in de samenleving. Daarom zijn alle daden die leiden tot onfatsoen, ook verboden in de Islam. Allah, de Verhevene, zegt in de Glorieuze Qor'an:

“En houdt u verre van overspel; want het is een afschuwelijke zaak en een slechte weg.” (17:32)

▪ Allah verbiedt alle vormen van agressie tegen rijkdom of bezit van anderen. Diefstal en bedrog zijn in elke vorm verboden. Dit is gebaseerd op de Hadith van Allah's Boodschapper (VZMH):

“Wie ons bedriegt is niet een van ons.” (97)

▪ Woekerpraktijken en monetaire rente zijn verboden in de Islam omdat het onrecht verspreid in het economische systeem en allen schade brengt, speciaal de armen. Allah, de verhevene, zegt in de Glorieuze Qor'an:

“.....Dat komt, omdat zij zeggen: ‘Handel is gelijk aan rente’ terwijl Allah de handel wettig en de rente onwettig heeft verklaard.” (2:275)

▪ Allah verbiedt alle vormen van bedrog en verraad. Allah zegt in de Glorieuze Qor'an:

“O gij die gelooft, weest Allah en de boodschapper niet ontrouw en weest niet ontrouw aan het u toevertrouwde tegen beter weten in.” (8:27)

▪ De Islam verbiedt monopolie (alleenrecht). Allah's Boodschapper (VZMH) zei:

“Niemand monopoliseert, alleen de zondaar.” (98)

▪ De Islam verbiedt alle vormen van omkoperij en smeergeld. Zoals de Hadith van Allah's Boodschapper (VZMH) ons verteld:

“Moge Allah degene vervloeken die smeergeld betaald en degene die het ontvangt.” (99)

Soortgelijke verboden zijn opgelegd voor de omweg en de illegale middelen waarbij het geld is verkregen. Allah zegt in de Glorieuze Qor'an:

“En verteert uw rijkdommen niet onder elkander door valse middelen en brengt ze niet naar de rechters, opdat gij een deel der rijkdommen der mensen in zonde kunt verteren, tegen beter weten in.” (2:188)

▪ De Islam veroordeelt misbruik van macht, positie en autoriteit voor persoonlijk gewin. In feite machtigt de Islam de leider terugvordering van alle bezit (genomen door misbruik van middelen) en te deponeren in de Islamitische schatkist. Allah's Boodschapper (VZMH) wees een man aan, genaamd Ibn-ul-Lutbiyyah, om te fungeren als Zakaatcollectant. Toen de Zakaatcollectant de opbrengst bracht, zei hij: “Dit is voor u (de Islamitische schatkist) en het is gegeven aan mij als geschenk.” Allah's Boodschapper (VZMH) werd erg boos toen Hij dit hoorde en zei:

“Zou hij gezeten hebben in het huis van zijn vader en moeder, zou hij dan iets van deze geschenken hebben gekregen? Bij Hem, in Wiens handen mijn ziel is, niemand zou hier iets van nemen; hij zou het om zijn nek dragen op de Dag der Opstanding, ook al is het een kameel.” Hij rees zijn armen in de lucht totdat we het witte gedeelte van zijn oksels zagen en zei: “O Allah! Ben getuige dat ik de Boodschap drie maal heb overgebracht.” (100)

▪ De Islam verbiedt alle vormen van bewelmende middelen die effect hebben op de geest en hersenen van de gebruiker. Er wordt bevolen in de Glorieuze Qor'an:

“O gij die gelooft, wijn en het hazardspel en afgoden en toverpijlen zijn niet anders dan gruwelen, door Satan gewrocht. Vermijdt ze dus, opdat gij voorspoedig moogt zijn.” (5:90)

▪ Alle vormen van letsel aan een persoon of dier, zoals slaan en andere ondeugden als roddel, klikken, valse getuigenis etc. zijn ook verboden. Het vers in de Glorieuze Qor'an waarschuwt:

“O gij die gelooft! Vermijdt in het algemeen verdenking want achterdocht is een zonde. En spionneert niet, noch belastert elkander. Lust iemand u het vlees van zijn dode broeder? Gij verafschuwt het zekerlijk. Vreest Allah voorzeker. Allah is Vergevingsgezind, Genadevol.” (49:12)

Het handhaaft de waardigheid en eer van anderen en verbiedt hen te lasteren. Allah zegt in de Glorieuze Qor'an:

“En zij, die gelovige mannen en vrouwen lastig vallen zonder dat dezen er schuld aan hebben, dragen voorzeker de schuld van laster en een openlijke zonde.” (33:58)

De Islam hecht een groot belang aan de privacy van een persoon en elke vorm van inbreuk daarop is verboden. Allah zegt in de Glorieuze Qor'an:

“O gij die gelooft, gaat geen andere huizen dan de uwe binnen zonder de bewoners ervan te waarschuwen en te begroeten. Dat is beter voor u, opdat gij er lering uit zult trekken.” (24:27)

▪ Rechtvaardigheid is een van de grondbeginselen van de Religie van de Islam. Het is niet toegestaan om onrechtvaardig naar iemand te zijn, ook niet naar jezelf. Allah zegt in de Glorieuze Qor'an:

“Voorwaar, Allah gelast u goed met goed (te vergelden) en wel te doen aan anderen en te geven als aan verwanten; en verbiedt onbetamelijkheid, kwaad en opstand. Hij raadt u aan dat gij er lering uit trekt. En vervult het verbond met Allah, wanneer gij een verbond sluit; en breekt geen eden na hun bekrachtiging, terwijl gij Allah tot uw Borg hebt gemaakt. Voorzeker, Allah weet wat gij doet.” (16:90-91)

En in een Qudsi Hadith (een Goddelijke openbaring, anders dan de Qor'an) zegt Allah:

“O mijn slaven! Ik heb het onrecht verboden voor Mijzelf. Ik heb het onrecht onwettig verklaard onder u. Daarvoor, doe geen daad van onrecht naar een ander.” (101)

In feite keurt Allah het onrecht ook af voor degenen die verschillen van Moslims in geloof en religie. Allah heeft Moslims opgedragen om vriendelijk en eerlijk te zijn naar de niet-Moslim inwoners in een Islamitische Staat. Allah zegt in de Glorieuze Qor'an:

“Allah verbiedt u niet, degenene, die niet tegen u om de godsdienst hebben gevochten, noch u uit uw huizen te hebben verdreven, goed te doen en rechtvaardig te behandelen; voorzeker, Allah heeft de rechtvaardigen lief.” (60:8)

▪ De Islam verbiedt het misbruiken van het geloof van niet-Moslims, omdat dit de andere partij aanzet tot -en uitwisselen van- wederzijds misbruik. Dit zou alleen vijandschap, haat en afkeer produceren. De Glorieuze Qor'an adviseert:

“En scheldt degenen, die zij naast Allah aanroepen niet uit, anders zullen zij uit nijd in hun onwetendheid Allah uitschelden.” (6:108)

In plaats daarvan, instrueerde Allah de Moslims gebruik te maken van een eerlijk en volwassen dialoog met zulke mensen; Allah zei:

Zeg “O mensen van het Boek, komt tot één woord, waarin wij met elkander overeenstemmen: dat wij niemand dan Allah aanbidden en dat wij niets met Hem vereenzelvigen en dat sommigen onzer geen anderen tot goden nemen, buiten Allah.” Maar als zij zich afwenden, zegt dan: “Getuigt, dat wij Moslims zijn.” (3:64)

Verder verbiedt de Islam alle vormen van sociale, politieke en morele corruptie en onheil. Er wordt bevolen in de Glorieuze Qor'an:

“En schept geen wanorde op aarde, nadat zij is geordend en roept Hem met vrees en hoop aan. Voorzeker, de barmhartigheid van Allah is de goeden nabij.” (7:56)

- De Islam verbiedt de bekering van een niet-Moslim met geweld, of onder dwang. Allah zegt in de Glorieuze Qor'an:

“En indien uw Heer had gewild, zouden allen die op aarde zijn, zeker tezamen hebben geloofd. Wilt gij de mensen dan dwingen, gelovigen te worden?” (10:99)

Dit betekent niet dat Moslims anderen niet zouden moeten oproepen toe te treden tot het Islamitische monotheïstische geloof door de Boodschap van Allah naar de mensen over te brengen, maar geeft aan dat Moslims moeten oproepen op een wijze, vriendelijke en gepaste manier. De Islam heeft een internationale missie en het is noch een regionale noch een etnische oproep. De begeleiding is in Handen van Allah alleen en niet in handen van mensen.

- De Islam beveelt de mensen hun overheid uit te voeren in overleg. Het principe van overleg is relevant in situaties waar geen duidelijke heilige schriften aanwezig zijn van de *Sunnah* of van de Qor'an. Allah zegt in de Glorieuze Qor'an:

“.....en wier manier van handelen een zaak van wederzijds overleg is.....” (42:38)

- De Islam gebiedt dat alle relatieve rechten gegeven moeten worden aan de mensen die het verdienen. De Islam dringt aan op volledige rechtvaardigheid tussen de mensen. De Almachtige Allah zegt in de Glorieuze Qor'an:

“Voorwaar, Allah gebiedt u het u toevertrouwde over te geven aan hen die er recht op hebben en dat, wanneer gij tussen mensen richt, gij rechtvaardig handelt. En waarlijk, voortreffelijk is datgene, waartoe Allah u maant. Voorzeker, Allah is de Alhorende, de Alziende.” (4:58)

- De Islam beveelt mensen een onderdrukt persoon te helpen, zelfs met geweld als dat nodig is. Dit is gebaseerd op een vers in de Glorieuze Qor'an:

“En waarom strijdt gij niet voor de zaak van Allah en voor de zwakken –mannen, vrouwen en kinderen- die zeggen: ‘Onze Heer, neem ons uit deze stad waarvan de bewoners onderdrukkers zijn schenk ons een vriend en een helper uwerzijds.’ (4:75)

De rechten van de mens in de Islam

85.

De Islam gebruikt een systeem met uitvoerende instanties voor het gemeenschappelijk goed; in het licht van het feit dat er bepaalde mensen zijn- zoals eerder genoemd- waarbij het nooit goed gaat zonder geweld toe te passen op hun criminele activiteiten. Dit systeem is er om te verzekeren dat alle personen van hun relatieve rechten kunnen genieten. Het werkt ook om toezicht te houden en te controleren op de uitvoering van zulke relatieve rechten; het voorkomen van elke vorm van agressie en om een straf toe te kunnen passen tegen schenders van de wetten. Hier volgt een samenvatting van de verschillende systemen die de componenten zijn van het uitvoerende systeem:

Het Juridische Systeem in de Islam.

De rechterlijke macht is een onafhankelijk systeem in de Islamitische overheid, georiënteerd om alle vormen van legale geschillen op te lossen tussen de eisers. Het systeem is gestructureerd om gerechtigheid te verzekeren tussen mensen, onderdrukking te doen stoppen en de onderdrukkers te kunnen straffen. Het Islamitische systeem volgt de richtlijnen van Allah en de Profeet (VZMH), van de Qor'an en de *Sunnah* (tradities).

Er zijn specifieke criteria voor een rechter van toepassing voor een positie in het Islamitisch juridische systeem: De aanvrager moet volwassen, gezond, mentaal capabel en lichamelijk fit zijn om goed te kunnen handelen in de moeilijkheden en uitdagingen van zijn werk. Hij moet een goede opleiding hebben genoten en goed op de hoogte zijn van de *Shariah* (Islamitische uitspraken en regels w.b. wettig en onwettig) en zich ook bewust zijn van wereldzaken, om niet verkeerd te worden geïnformeerd of te worden bedrogen. Hij moet zowel uitspraken kunnen doen in religieuze als in wereldzaken. Hij moet respectvol, fatsoenlijk en eerlijk zijn en een hoog moreel karakter hebben. Het moet een man zijn van goed gedrag zodat zijn uitspraken geaccepteerd worden bij de verschillende partijen.

De Islam voorschrijft een specifieke code van gedrag voor rechters, die moet worden nageleefd. De volgende brief, verzonden door de tweede Kalief Omar bin al-Khattab naar een van de toegewezen rechters, bepaalt de richtlijnen voor alle Moslimrechters:

◉ *“Van de tweede Kalief, Omar bin al-Khattab, de slaaf van Allah naar Abdullah bin Qais, Assalamu Alaikum. Een vonnis tussen mensen met een geschil is een nauwkeurige en verplichte daad, die goed uitgevoerd moet worden. U zult uw best moeten doen de mensen te begrijpen die voor u staan. Verder zal niemand profiteren van een recht dat niet is uitgevoerd. Geef een gelijke behandeling en zitplaatsen voor de mensen in uw rechtszaak, zodat een invloedrijk persoon niet kan denken voordeel te kunnen hebben door zijn status. Bovendien zal een zwak persoon niet de hoop gaan verliezen op gerechtigheid. De eiser moet een bewijs leveren. De verdediger moet een eed afleggen als hij de claim van de eiser afwijst en ontkent. De mensen met een geschil mogen een overeenkomst treffen onder elkaar. Hoe dan ook, de overeenkomst is niet acceptabel als het een onrechtmatig onderwerp rechtmatig maakt en vice versa. Als u op een dag vonnist, maar bij de herziening ontdekt dat u een fout heeft gemaakt, heropen dan de zaak en pas het juiste vonnis toe.*

U moet zich realiseren, dat het rechtzetten van een onjuist vonnis beter is dan dat zij zich verder in de leugen begeven. Probeer verwarrende zaken te begrijpen, die geen tekst of heilige schriften hebben van de Qor'an of Sunnah om hen te ondersteunen en bestudeer vergelijkende uitspraken, vonnissen en andere zaken en oordeel na het verkrijgen van de juiste kennis. Kies dan voor het meest geliefde vonnis naar Allah en het vonnis dat in uw ogen het dichtst bij de waarheid staat. Geef de kans aan een eiser die een zaak claimt, door hem een bepaalde tijd te geven om zijn bewijs te kunnen leveren. Als de eiser het bewijs levert, dan wijs de zaak toe in zijn voordeel. Zo niet, dan vonnis tegen hem. Alle Moslims zijn betrouwbaar voorzover de getuigenis is geleverd, behalve voor een persoon die eerder getraft is voor een onfatsoenlijke daad in de islamitische samenleving, of een persoon die erom bekend staat dat hij valse bewijzen levert, of een persoon die familie of –verre- verwant is aan de eiser. Allah ziet alle verborgen geheimen van mensen en helpt u in het vinden van een bewijs. Voor de rest moet u zich niet druk maken, intolerant worden of klagen over het geschil van mensen in de zaken waarin u geduldig bent, waarvoor Allah u beloont en blij is met het resultaat. Als een persoon een goede en reine ziel heeft met Allah, zal Allah de betrekkingen van de man en zijn publiek verbeteren.” ﴿١٠٢﴾ (102)

Elk individu in de Islamitische samenleving, ongeacht zijn geloof of religieuze aansluiting, positie of sociale status heeft bepaalde onveranderlijke rechten, die het volgende inhouden:

- Het recht om onderdrukkers te vonnissen. Een persoon mag zijn onderdrukker dagvaarden in de rechtbank.
- Het recht op gelijke behandeling voor de rechter. Dit is gebaseerd op de Hadith van Allah's Boodschapper (VZMH):

“Wie is getest om rechter te zijn tussen Moslims moet eerlijk zijn in uitspraken, gebaren en zitplaatsen.” (103)

Een ander voorbeeld van dit principe is de Hadith van Allah's Boodschapper (VZMH), toen hij Ali instrueerde bij zijn benoeming tot rechter:

“Zeker, Allah zal je hart begeleiden en je tong vastmaken (voor de waarheid). Doe geen uitspraak als de eiser en de verdediger voor je zitten, totdat zij beiden gesproken hebben.” (104)

▪ Het recht onschuldig te zijn totdat schuld is bewezen. De Boodschapper van Allah (VZMH) zei:

“Als de mensen gevonnist zouden worden op basis van hun vorderingen, dan zouden we mensen zien die claimen voor het bloed en rijkdom van anderen. Hoe dan ook, de verdediger moet een eed afleggen.” (105)

En in Baihaqi's versie van de traditie, eindigt het zo:

“Het bewijs moet worden geleverd door de eiser en de verdediger moet een eed afleggen.”

Louter verdenking wil niet zeggen dat de verdachte ontnomen wordt van een wettig proces of specifiek recht. Bijvoorbeeld: een verdachte mag niet gemarteld worden, noch blootgesteld worden aan geweld of wreedheid om hem een bekentenis af te dwingen. Allah's Boodschapper (VZMH) verbood dit, toen Hij zei:

“Allah ontslaat mijn Ummah (natie) van het volgende: fouten, vergeetachtigheid en alles wat zij gedwongen worden te doen.” (106)

De tweede Kalief, Omar bin al-Khattab verklaarde: **“Een persoon is niet verantwoordelijk voor zijn bekentenis als u hem bangmaakt, pijnigt of gevangen zet.” (107)**

Het recht, dat alleen de schuldige mag worden bestraft valt binnen de persoonlijke verantwoordelijkheid. Dit betekent dat niemand verantwoordelijk kan worden gesteld voor de fouten van een ander. Beschuldiging, vermoeden en straf moet beperkt blijven tot de schuldige persoon en niet uitgebreid worden naar zijn familieleden. Allah zegt in de Glorieuze Qor'an:

“Wie goed doet, doet dit voor zijn eigen ziel; en wie kwaad bedrijft, het is er tegen. En uw Heer is in het geheel niet onrechtvaardig jegens Zijn dienaren.” (41:46)

De rechten van de mens in de Islam

89.

Allah' s Boodschapper (VZMH) zei:

“Niemand mag beschuldigd worden voor het foute gedrag van zijn vader of broer.” (108)

(Hisbah) Het systeem van verantwoordingsplicht in de Islam.

Hisbah is het vrijwillige verantwoordingssysteem in de Islam, waarbij een Moslim geniet van het goede -en hij het kwade verbiedt, om de wetten van de Shariah te handhaven en degenen te straffen die in het openbaar zondigt, schandelijke dingen doet of immorele praktijken erop na houdt zoals het verkopen, promoten of handelen in illegale middelen, monopolisering op de basisbehoeften van mensen, bedriegen en andere illegale activiteiten. Zo worden de bevelen van Allah in de Glorieuze Qor'an uitgevoerd:

“Gij, (Moslims) zijt het beste volk dat voor de mensheid (ter lering) is verwekt; gij gebiedt wat goed is, verbiedt wat kwaad is en gelooft in Allah.” (3:110)

Volgens dit systeem, zien inspecteurs en onderzoekers vrijwillig toe op de openbare situatie van de wet en orde en het behoud van publieke faciliteiten om de individuen te beschermen tegen fysiek geweld op openbare plaatsen.

Een Moslim moet vrezen voor de verantwoordingsplicht en de straf van Allah, zoals de vele voorbeelden van de mensen voor ons, die zijn genoemd in de Glorieuze Qor'an:

“Degene onder de kinderen Israëls, die niet geloofden, werden door de mond van David en Jezus, zoon van Maria, vervloekt. Dit geschiedde, omdat zij niet gehoorzaamden en plachten te overtreden. Zij plachten elkander de ongerechtigheid niet te verbieden, welke zij begingen. Slecht is inderdaad hetgeen zij deden.” (5:78-79)

In het licht van de Hadith van de Boodschapper van Allah (VZMH), is elk persoon in de Islamitische samenleving verplicht een rol te vervullen –binnen zijn vermogen- in de Hisbah. De Boodschapper van Allah (VZMH) zei:

“Wie van jullie kwaad ziet gebeuren, moet dit stoppen met zijn hand. Als hij dit niet kan, met zijn tong....en als hij dit niet kan, moet hij het verafschuwen in zijn hart en dat is het zwakste (niveau) van geloof.” (109)

Het corrigeren van wandaden of ondeugden is niet toegestaan als het meer kwaad dan goed brengt. Men moet discretie en wijsheid gebruiken; van het goede genieten en het kwade verbieden.

De rechten van de mens in de Islam

91.

De Boodschapper van Allah, Mohamed (VZMH) articuleert de rechten van de mens in één welsprekende zin:

“Waarlijk, uw bloed, uw rijkdom en uw eer zijn heilig aan elkaar, als deze heilige Dag, deze heilige Maand en in deze heilige Stad.” (110)

De meeste rechten van de mens genoemd in verklaringen, vallen onder de bovenstaande verklaring, die werd uitgebracht tijdens het afscheid op de pelgrimstocht van de Boodschapper van Allah (VZMH) voor de grootste groep Moslims in die tijd. De wetten en verordeningen van de Islam zijn in de wet om de rechten te behouden en te beschermen en de overtreeders streng te kunnen behandelen.

De Islamitische Verklaring van de Rechten van de Mens. (111)

Het volgende is een verklaring, uitgebracht in Cairo over de rechten van de mens in de Islam. Het is de moeite waard erop te wijzen dat de vermelde rechten in deze verklaring een richtlijn en algemene regels zijn, aangezien rechten en plichten volgens de Islam als ringen verbonden zijn aan elkaar, die elkaar ondersteunen. De algemene principes en regels van de rechten van de mens in de Islam zijn verdeeld in verschillende categoriën en verder in sub-categoriën. Daarom zullen we alleen samenvatten, daar de details een langdurige verhandeling eisen. Het is goed te zeggen dat ‘de Islam’ gekomen is voor het behoud van de mensenrechten en om mensen gelukkiger te maken in zowel dit leven als dat van het leven in het Hiernamaals.

🕌 *Ik begin met de naam van Allah, de Barmhartige, Meest Genadevolle.*

Allah zegt in de Glorieuze Qor’an;

“O mensdom! Wij hebben u uit man en vrouw geschapen en Wij hebben u tot volkeren en stammen gemaakt, opdat gij elkander moogt kennen. Voorzeker, de godvruchtigste onder u is de eerwaardigste bij Allah. Voorwaar, Allah is Alwetend, Alkennend.” (49:13)

De deelnemende landen van de ‘Islamic Congress Organisation’ hebben het volle geloof in Allah, de Schepper van alle wezens, de Verlener van alle premies, Hij die de mens heeft geschapen in de beste vorm en conditie en hem geëerd heeft, door hem Zijn stedehouder op aarde te maken. Allah heeft de mens het land toevertrouwd dat Hij heeft gecreëerd om te bouwen, te hervormen en te onderhouden.

Allah heeft de mens toevertrouwd zich te hoeden aan de Goddelijke leer en plichten, en heeft alles in het werk gezet op aarde en in de Hemel ten dienste van de mens.

- Geloven in de Boodschap van Mohamed (VZMH), die in opdracht de Begeleiding en de Ware Religie overbracht naar de mensheid...een bevrijder voor alle afhankelijke mensen, een vernietiger van alle tirannen en arrogante mensen. Allah's Boodschapper (VZMH) verklaart echte gelijkheid tussen alle soorten van mensen. Er is geen voorkeur voor een persoon boven een ander persoon, behalve in vroomheid. Allah's Boodschapper (VZMH) heeft alle verschillen tussen mensen, die door Allah geschapen zijn uit één enkele ziel, afgeschaft.
- Gebaseerd op het pure monotheïstische geloof waarop de Islam is gebouwd, waarin alle mensen worden geroepen en uitgenodigd niemand te aanbidden naast Allah, niets met Hem te vereenzelvigen en geen rivalen naast Hem te zetten. Dit monotheïstische geloof is het geloof dat de echte basis heeft gelegd voor de vrijheid, waardigheid en integriteit van de mens en die de vrijheid heeft verklaard van een man van de slavernij van een andere man.
- Gebaseerd op wat de eeuwige Islamitische Shariah bracht voor de mensen in termen van bewaring van het geloof, religie, ziel, geest, eer en nageslacht. Ook gebaseerd op de volledigheid en redelijkheid van de Islamitische Shariah in alle regels, uitspraken en vonnissen, waarvan de ziel en materiële zaken wonderbaarlijk in harmonie zijn en het hart (emotie) en de geest (intelligentie) beiden worden gerespecteerd en geëerd.

Om de belangrijke culturele en historische rollen te benadrukken die de Islamitische Ummah (natie) heeft gespeeld in de geschiedenis van de mensen op aarde, heeft Allah deze Ummah de beste gemaakt van alle naties, Hij heeft er voor gezorgd, dat de mensen een gebalanceerde, stabiele en internationale beschaving en cultuur kregen die deze wereld en de volgende bij elkaar brengt. De erfenis van deze Ummah verbindt wetenschap met geloof. Gehoopt wordt, dat deze Ummah een belangrijke rol gaat spelen in de afdwaling van de mensheid. Laatstgenoemde is verloren in termen van concurrentie in stromingen en trends. De Islam biedt oplossingen voor de problemen van de materialistisch afwijkende beschaving.

Ter erkenning aan de menselijke inspanningen met betrekking tot de mensenrechten - die de mens beschermd tegen slecht gedrag, geweld en misbruik en om de vrijheid van de mens te benadrukken evenals zijn recht op een beter en fatsoenlijk leven en levensomstandigheden- moeten deze instemmen met de Islamitische Sharia.

We hebben toegelicht, dat in weerwil van de grote vooruitgang die het mensdom heeft bereikt in het materialistische rijk er nog steeds een grote behoefte is aan spirituele steun dat gebaseerd is op geloof om deze geweldige prestaties te ondersteunen. Dit is nodig met het oog op een goede bescherming van de mensenrechten in de maatschappij.

Wij geloven, volgens de Islam, dat de basisrechten en openbare vrijheid integrale delen zijn van het Islamitische geloof en religie. Niemand heeft het recht, aanvankelijk, om deze gedeeltelijk of geheel te stoppen. Wij geloven ook dat niemand het recht heeft deze rechten te schenden of te negeren. Deze basisrechten zijn Goddelijk en Hemels, zoals blijkt in de openbaringen van de Profeten in alle Heilige Schriften. In feite droeg Allah aan de laatste Profeet Mohamed (VZMH) -die de missies en de Boodschap van alle voorgaande Profeten afsloot- deze fundamentele rechten op. Het observeren van deze essentiële rechten is een vorm van aanbidding en verwaarlozing of misbruik van deze rechten is een slechte daad volgens de Islam. Elk persoon is verantwoordelijk zich te houden aan deze rechten. De Ummah heeft een collectieve verantwoordelijkheid.

Gebaseerd op het bovenstaande, verklaren de deelnemende landen van de 'Islamic Congress Organisation' het volgende:

Artikel 1.

- De gehele mensheid is als één grote familie. Zij zijn verenigd onder de norm 'allen slaven te zijn van Allah' en zij zijn de kinderen van Adam, de Profeet. Alle mensen zijn gelijk in termen van waardigheid en respect en verantwoording. Geen ras, kleur, taal, sexe, religie, politiek belang of sociale status fungeert als een factor in wat hen zou kunnen onderscheiden. Het ware en goede geloof is de verzekering die de groei garandeert van eenheid en integriteit onder de mensen.
- De beste mensen zijn de besten van alles. Er is geen voorkeur voor de een boven de ander, behalve in vroomheid, rechtschapenheid en goede daden.

Artikel 2.

- Het leven is een geschenk van Allah. Het is verzekerd voor elk mens. Alle leden van de maatschappij en alle staten en landen moeten handelen tegen alle vormen van agressie ter bescherming van dit recht. Geen leven mag geclaimd worden zonder legale, wettige reden.
- Het is onwettig om middelen of gereedschap te gebruiken om het menselijk ras uit te roeien.
- Het behoud en onderhoud van het menselijk leven is een wettelijke plicht.
- De fysieke veiligheid van de mens wordt gerespecteerd. Niemand heeft het recht deze veiligheid te schaden zonder legale reden. De staat moet dit recht verzekeren.

Artikel 3.

- Wanneer er geweld wordt gebruikt of in het geval van oorlog, is het illegaal mensen te doden die er niet aan deelnemen. Bejaarden, vrouwen en kinderen evenals gewonden en zieken hebben recht op een behandeling. De (oorlogs)gevangenen hebben recht op voeding, onderdak en kleding. Het is onwettig de lichamen van de dode (oorlogs)slachtoffers te verminken. Krijgsgevangenen moeten worden uitgewisseld. Families die gescheiden zijn in deze periode moeten worden herenigd.
- Het is verboden om bomen om te hakken en melkvee of gewassen te vernietigen. Ook het vernielen van gebouwen of andere faciliteiten van de vijand door ze b.v. op te blazen of te bombarderen, is verboden.

Artikel 4.

- Elk mens heeft recht op zijn integriteit, respect en reputatie gedurende zijn leven en ook na zijn dood. De staat en samenleving moet de begraafplaats van de overledene beschermen.

Artikel 5.

- De familie is de elementaire eenheid in de maatschappij. Het huwelijk is de basis voor de (op) bouw van een familie. Mannen en vrouwen hebben het recht om te trouwen. Er mag hen geen beperking worden opgelegd in de zin van ras, kleur of nationaliteit (bij de keuze van een partner).
- De maatschappij en de staat moeten alle belemmeringen die een huwelijk in de weg staan wegnemen. Verder moeten zij proberen het gemakkelijk te maken voor de familie, voor hen te zorgen en ze te beschermen.

Artikel 6.

- Een vrouw staat gelijk aan de man in termen van menselijke integriteit en respect. Zij heeft gelijke rechten en plichten. Ze heeft het recht op een eigen burgerlijke persoonlijkheid, financiële onafhankelijkheid en ze heeft het recht haar naam en achternaam te behouden.
- De man moet zorgen voor alle financiën van de familie en moet voorzien in alle mogelijke zorg en bescherming.

Artikel 7.

- Elk geboren kind heeft recht op zijn ouders, op een maatschappij en het recht op (materiële) zorg, opvoeding, pedagogische zorg en morele aandacht. De moeder en foetus moeten ook van speciale aandacht worden voorzien.
- Ouders en voogden hebben het recht te kiezen in het soort van opvoeding van hun kinderen. Daarin moeten de Shariah waarden en principes worden overwogen.
- De ouders hebben hun eigen rechten naar de kinderen. Familieleden hebben ook hun eigen rechten in overeenstemming met de Shariah waarden en principes.

Artikel 8.

▪ Elk persoon heeft het volle recht op het uitoefenen van verbintenissen. Als de persoon niet langer capabel is om dit recht uit te oefenen, geheel of gedeeltelijk, zal een Wali (voogd) aangewezen worden.

Artikel 9.

▪ Het verstrekken en aanbieden van onderwijs is een plicht en een taak van de samenleving en de staat. De staat moet voorzien in de middelen van onderwijs en verschillende educatieve media verzekeren voor het belang en welzijn van de leden van de samenleving. Educatie moet het mogelijk maken om meer te weten te komen over de Islam als religie en als manier van leven en hoe de materialistische middelen te gebruiken in hun voordeel.

▪ Elk persoon heeft recht op verschillende vormen van onderwijs zoals opvoeding, school, universiteit, media etc. Er moet een passende, wereldlijke en religieuze opvoeding/training geboden worden op een geïntegreerde en gebalanceerde manier die de persoonlijkheid versterkt in het geloof in de Almachtige Allah en het respect voor de rechten en plichten als persoon.

Artikel 10.

▪ Men moet de Islam volgen en gehoorzamen (onderwerping aan Allah); dit is de aangeboren religie (geopenbaard aan alle boodschappers van Allah). Daarom heeft niemand het recht anderen te dwingen of te forceren om iets te doen tegen zijn natuur. Verder heeft niemand het recht om van armoede, zwakheid of analfabetisme te profiteren om zo zijn religie te veranderen.

Artikel 11.

▪ Een mens wordt vrij geboren. Niemand heeft het recht hem afhankelijk te maken, te vernederen, te veroveren of uit te buiten. Er mag geen andere slavernij bestaan dan de slavernij naar de Almachtige Allah. Alle vormen van kolonisatie en imperialisme zijn ten strengste verboden. Kolonisatie is de ergste vorm van slavernij. Mensen die lijden hebben het recht zichzelf te bevrijden van kolonisatie. Zulke mensen hebben het recht hun eigen lot te bepalen. Alle andere mensen moeten op een eerlijke en rechtvaardige manier steun betuigen aan de strijd tegen vormen van kolonisatie of bezetting. Alle mensen hebben het recht hun onafhankelijke staat en persoonlijkheid te bewaren en de controle te hebben over alle natuurlijke bronnen.

Artikel 12.

▪ Elk persoon heeft het recht zich vrij te bewegen, te kiezen voor een passende huisvesting in zijn eigen land of staat, of zelfs daarbuiten. Echter, als een persoon niet veilig is in zijn land, heeft hij het recht asiel te zoeken in een ander land. Het land wat hem asiel verstrekt moet deze persoon beschermen, tenzij de reden van dit asiel een criminaliteit betreft.

Artikel 13.

▪ De staat en de maatschappij moeten zorgen voor werk voor elk capabel persoon. Elk persoon moet de vrijheid genieten passend werk te kunnen kiezen, in zijn eigen belang en in het belang van de maatschappij. Een werknemer heeft recht op veiligheid en beveiliging, sociale verzekering en garanties. Een werknemer moet geen werk toegewezen krijgen wat boven zijn vermogen ligt of geforceerd worden dingen te doen tegen zijn wil. Een werknemer mag niet uitgebuit of beschadigd worden. Een werknemer - man of vrouw- heeft recht op een eerlijk loon. Het uitbetalen van het loon mag men niet uitstellen. Een werknemer heeft recht op vakantie (jaarlijks), promotie, stimulans en opslag. Van een werknemer wordt verlangd dat hij zijn tijd op een goede manier besteedt, met inzet en perfectie. Als er een geschil is tussen de werkgever en de werknemer moet de staat ingrijpen om twist, onderdrukking of onrecht te verwijderen en daarna moet men de partijen forceren de uitspraak van de staat te accepteren .

Artikel 14.

▪ Elk persoon heeft het recht op een eerlijk en wettig inkomen. Het monopoliseren van goederen, bedrog of misleiding, zichzelf of anderen schade toebrengen en woekering zijn niet toegestaan. In feite zijn alle hierboven genoemde onderwerpen wettelijk verboden.

Artikel 15.

▪ Elk persoon heeft het recht een wettig eigendom te bezitten. Daarnaast schaadt het bezit van een eigendom niemand; niet de eigenaar zelf, noch andere mensen in de samenleving of de maatschappij in het algemeen. Prive-bezit mag niet worden verwijderd, tenzij het is voor openbaar belang en tenzij er een onmiddellijke en eerlijke vervanging komt. Bezit of eigendom mag niet in beslag worden genomen zonder legale of geldige reden.

Artikel 16.

▪ Elk persoon heeft het recht voordeel te hebben van zijn feitelijk materiële productie; literair, artistiek of technisch. Ook heeft hij de plicht de literaire en financiële belangen –als resultaat van zijn productie- te beschermen op voorwaarde dat deze productie de Shariah niet tegenspreekt.

Artikel 17.

▪ Elk persoon heeft het recht te leven in een schone omgeving, in de zin van vervuiling en morele corruptie. Zo'n omgeving moet het mogelijk maken zijn karakter moreel op te bouwen. Zowel staat als maatschappij moeten dit recht verzekeren naar de individuen.

▪ De staat en de maatschappij moeten voor iedereen (passende) gezondheidszorg en sociale zorg regelen en openbare faciliteiten beschikbaar stellen, dit alles binnen de mogelijkheden van de instanties.

▪ De staat moet zorgen voor fatsoenlijke leefomstandigheden voor de inwoners en degenen die van hun afhankelijk zijn. Dit recht omvat huisvesting, fatsoenlijke kleding, goed onderwijs, medische zorg en alle andere essentiële (basis)behoeften.

Artikel 18.

▪ Elk persoon heeft het recht op leven en veiligheid in de maatschappij, met betrekking tot zichzelf, religie en geloof, eer van de familie, waardigheid en financiële belangen.

▪ Elk persoon heeft het recht onafhankelijk te zijn in zijn zaken zoals huisvesting, familie, financiën en communicatie.

- Het toezicht houden op- of bespioneren van iemand wordt verboden. Ook is het niet toegestaan iemand zwart te maken of te roddelen. Daarnaast moeten zij elkaar beschermen tegen onrechtmatige gevolgtrekkingen.
- De privacy van huizen en het betreden ervan moet gepaard gaan met toestemming van de eigenaar. Huizen mogen niet zomaar in beslag genomen worden of worden gesloopt en de huurders mogen niet zomaar uit het huis worden gezet zonder goede reden.

Artikel 19.

- Alle individuen –zowel de machthebber als de onderdanen- moeten gelijke rechten genieten.
- Alle personen hebben toegang tot het zoeken van een rechterlijke uitspraak in hun zaak.
- Misdaad en straf zijn gebaseerd op de verbodsacties van de Shariah.
- Elke beschuldigde is onschuldig tot zijn schuld is bewezen. Een eerlijk proces wordt vereist waarin alle garanties worden gegeven voor volledige zelfverdediging.

Artikel 20.

- Niemand mag worden gearresteerd, in zijn vrijheid worden beperkt, verbannen of gestraft zonder gepaste juridische stappen. Personen mogen niet worden onderworpen aan fysieke of psychologische kwelling, of andere vernederende handelingen. Niemand mag gebruikt worden voor medische experimenten zonder zijn toestemming of op voorwaarde dat het niet ten koste gaat van zijn gezondheid. Verder is het niet toegestaan uitvoerende instanties te machtigen tot uitgifte van uitzonderlijke wetten.

Artikel 21.

- Het is verboden om een persoon te gijzelen, ongeacht de vorm of het doel ervan.

Artikel 22.

- Elk persoon heeft recht op meningsuiting, zolang hij de Shariahwetten en principes niet tegenspreekt.

De rechten van de mens in de Islam

100.

- Elk persoon heeft het recht om van het goede te genieten en het kwade te mijden; dit in harmonie met de Shariahwetten en principes.
- De media en andere informatiebronnen zijn noodzakelijk voor de samenleving. De media mag niet worden uitgebuit, misbruikt of gebruikt worden om de waardigheid van de Profeten van Allah aan te vallen, of voor andere immorele corruptiepraktijken. Daarnaast zijn alle zaken die onenigheid veroorzaken in de maatschappij zoals verval, gevaar en ongeloof verboden.
- Het genereren van nationale haat, sektarisme of discriminatie wordt niet toegestaan.

Artikel 23.

- Leiderschap is een vertrouwen dat niet mag worden geschonden. Dit is ten strengste verboden om de rechten van de mensen te verzekeren.
- Elk individu heeft het recht te participeren in de openbare administratie van zijn land, direct of indirect. Evenzo in openbare kantoren, gebaseerd op de Shariahwetten en regels.

Artikel 24.

- Alle rechten en vrijheden vermeld in deze declaratie zijn duidelijk binnen het netwerk van de *Shariah* wetten en principes.

Artikel 25.

- De Shariahwetten en principes zijn de enige bron van interpretatie of verduidelijking van elk artikel in deze verklaring.

Cairo, 14 Muharram, 1411 (Islamitische jaartelling)

Overeenkomstig 5/8/1990.

Het aanvaarden en voorschrijven van de bovenstaande verklaarde rechten is de juiste weg voor het oprichten van een goede Islamitische maatschappij, die beschreven mag worden als volgt: (112)

- Een maatschappij die is ontwikkeld in het concept van rechtvaardigheid. Niemand is superieur op basis van herkomst, ras, kleur of taal. Men moet beschermd worden tegen onderdrukking, vernedering en slavernij. Allah, de Schepper van alle creaties heeft de mens geëerd boven zijn andere schepselen:

“En inderdaad hebben Wij de kinderen van Adam geëerd en hen gedragen over land en zee, en hun van het goede gegeven en hen verheven boven velen dergenen die Wij hebben geschapen.” (17:70)

- Een maatschappij, waarvan de wortels in een sterk familiesysteem zitten; de familie dient als kern en grondslag. Het zorgt voor stabiliteit en vooruitgang. Allah zegt in de Glorieuze Qor’an:

“O mensen, waarlijk, Wij hebben jullie geschapen uit een man en een vrouw.....”

- Een samenleving waarin zowel de leider als zijn onderdanen gelijk zijn voor de Shariah (Islamitische jurisprudentie). Sinds de Shariah goddelijk gewijd is wordt er geen discriminatie toegestaan in een dergelijke samenleving.
- Een samenleving waarin autoriteit en macht vertrouwd zijn, waarin de leider er vanuit gaat doelen te bereiken die binnen het netwerk liggen van de *Shariah*.
- Een samenleving, waarin elk individu gelooft dat Allah de Almachtige de werkelijke Eigenaar van de gehele schepping is en dat alles in Zijn schepping werkzaam is in het voordeel van alle schepselen van Allah. Alles wat we hebben is een geschenk van Allah zonder dat de een er meer recht op heeft dan de ander. Allah verklaard in de Glorieuze Qor’an:

“En Hij heeft alles afkomstig van Hem in de hemel en op aarde aan u onderworpen. Daarin zijn zeker tekenen voor een volk, dat nadenkt.” (45:13)

- Een samenleving, waarin het beleid aangaande openbare zaken is gebaseerd op het principe van overleg. De Almachtige Allah zegt in de Glorieuze Qor’an:

“En voor degenen die naar hun Heer luisteren en hun gebeden houden en wier manier van handelen een zaak van wederzijds overleg is en voor degenen die geven van hetgeen Wij hen hebben voorzien.” (42:38)

- Een samenleving die gelijke kansen geeft aan alle personen naar gelang hun talenten en capaciteiten. Zulke personen zijn verantwoordelijk hun Ummah, voor hun prestaties in deze wereld en voor hun Schepper in het Hiernamaals. Allah’s Boodschapper (VZMH) zei:

“Ieder van jullie is een herder en is verantwoordelijk voor degenen onder zijn zorg. Een leider is een herder en verantwoordelijk voor zijn inwoners. Een man is de herder van zijn familie en is verantwoordelijk voor hen. Een vrouw is een herder in het huis van haar man en zij is verantwoordelijk voor wat onder haar hoede is. Een dienaar is een herder over het bezit van zijn meester en hij is verantwoordelijk voor wat onder zijn hoede is. Ieder van jullie is een herder en ieder van jullie is verantwoordelijk voor wat er onder zijn hoede is.” (113)

- Het is een samenleving waarin zowel de leider als de mensen onder hem gelijk staan aan elkaar tijdens juridische procedures.
- Het is een samenleving waarin ieder persoon het bewustzijn van de Ummah weerspiegelt. Elk persoon heeft het recht een juridische zaak te starten tegen een crimineel die een misdaad heeft begaan tegen de algemene bevolking. Hij mag ook steun vragen van anderen in dit proces en het is een plicht voor alle getuigen van deze misdaad hem te helpen en niet weg te blijven gedurende het proces.

De kenmerken van de rechten van de mens in de Shariah (Islamitische jurisprudentie) zijn als volgt:

A) De rechten van de mens zijn Goddelijk volgens de Islamitische Shariah. Zij worden niet tegengehouden door mensen die worden beïnvloedt door humeur, wensen, belangen en persoonlijke ambities.

B) De rechten van de mens zijn gecorreleerd aan het Islamitische geloof en religie. Zij worden beschermd en behouden door het Goddelijke oordeel. Daarom is schending van deze rechten in de eerste plaats een schending van de Goddelijke Wil van Allah en brengt zowel een straf met zich mee in het Hiernamaals als in het leven hier op aarde.

C) Deze rechten van de mens zijn veelomvattend en evenredig aan de aard van de mens. Ze komen overeen met de (aangeboren) natuur van de mens en vallen samen met zwakheid, macht, armoede, rijkdom, waardigheid en vernedering.

D) Deze rechten van de mens zijn van toepassing op elk persoon onder de Islamitische jurisdictie, ongeacht kleur, ras, religie, taal of sociale status.

E) Deze rechten van de mens zijn blijvend. Ze zijn niet aangepast aan tijd, plaats, conditie of omstandigheid. Evenmin kan een maatschappij of persoon er wijzigingen in aanbrengen.

F) Deze rechten zijn voldoende om een samenleving op te richten die zijn mensen een fatsoenlijk en eerbaar leven kunnen geven. Deze rechten zijn een zegening van de Almachtige Allah, de Heer van alle werelden en ze zijn voor de mensheid in het algemeen. De rechten dienen ook voor het behoud van de politieke, sociale, morele en economische rechten van de mensheid.

G) De rechten van de mens, echter, zijn beperkt en niet onvoorwaardelijk. Deze rechten zijn verenigbaar met de basis Shariahwetten en principes. Ze zijn niet nadelig voor het belang of welzijn van de maatschappij. Bijvoorbeeld, de vrijheid van meningsuiting is gegarandeerd voor elk persoon. Alle personen hebben het recht zich uit te spreken en de waarheid te verkondigen zonder aarzeling. Allen hebben het recht een redelijk advies te geven aan anderen, zolang dit advies nuttig is voor de ander. Advies mag gegeven worden op het gebied van wereldzaken of religieuze zaken. Er zijn bepaalde beperkingen, echter, deze mogen niet overschreden worden, anders wordt het een chaotische situatie in de maatschappij. Hier volgen wat voorbeelden:

- De vrijheid van een objectieve dialoog moet gebaseerd zijn op wijsheid en goed advies. De Almachtige Allah verklaard in de Glorieuze Qor'an:

“Roep tot de weg van uw heer met wijsheid en goede raad en redetwist met hen op een gepaste wijze. Voorzeker uw Heer weet het beste wie van zijn weg is afgedwaald; en Hij kent degenen goed die juist geleid zijn.” (16:125)

- Blijf hoe dan ook bij de essentiële beginselen van het Islamitische geloof, zoals het geloof in het bestaan van Allah, de realiteit van de Boodschap van Allah's Boodschapper (VZMH) en alle andere gerelateerde onderwerpen.

- Vermijdt het gebruik van deze vrijheid in elke zin die krenkend is naar anderen -ongeacht het feit werelds of religieus is- zoals het zwartmaken van mensen, shockeren, of het onthullen van geheimen van anderen. Zulke onwettige handelingen verspreiden kwaad en schade onder de mensen in de Islamitische samenleving of elke andere samenleving. De Almachtige Allah zegt in de Glorieuze Qor'an:

**“Zij die graag willen dat onbetamelijkeid zich onder de gelovigen moge verspreiden, zullen in deze wereld en in het Hiernamaals een pijnlijke straf ondergaan. Allah, weet en gij weet niet.”
(24:19)**

Misvattingen over de Rechten van de Mens in de Islam.

Hier volgen enkele van de opmerkelijke misvattingen over de religie van de Islam en de rechten van de mens. Men moet zich ervan bewust zijn dat de beschuldigingen aan de Islam ook gericht kunnen worden naar de Joden, Christenen en andere religies, want ook zij hebben religieuze codes die onaanvaardbaar worden geacht door het moderne seculiere systeem van leven. Onze verdediging hier betreft alleen de Islamitische beginselen, aangezien de Islam ontheven is en vrij van valsheid en onrechtvaardigheden begaan in de naam van andere religies, die een grote rol hebben gespeeld in de reactie leidend tot het moderne secularisme. Er is nooit een conflict geweest in de Islam tussen religie en rationele wetenschap en de ontwikkeling van de beschaving binnen het netwerk van het geloof in de Schepper, Zijn Boodschappers en Zijn geopenbaarde Wetten.

Eerste misvatting:

▪ **Sommigen beweren dat de Islamitische Wet een beperking is op de essentiële vrijheden en onverenigbaar met de geavanceerde beschavingen in de wereld met moderne concepten van mensenrechten.**

▪ ***Antwoord op de misvatting over de Shariah (Islamitische Wet):***

Een deel op dit wijdverspreide misverstand wordt beschreven in het voorwoord. We maken hier de opmerking dat de Moslims geloven dat de Islamitische wet een complete en veelomvattende code van leven is, volledig aanpasbaar en geschikt in zijn beginselen en wetten voor elke leeftijd, lokatie en mensen. Echte vrijheid is de vrijheid van onderdanigheid aan onderdrukking, komend van egoïstische verlangens van de persoon zelf of van een heersende oligarchie (regering van een kleine groep personen uit hogere klassen waarin buitenstaanders niet kunnen doordringen) of hiërarchie (regering met strikte rangorde; met een topdog en een underdog). De slechtste vorm van onderdanigheid is om anderen te aanbidden naast de Enige Heer, Schepper en Ondersteuner van de mensheid. De Islam accepteert de vrijheid van de losbandigen niet die denken te kunnen doen wat zij willen, wat er ook gebeurt. De Islam is niet alleen de religie van een speciale band tussen de mensen en hun Heer en Schepper, maar omvat ook het wereldlijke bezit en de bevelen van Allah, de Wijze van elk gebied van het leven inclusief het sociale, economische en politieke. De Islam organiseert zowel de relatie tussen mensen en hun Schepper evenals de relatie tussen mens/maatschappij en tussen andere mensen en landen. Anders dan het Jodendom is de Islam universeel en beperkt zich niet tot een specifiek ras van mensen. Hoewel Christenen universaliteit claimen, zijn zij blijkbaar afgedwaald van het pad dat is geopenbaard aan Jezus, die volgens hen zei:

“Ik ben gestuurd naar het verloren schaap van het huis van Israël.” (114)

Er is ook verklaard dat Jezus heeft gezegd tegen zijn twaalf discipelen, die waren geselecteerd om de twaalf stammen te schikken:

“Naar deze twaalf stuurde Jezus hen voort en commandeerde hen door te zeggen: ‘Ga niet op de weg van de Heidenen en ga niet in steden van Samaritanen. Ga liever naar het verloren schaap van het huis van Israël.’ (115)

De Profeet van de Islam (VZMH) is gezonden als zegening voor de gehele mensheid. Allah de Verhevene zegt in de Glorieuze Qor’an:

“En Wij hebben U (Mohamed) slechts als genade voor de werelden gezonden.” (21:107)

De Islamitische Shariah heeft twee aspecten.

Het eerste aspect van de wet houdt in: vertrouwen en geloof, de verschillende manieren van aanbidding en de wetten die onveranderlijk zijn, ongeacht tijd of plaats. Bijvoorbeeld, de *Salah* (het verplichte gebed) in de Islam is een ritueel dat standaard specificaties heeft: recitaties van de Majestueuze Qor’an; buigingen en knielingen, hetzij in Nigeria, Arabië of Indonesië. Evenzo heeft de Zakaat (verplichte liefdadigheid) een gestandariseerde en onveranderlijke koers en bedragen in verschillende categorieën van rijkdom. De wet van erfenis staat vast en niemand in de samenleving heeft het recht deze te wijzigen in zijn voordeel of uit wraak. Straffen zijn universeel vastgesteld om nutteloze argumenten en controversies te voorkomen. Deze blijvende wetten versterken de onderliggende gelijkheid tussen alle mensen aangezien zij in principe allen gelijk zijn, waar ze ook leven.

Het tweede aspect van de Islamitische Shariah is, dat vele wetten (speciaal de wetten die de relatie van de mens met zijn medemens en andere mensen en naties reguleren) zijn verklaard in een algemene vorm waarin details worden weggelaten en die kunnen worden aangepast aan de behoeften van de voortdurend veranderende condities in de samenleving. Zulke regels en voorschriften mogen worden herzien en aangepast binnen het algemene netwerk met het oog op de lokale behoeften. Deze veranderingen en wijzigingen echter, moeten worden begeleid door specialisten en juristen die de Islamitische wet en de ontwikkelingen in de huidige maatschappij goed begrijpen. Het beginsel van overleg (Shura), is een voorbeeld.

Het beginsel van overleg wordt genoemd in de Majestueuze Qor'an in een algemene vorm zonder opgave van detail. Er wordt geen bindende informatie gegeven in de Qor'an die de exacte uitleg zou kunnen geven van toepassing, uitvoering en implementatie van de Shura in de Islamitische maatschappij, ofschoon de Sunnah manier van de Profeet (VZMH) ons enig houvast geeft. Dit kenmerk van aanpassingsvermogen staat Islamitische geleerden toe de details van de Shura (beginsel van overleg) te interpreteren om zo aan de eisen van tijd en plaats te voldoen. Wat toepasbaar is voor een generatie of maatschappij kan toepasbaar gemaakt worden voor een andere; met kleine wijzigingen naar de behoefte van de tijd. Deze flexibiliteit illustreert de deugdelijkheid, volledigheid en universele strekking van de Islam.

Tweede misvatting:

▪ **Sommige mensen zijn slecht op de hoogte van de inhoud van de Islam; hetzij pseudo-geleerden, Oriëntalist en vijanden van de Islam, die claimen dat de Islam geen respect heeft voor de legale rechten van de niet-Moslims in de Islamitische staat.**

▪ ***Antwoord op het misverstand over de rechten van de niet-Moslims:***

De Islamitische Shariah voorziet in een reeks verplichtingen en rechten voor de niet-Moslims in de Islamitische maatschappij. Er kan worden volstaan in de weerlegging van dit misverstand te citeren uit de algemene uitspraak genoemd in de boeken van de Islamitische jurisprudentie: "De niet-Moslims hebben dezelfde rechten en plichten als de Moslims." Dit is de algemene regel en vanuit deze regel geven we de rechtvaardige en billijke wetten aan de niet-Moslim inwoners in een Islamitische staat hun rechten op veiligheid, prive-bezit, religieuze naleving etc.

De Islam staat religieuze discussies en dialogen toe met niet-Moslims en beveelt Moslims zich te houden aan de beste methode om een discussie te voeren met niet-Moslims. Allah de Verhevene zegt in de Glorieuze Qor'an:

"En twist met de mensen van het boek slechts op de goede wijze; doch zegt tegen de onrechtvaardigen: 'Wij geloven in hetgeen ons is geopenbaard en hetgeen u is geopenbaard; en onze God en uw God is Èèn; en aan Hem onderwerpen wij ons.'" (29:46)

Allah verwijst degenen met een ander geloof of godsdienst, in de Qor'an:

Zeg: “Weet gij wat gij naast Allah aanroept? Toont mij, welk deel van de aarde zij hebben geschapen. Of hebben zij aandeel aan de hemelen? Brengt mij een boek, dat vóór dit is geopenbaard of een spoor van kennis, indien gij de waarheid spreekt.” (46:4)

Sir Arnold Thomas, een Christelijke geleerde, verklaard in zijn boek over de geschiedenis van het Islamitische zendingswerk: “Gebaseerd op de vriendelijke relaties die zijn opgebouwd en gevestigd tussen Christenen, Moslims en Arabieren kunnen we oordelen dat dwang nooit een cruciaal element is geweest in het hervormen van mensen tot de Islam. Mohamed (VZMH) nam deel in een verbond met Christelijke stammen. Verder nam Mohamed (VZMH) de taak op zich om de vrijheid te beschermen van zulke mensen (niet-Moslims) en hun de vrijheid te geven hun eigen religieuze rituelen te praktiseren. In feite stond Mohamed (VZMH) de predikanten van de kerken toe van hun rechten en autoriteiten te genieten in vrede en veiligheid. (117) De Islam verbiedt gewelddadige methoden om mensen te bekeren tot een ander geloof, zoals een vers in de Qor'an verteld:

“En indien uw Heer had gewild, zouden allen die op aarde zijn, zeker tezamen hebben geloofd. Wilt gij de mensen dan dwingen, gelovig te worden?” (10:99)

Zowel de Qor'an als de Sunnah (Profetische tradities van de Profeet Mohamed VZMH) laten zien dat vrijheid van religie nuttig is voor de leden van de samenleving onder de Islamitische Shariah. De Moslimgeschiedenis heeft talrijke voorbeelden van tolerantie t.o.v. de niet-Moslims, terwijl vele andere maatschappijen intolerant waren naar de niet-Moslims en zelfs naar hun eigen mensen.

Moslims moeten alle mensen rechtvaardig behandelen die geen vijandigheid tonen; Allah zegt in de Glorieuze Qor'an:

“Allah verbiedt u niet, degenen, die niet tegen u om de godsdienst hebben gevochten, noch u uit uw huizen hebben verdreven, goed te doen en rechtvaardig te behandelen; voorzeker, Allah heeft de rechtvaardigen lief.” (60:8)

Degenen die oorlog voeren tegen de Islam, vijandschap tonen en de Moslims dwingen tot ballingschap, krijgen een andere behandeling volgens de Islam. Allah, de Verhevene zegt in de Glorieuze Qor'an:

“Maar Allah verbiedt u vriendschap te tonen aan degenen, die tegen u gevochten hebben om de godsdienst, en die u uit uw huizen hebben verdreven of geholpen hebben u te verdrijven. En wie hun ook vriendschap aanbiedt, deze zijn de boosdoeners.” (60:9)

Interacties tussen Moslims en niet-Moslims zijn gebaseerd op hartelijke en goede manieren. Commerciële transacties zijn toegestaan voor inwoners of niet-inwoners van de Islamitische maatschappij. Een Moslim mag van hun voedsel eten (zolang het geen voedsel is wat verboden is in de Islam) en de mannelijke Moslims mogen met een Joodse of Christelijke vrouw trouwen, zoals hieronder verder wordt uitgelegd. We moeten niet vergeten dat de Islam speciale aandacht geeft aan de belangrijkheid van het stichten van een familie. Allah, de Sublieme zegt in de Glorieuze Qor'an:

“Alle goede dingen zijn u deze dag geoorloofd. Het voedsel der mensen van het Boek is u geoorloofd en uw voedsel is hen toegestaan. En geoorloofd zijn voor u kuise, gelovige vrouwen en vrouwen uit het midden dergenen, wie het Boek was gegeven vóór u, wanneer gij haar haar huwelijksgift geeft, een geldig huwelijk aangaande en geen ontucht plegende, noch heimelijk minnaressen nemende. En wie het geloof verwerpt, diens werk is waarlijk tevergeefs en hij zal in het Hiernamaals onder de verliezers zijn. (5:5)

Derde misvatting:

▪ **Sommigen beweren dat de Islamitische straffen (Hudood) wreed en barbaars zijn en de grenzen van de rechten van de mens overschrijdt.**

▪ ***Antwoord op de misvatting van de Hudood (voorgeschreven straffen):***

Alle samenlevingen hebben een systeem van straf voor serieuze criminele overtredingen. De moderne systemen passen landurige gevangenisstraffen toe, maar veel criminologen en sociale wetenschappers hebben geconstateerd dat gevangenisstraf geen succesvol afschrikmiddel is en dat het vaak een gevoel van verlies en nutteloosheid geeft aan de crimineel en de algemene boosheid in de richting van het systeem wordt door hem ervaren als onrecht. Ook de slachtoffers geloven vaak niet dat er goed en rechtvaardig is gehandeld. Er bestaan vele controversies over de juiste termen van veroordeling. Niet te vergeten de kosten van het onderhoud van een dergelijk groot systeem van gevangenis en gerelateerde faciliteiten.

Om te beginnen moeten we zeggen dat het systeem van strafrecht in de Islam een essentieel onderdeel is van het gehele net en het rechtvaardige Islamitische systeem van leven wat gelijke mogelijkheden biedt en voorziet in het welzijn van alle burgers en geen plaats heeft voor criminele activiteiten.

De misdaad wordt in de Islam verdeeld in twee categoriën:

1) Misdaden die een voorgeschreven straf hebben in de Shariahwetten. Deze straffen zijn: laster, moord en doodslag, aanranding, ontucht, roof en diefstal, het drinken van alcohol en het gebruik van bewelmende middelen, valse beschuldiging van overspel of andere immorele activiteiten, agressie naar mensen etc.

2) Misdaden die geen definitieve voorgeschreven straf hebben in de Shariahwetten. De juridische dienst bepaalt de straf in het belang van de Moslims en de Islamitische samenleving. Dit soort straf staat bekend als 'Tazeer' (reprimande).

De misdaden die een definitieve straf hebben volgens de Shariahwetten zijn verder onder te verdelen in twee categoriën. De eerste categorie refereert aan het persoonlijk recht van het slachtoffer zoals bij moord en doodslag, aanranding en laster. De straffen voor deze overtredingen kunnen worden gereduceerd als de eiser de aanklacht laat vallen of wanneer hij instemt met *bloedgeld* in het geval van moord, doodslag en aanranding. De tweede categorie refereert naar de straffen voor het schenden van de bevelen van Allah en andere voorgeschreven verbodsacties van de Shariah. Deze misdaden houden in: het drinken van alcohol en het plegen van ontucht en diefstal. De sancties voor deze misdaden kunnen -eenmaal aanhangig gemaakt en bevestigd bij de autoriteiten- niet worden verwijderd, ook al laat de eiser zijn aanklacht vallen.

Er zijn veel regels van toepassing op de Hudood (financiële straffen en lijfstraffen) van de Islamitische Shariah, om te zorgen voor gerechtigheid. Deze straffen zijn bijvoorbeeld alléén toepasbaar op misdaden gepleegd op de zes essentiële levensbehoeften; religie, leven, geest, eer nageslacht en bezit. Zij zijn alleen toepasbaar op een bekwaam, gezond, volwassen persoon, bevestigd door bekentenis of betrouwbare getuigenis. De straf kan verwijderd worden als er alleen *sprake* is van verdenking of in het geval van onvoldoende bewijs, zoals beschreven staat in de tradities:

“Stop de Hudood, wanneer er argwaan is omtrent bewijs en verzacht de omstandigheden.” (118)

De doelstelling van het uitvoeren van deze zware straffen is om voorbeelden te geven aan de criminele elementen in de samenleving. Het is bewezen dat het een succesvol afschrikmiddel is tegen de verleidingen van het plegen van criminele daden en het recht beschermd van alle individuen: bijgevolg, de hele samenleving geniet vrede en veiligheid. Bijvoorbeeld, als iemand weet dat hij kan worden geslagen of dat zijn botten worden gebroken in ruil voor zijn misdaad, zou hij dan geneigd zijn om verder te gaan met zijn misdaad?

Ter aanvulling op de wereldlijke sancties, worden de criminelen geadviseerd zich bewust te zijn van de eeuwige straf van Allah in het Hiernamaals voor zijn gepleegde misdaden. Alle personen in de Islamitische samenleving die de Islamitische wetten en regels overtreden zullen worden onderworpen aan deze strenge straffen. Er zijn in elke samenleving bepaalde personen die niet gedisciplineerd kunnen worden zonder het gebruik van geweld, dat hen doet stoppen van het plegen van misdaden tegen de maatschappij. We zien dat de Islam voor elke misdaad een passende straf heeft omdat Allah, de Wijze en Alwetende precies alle feiten weet over de menselijke ziel en de verschillende typen van Zijn schepselen.

‘Hiraabah’ houdt in: straatroof, moord als gevolg van roof, gewapend inbreken in huizen of commerciële gebieden en het (gewapend) intimideren van onschuldige burgers. ‘Hiraabah’, betekent letterlijk: *‘oorlog voeren tegen de samenleving.’*

De vastgestelde straf voor Hiraabah is gebaseerd op een vers uit de Qor’an:

“De vergelding dergenen die oorlog tegen Allah en Zijn Boodschappers voeren en er naar streven wanorde in het land te scheppen, is slechts dat zij gedood of gekruisigd worden, of dat hun handen en voeten, de ene rechts en de andere links, worden afgesneden, of dat zij het land worden uitgezet. Dat zal voor hen een schande in deze wereld zijn en in het Hiernamaals zullen zij een grotere straf ontvangen. Dit, met uitzondering van hen die berouw tonen, voordat gij hen in uw macht hebt. Weet derhalve, dat Allah Vergevingsgezind en Genadevol is.” (5:33-34)

Deze straf wordt meermalen toegepast naar gelang de aard en intensiteit van de misdaad, met speelruimte voor de autoriteit om de straf aan te passen aan het misdrijf. Als de dief iemand vermoord en het geld opstrijkt, kan de straf bestaan uit het kruisigen of doden van de misdadiger. Als hij het geld steelt en bedreigt, maar niet aanvalt of doodt dan kan hij gestraft worden met de amputatie van zijn hand en been. Als hij het slachtoffer doodt en geen geld steelt, mag hij gevonnist worden voor het plegen van een moord. Als hij onschuldige mensen bang maakt, maar geen van hen doodt mag hij verbannen worden, wat in veel gevallen –volgens geleerden-gevangenisstraf betekend.

▪ **Moord en doodslag:** De straf van ‘Qisas’ (executie) is gewettigd voor moord met voorbedachten rade, als een rechtvaardige en passende sanctie voor het onrechtvaardig wegnemen van een leven. Qisas fungeert als een succesvol afschrikmiddel om moord te voorkomen. Allah zegt in de Glorieuze Qor’an:

“O gij die gelooft, vergelding inzake doodslag is u voorgeschreven: de vrije man tegen de vrije man, de slaaf tegen de slaaf en de vrouw tegen de vrouw.....” (2:178)

Als de familie van het slachtoffer de moordenaar vergeeft, dan kan de hoofdstraf vervallen. Als zij het bloedgeld accepteren, kan de hoofdstraf ook vervallen. Allah zegt in de Glorieuze Qor’an:

“...Maar indien iemand kwijtschelding is verleend door zijn broeder, dan moet de eis billijk zijn, en betaling moet hem worden gedaan met goedheid.” (2:178)

▪ **Beroving en diefstal:** Allah heeft de straf voorgeschreven van het amputeren van de hand als sanctie voor de voor diefstal. Dit is gebaseerd op een vers uit de Glorieuze Qor’an:

“En snijdt de dief en de dievegge de hand af, als straf voor wat zij misdeden, een voorbeeldige straf van Allah. Allah is Almachtig, Alwijs.” (5:38)

De amputatie van de hand is gebaseerd op zeer specifieke voorwaarden en omstandigheden. Ten eerste moet de waarde van het gestolen onderwerp worden vastgesteld. Ten tweede: het gestolen item moet achter slot en grendel hebben gelegen. Ten derde: is de beschuldiging van diefstal slechts een verdenking, of de reden van diefstal is honger als gevolg van pure armoede, dan zal in dit geval de hand van de dader niet worden geamputeerd en zijn zaak zal opnieuw worden beoordeeld. Diefstal is een serieuze misdaad die zonder goede straf kan uitgroeien tot een wijdverspreid fenomeen; een bedreiging voor het sociale en economische leven van de maatschappij.

Dieven kunnen weerstand krijgen, wat kan leiden tot doodslag en aanval. Als een dief zich realiseert dat zijn hand eraf gehakt kan worden omdat hij steelt, zal hij zeker twifelen of afzien van zijn misdaad.

▪ **Ontucht en overspel:** Voor deze misdaad schrijft de Islam een straf voor van zweepslagen voor degenen die niet eerder getrouwd zijn geweest en zich schuldig maken aan ontucht. Allah beveelt in de Glorieuze Qor'an:

“Geselt iedere echtbreker of echtbreekster met honderd slagen. En laat medelijden met hen u van de gehoorzaamheid aan Allah niet afhouden indien gij in Allah en de Laatste Dag gelooft. En laat een groep gelovigen getuige zijn van hun bestraffing.” (24:2)

Voor de man of vrouw die eerder getrouwd is geweest en overspel pleegt, staat er een straf van stening tot de dood erop volgt. Deze straf mag alleen uitgevoerd worden -en is alleen toepasbaar- als er aan verschillende voorwaarden wordt voldaan. Een getrouwde man of vrouw wordt doodgestenigd in een van de volgende twee zaken: 1) wanneer men de bekentenis heeft van de ontuchtpleger of 2) wanneer men de volle getuigenis van vier ooggetuigen heeft. Een openlijke en duidelijke bekentenis betekent dat er geen dwang of kracht wordt uitgeoefend op de schuldige om tot een bekentenis te komen. Het vonnis wordt niet uitgevoerd na de eerste bekentenis van schuld. De bekentenis wordt alleen effectief als deze vier maal wordt herhaald, of in vier verschillende rechtszaken is uitgesproken. De rechter kan aan het begin van een dergelijke zaak zeggen: “Het kan zijn dat u gekust, geknuffeld of elkaar aangeraakt hebt zonder dat er penetratie plaatsvond.” Dit laat de deur wijd open voor het intrekken van de oorspronkelijke bekentenis. Deze praktijk is gebaseerd op de Sunnah van de Profeet Mohamed (VZMH) omdat verschillende belijders herhaaldelijk er op aandrongen dat zij werkelijk overspel hadden gepleegd en er een vrouw zwanger was als gevolg van het overspel.

De tweede situatie vereist vier betrouwbare ooggetuigen. Deze vier getuigen moeten bekend staan als eerlijk en betrouwbaar in hun verklaringen en gedrag. De vier getuigen moeten bevestigen dat ze de geslachtsgemeenschap hebben gezien, wat betekent dat zij getuigen dat ze daadwerkelijk de penetratie hebben gezien -van de penis van de man in de vagina van de vrouw. Zo'n situatie komt zelden voor en wordt alleen geobserveerd als de twee partijen openlijk zo'n schandelijke daad bekennen en hebben laten zien dat ze geen respect hebben voor de wet, eer en waardigheid van de maatschappij. Overspel en ontucht worden niet beschouwd -zoals in een seculiere wet- als een persoonlijke of prive-aangelegenheid. Het wordt beschouwd als een inbreuk op de rechten van de samenleving omdat er schadelijke effecten en consequenties zijn.

Het demoraliseert de sociale waarden en principes van de maatschappij in het algemeen. Het leidt tot verspreiding van venerische ziekten. Het leidt tot abortus. Het leidt tot illegale kinderen, die geen fatsoenlijke opvoeding krijgen van hun ouders. Vermenging van de lijn (afstamming) doet zich voor wanneer een kind wordt toegeschreven aan een andere persoon dan zijn vader. Een kind kan worden ontnomen van de eer te worden toegewezen aan zijn echte vader. Het veroorzaakt problemen bij de erfenis, waarbij degenen die er geen recht op hebben, erfgenamen worden en degenen die er recht op hebben misschien niets erven. Tevens kan een persoon uit onwetendheid trouwen met een -voor hem- verboden vrouw zoals een zus of tante etc. Het is een ware misdaad deze kinderen te ontnemen van de voogdij van ouders en familie evenals een respectabele identiteit, dit kan leiden tot psychologische en sociale ziekten en instabiliteit. Een vader en een moeder zijn voor een kind essentieel voor gemoedsrust, onderdak, veiligheid, steun en geluk.

▪ **Laster:** Openbare geseling is de voorgeschreven straf voor valse beschuldiging van ontucht of overspel. Allah, de Almachtige zegt in de Glorieuze Qor'an:

“En zij, die kuise vrouwen beschuldigen en geen vier getuigen brengen - geselt hen met tachtig slagen en aanvaardt hun getuigenis nooit meer, want dezen zijn overtreders.” (24:4)

Het doel van het vastzetten en uitvoeren van deze straf is om de eer en reputatie te beschermen van de onschuldigen. Onbestraft vals beschuldigen brengt wraakzuchtig en gewelddadig gedrag voort, en soms zelfs moord. De Islamitische Sharia legt deze heftige straf op (voor de dader als hij geen bewijs levert) als afschrikmiddel en om dit soort daden uit te roeien. De Islam stopt niet bij deze fysieke straf maar verzoekt in de toekomst -iemand die ooit een valse verklaring heeft afgelegd, dus een leugenaar - deze nooit meer te laten getuigen. Als de lasteraar berouw toont aan Allah en zijn gedrag verbetert, dan kan de situatie worden herzien.

▪ **Bedwelmende middelen:** Een mens is vrij om te eten en te drinken van het legale gezonde voedsel binnen de grenzen van Allah. Alle soorten bewelmende middelen zijn verboden; niet alleen schaden zij het lichaam, de geest en de familie maar ook het morele weefsel van de samenleving in het algemeen. Bedwelmende middelen worden ‘de moeder van alle kwaad en zonden’ genoemd omdat zij leiden tot andere zonden.

De Islam stelt een straf van geseling voor openbare dronkenschap (of roes van andere middelen) en voor degene die handelt in bedwelmende middelen. De straf van zweepslagen wordt voorgeschreven in de Islam om het gebruik van deze schadelijke stoffen uit te roeien en het welzijn en de mentale en fysieke gezondheid te beschermen. Enkele van de negatieve effecten en de consequenties van misbruik van alcohol en drugs leiden tot andere misdaden zoals moord, geweld, ontucht, overspel, aanranding en incest. Een alcoholist of drugsverslaafde is een nutteloos lid van de samenleving, niet in staat een goede baan te behouden. Een verslaafde zal allerlei immorele acties ondernemen om aan zijn drugs of alcohol te kunnen komen, we denken hierbij aan stelen en andere misdaden. Ernstige gevaren voor de gezondheid en epidemieën komen voort uit drugs en alcoholverslaving, zoals wordt onderbouwd in medische als wel in arbeidsstudies. Veel geld, hulpbronnen en tijd zijn verspild aan dit kwaad in de gemeenschap en de maatschappij. Omdat de verslaafde onder invloed tijdelijk zijn verstand verliest, kan hij gevaarlijk worden; de Islam tolereert deze situatie niet.

Alle hierboven beschreven Islamitische straffen bestaan om de rechten en waardigheid van de gezagsgetrouwe inwoners te beschermen en zij zijn een betoging en illustratie van de absolute goddelijke wijsheid en gerechtigheid. Een algemene regel in de Shariah is, dat de straffen evenredig moeten zijn aan de soort van misdaad. Bijvoorbeeld zoals Allah zegt in de Glorieuze Qor'an:

“Doch de vergelding van het kwade is het daaraan gelijke.” (42:40)

Allah zegt ook in de Glorieuze Qor'an:

“En indien gij vergeldt, doe dit dan naarmate u onrecht werd aangedaan; maar als gij geduld toont dan is dat voorzeker het beste voor degenen die geduldig zijn.” (16:126)

De juiste straf voor een misdaad is het ‘met gelijke munt terugbetalen’ maar de Islam houdt de deur open voor acceptatie van bloedgeld als compensatie of kwijtschelding en vergiffenis als er persoonlijke nadelen en rechten bij betrokken zijn. Allah legt dit uit in de Glorieuze Qor'an:

“En Wij schreven hen daarin voor: Een leven voor een leven, oog om oog, neus om neus, tand om tand en (rechtvaardige) vergelding voor wonden. En hij, die van het recht hierop afziet, dit zal een verzoening voor zijn zonden zijn en wie niet rechtspreken bij hetgeen Allah heeft nedergezonden, zijn onrechtvaardigen.” (5:45)

Vergeving wordt aangemoedigd zoals Allah, de Meest Genadevolle zegt in een zaak in de Glorieuze Qor'an:

“.....Laat zij vergeven en over het hoofd zien. Wenst gij niet dat Allah u zou vergeven? Allah is Vergevingsgezind, Genadevol.” (24:22)

En Allah, de Meest Genadevolle zegt in de Glorieuze Qor'an:

“.....Maar wie vergeeft en verbetering voor ogen houdt, zijn loon rust bij Allah.” (42:40)

De Islam richt zich niet op de vergelding van de zondaar, noch legt een straf op omwille van hardheid of strengheid. De doelstelling van de straf is de bescherming en het behoud van respect voor de wetten en regels d.m.v. strikte rechtvaardigheid en uitstekende afschrikmiddelen. Het algemene doel is de rust en vrede te behouden en iedereen te waarschuwen om twee maal na te denken voor hij of zij een misdaad begaat. Als een moordenaar zich realiseert dat hij gedood zal worden omdat hij iemand heeft vermoord en een dief zich realiseert dat zijn hand geamputeert zal worden voor zijn diefstal, een overspelige zich realiseert dat hij zal worden gestenigd, een lasteraar zich realiseert dat hij zal worden gesels in het openbaar, dan zullen zij allen serieus nadenken voor zij hun misdaad begaan. De angst voor de straf houdt de dader terug van zijn misdaad en zodoende wordt de maatschappij veiliger en vreedzamer. De Almachtige Allah zegt in de Glorieuze Qor'an:

“En in vergelding is leven voor u, o mensen van begrip, zodat gij behouden zult worden.” (2:179)

Het antwoord op het bezwaar dat deze bedongen straffen in de Islam uitzonderlijk hard zijn is simpel. We zijn het er allemaal over eens dat misdaden erg schadelijk zijn voor de samenleving, dat er strikte maatregelen moeten worden genomen om dit tegen te gaan en dat de mensen die misdaden plegen een effectieve straf moeten krijgen om criminaliteit te reduceren. Dit impliceert een vergelijking tussen de Islamitische wetten en de –door de mens gemaakte- seculiere wetten, tussen de straffen hierboven genoemd en het systeem van langdurige gevangenisstraffen met al hun negatieve consequenties voor het slachtoffer, de crimineel en de maatschappij in het algemeen.

Islamitische straffen zijn rechtvaardig, gemakkelijk, universeel, praktisch en logisch als men het goed bekijkt want zij geven de crinmineel de exacte smaak van de pijn die zij toegebracht hebben aan het slachtoffer en aan de morele basis van de maatschappij. Allah weet wat het beste is voor Zijn schepping en wat de beste straf is voor- en het beste afschrikmiddel is tegen de misdaad. Logica en rechtvaardigheid vragen de rechten van de slachtoffers niet te bagatelliseren door lankmoedig te zijn naar de criminelen. Een woekerend orgaan moet geamputeerd worden om de rest van het lichaam te behouden.

Er moet worden opgemerkt dat de media vaak een verstoord beeld geeft over de Islam, de Moslimmaatschappij en de Shariahwetten. Met deze propaganda kan men gaan denken dat de Islamitische straffen dagelijks toegepast en uitgevoerd worden. Maar de waarheid is dat in de hele Islamitische geschiedenis, doodstenigen en amputatie niet vaak geregistreerd zijn. Bijvoorbeeld, gevallen van steniging waren er zelden en meestal op verzoek van de zondaar zelf, die zijn misdaad bekende en zijn wens uitte om de straf te ondergaan en zo zichzelf te zuiveren van de zonde die hij had begaan in deze wereld en om Allah zonder zonden te ontmoeten in het Hiernamaals. Het geval van de andere straf (amputatie) is vergelijkbaar.

Vierde misvatting:

▪ **Veel mensen beweren dat de straf die staat voor afvalligheid (van de godsdienst) een schending is van de rechten van de mens. Het moderne concept van de rechten van de mens verzekerd vrijheid van religie voor alle mensen. Dit is in tegenspraak van wat Allah de Verhevene en de Almachtige zegt in de Glorieuze Qor'an:**

“Er is geen dwang in de godsdienst.” (2:256)

Antwoord op de misvatting over de afvalligheid van de godsdienst:

De Islamitische Shariah besluit tot executie voor de persoon die zijn geloof afvalt na acceptatie van de Islam als een manier van leven en daarmee het geloof en de wetten verwerpt. De welbekende traditie van de Profeet Mohamed (VZMH) verteld:

“Het bloed van de Moslim mag niet wettelijk verspild worden behalve in deze drie instanties: een getrouwd persoon die overspel pleegt; een leven voor een leven; en voor iemand die zijn religie verlaat en afstand doet van de Islam en zijn gemeenschap verlaat.” (119)

De Profeet (VZMH) zei ook:

“Wie ook maar zijn religie (de Islam) veranderd, doodt hem.” (120)

Afwijzing van de Islam als manier van leven na aanvaarding, impliceert kwaadaardige propaganda tegen de Islam en dat is een schande voor de Moslimmaatschappij waar de afvallige leeft. Zo'n verwerping ontmoedigt niet alleen de mensen om de Islam te accepteren als een manier van leven, maar moedigt ook allerlei variaties aan van misdaad en laster. Het voorbeeld van het verwerpen van de Islam indiceert dat de persoon die zich eerst aansloot slechts aan het 'testen' was en zich niet serieus toewijdde aan deze manier van leven. Dus deze afwijzing zal meestal een aanval zijn op de Islam en een poging te rebelleren van binnenuit. Daarom bestaat de voorgeschreven straf, Allah weet het beste.

De verwerping en het verklaren van algemeen ongeloof is onacceptabel in de Islamitische Shariah omdat een dergelijk persoon zijn/haar heilige verbintenis met zijn/haar geloof niet respecteert. Hij of zij is gevaarlijker en slechter dan een oorspronkelijke ongelovige, die nooit Moslim is geweest. Allah zegt in de Glorieuze Qor'an:

“Voorzeker, degenen die geloven, daarna verwerpen, dan wederom geloven, dan wederom verwerpen en daarna in ongeloof toenemen, hen zal Allah niet vergeven, noch zal Hij hen op de rechte weg leiden.” (4:137)

We moeten de volgende punten in overweging nemen betreffende de afvalligen van de Islam.

Het doden van een afvallige van het Islamitisch geloof impliceert dat zo'n persoon de basis van de Islam heeft geschonden en de Islam openlijk heeft aangevallen door verraad en laster. Als zodanig bedreigt hij de grondslag van de sociale en morele orde.

Dit verraad kan neerslaan tot het begin van een interne revolutie en gevaarlijke opstand binnen de Islamitische samenleving. Dit soort misdaad is de ernstigste in elke samenleving en wordt daarom 'hoogverraad' genoemd. De afvallige wordt een kans aangeboden in drie opeenvolgende dagen om terug te keren in de schoot van de Islam. Gekwalificeerde Islamitische geleerden gaan met hem rond de tafel zitten en gaan hem de grote zonde die hij begaat op zijn eigen ziel, familie en de samenleving, uitleggen en proberen de misvattingen waar hij aan onderworpen is te verwijderen. Als deze persoon terugkeert naar de schoot van de Islam, wordt hij zonder straf vrijgelaten. Executie van een dergelijk afvallige persoon is in werkelijkheid een verlossing voor de rest van de samenleving; van de boosaardigheid en het geweld dat hij zou kunnen verspreiden als hij zou worden vrijgelaten om zijn ongeloof te propageren en te lasteren onder de andere mensen van de samenleving. Als zo'n persoon zijn ongeloof en afvalligheid beperkt tot zichzelf en het niet bekend maakt of propageert, wordt hij overgelaten aan Allah en de straf in het Hiernamaals. Allah weet het beste wie gelooft en wie het verwerpt, wie eerlijk is en wie hypocriet is. Moslimautoriteiten baseren hun vonnissen en oordelen op open externe zaken en laten de interne zaken over aan Allah.

Aan de andere kant, illustreert deze regel dat de acceptatie of verwerping van de Islam een zeer ernstige zaak is. Elke potentiële bekeerling moet de tijd nemen voor het studeren, onderzoeken, evalueren en examineren van alle aspecten van de Islam als een manier van leven, vóórdat hij zich vastlegt aan haar regels en verordeningen. Deze ernstige straf zal geen enkele schrale kans geven aan degenen die een beetje willen spelen en experimenteren met de Islam of trouweloos handelen in ultiem verraad.

De Islam behandelt het verwerpen van het geloof niet als een persoonlijke zaak, maar meer als een verwerping die het hele systeem schaadt. De verwerping is het zaad van interne revolutie en het uitlokken van opstand in de maatschappij. De Islam ziet dat -wat leidt tot onheil en verwarring in de samenleving- niet door de vingers.

Deze wet voor het verwerpen van het geloof in de Islam is enigzins gelijk aan -maar meer gematigd dan- vele moderne politieke systemen die de behandeling van alle activiteiten m.b.t. het omverwerpen van de bestaande regering of overheid als onwettig en ultiem verraad zien en straffen met executie, verbanning, gevangenisstraf en confiscatie van het bezit van deze personen. Zelfs de familie van dit soort personen zijn vaak onderworpen aan intimidatie en straf. De Islam straft alleen de afvallige zelf met een simpel, direct en effectief afschrikmiddel.

Vijfde misvatting:

- Sommigen beweren dat het verbod voor een vrouwelijke Moslim om te trouwen met een niet-Moslim een inbreuk is op haar rechten en haar persoonlijke vrijheid, omdat het wel wordt toegestaan in het moderne recht; elk individu kan trouwen met wie hij/zij wenst.
- *Antwoord op de misvatting w.b. het huwelijk met een niet-Moslim. (121)*

De Islamitische drijfveer achter deze beperking is de bescherming en het behoud van de familiale waarden en de kern van het gezin. De meest moderne seculiere wetten staan alle sexuele relaties toe tussen volwassenen, zelfs homoseksuele. Dit alles is onacceptabel in de Islam aangezien relaties alleen toegestaan zijn in een wettig en waardig huwelijk. De Islam zoekt alle middelen om de moraliteit van het menselijke ras te beschermen en bewaakt het gezin tegen ontbinding bij scheiding; de potentiële echtgenoot/echtgenote wordt aangemoedigd om te streven naar harmonie, veiligheid en aanpassing met degene die hij/zij gekozen heeft voor het huwelijk; voor persoonlijk geluk en voor het succes van de toekomstige familie en generatie. Alles wat een oorzaak zou kunnen zijn voor een potentieel conflict, kan een reden zijn om het huwelijk niet toe te staan. Verschil in religie tussen de twee echtgenoten is natuurlijk een bekende mogelijke oorzaak. De volgende drie mogelijke gevallen bestaan:

1^e Geval: Het is verboden voor een Moslimman te trouwen met een (vrouwelijke) polytheïst, afgodendienaar of atheïst omdat het Islamitische geloof dit niet goedkeurt en geen respect heeft voor polytheïsme, godslastering en afgoderij. De Islam verbiedt een huwelijk waarin de echtgenoot geen rekening houdt met de primaire principes van de ander. De gehele familie in dit geval, zou terecht komen in een voortdurende twist en verwarring. Zo'n problematisch huwelijk eindigt meest waarschijnlijk met een scheiding, leidend tot ontbinding van de bestaande familie wat daarna weer het meest effect heeft op de kinderen.

2^e Geval: Het is toegestaan voor een Moslimman om te trouwen met een Christelijke of Joodse vrouw omdat de Islam Moses en Jezus accepteert (moge Allah hun naam prijzen en hen veiligstellen van elke vernedering) als echte Profeten en Boodschappers van Allah. Ongeacht bepaalde verschillen in sommige principes van het geloof en de religie, heeft dit huwelijk geen problematische natuur zoals het bovenstaande en mag groeien in geluk als alle andere factoren naar tevredenheid zijn tussen de twee echtgenoten, als God het wil.

3^e Geval: De Islam verbiedt het huwelijk van een niet-Moslimman met een Moslimvrouw, omdat een Jood, Christen of Polytheïst de Boodschap van Mohamed (VZMH) en zijn Profeetschap ontkent. Door natuurlijke en historische traditie overheerst de man de vrouw. Een niet-Moslim echtgenoot kan mogelijk profiteren van zijn kracht en dominantie en dit uitdragen binnen de grenzen van zijn huis; geen respect tonend voor het geloof van zijn vrouw in de Islam. Hij zou b.v. minachtend kunnen spreken over de Profeet (VZMH) en de Islam; een situatie die intense haat en problemen kan veroorzaken tussen de twee echtgenoten. Natuurlijk leidt dit tot een geschil tussen de twee echtgenoten en dit zal haar afleiden van haar geloof. Als zij krachtig haar geloof verdedigd kan dit leiden tot onrechtvaardige overheersing en fysiek geweld tegen haar als persoon. Als de zwakkere sexe, zal zij deze akelige situatie van mishandeling accepteren en lijden om zichzelf en haar kinderen te beschermen. De Islam verbiedt dit soort huwelijken, die onvermijdelijk leiden tot mishandeling, conflict, moeilijke processen en scheiding van de betrokkenen, gelijk aan het eerste geval. Dit 3^e geval samengevat, is het slechtste scenario voor een potentieel conflict en daarom verboden.

Zesde misvatting:

- **Het systeem van slavernij spreekt de Islamitische concepten van vrijheid en gelijkheid tegen. Ook dit is een inbreuk op de rechten van de mens.**
- *Antwoord op de misvatting over slavernij.*

Het systeem van slavernij onder Moslims verschilde in vele aspecten met andere samenlevingen en van wat de mensen zich voorstellen bij 'slavernij' volgens de werkwijzen van de Griekse, Romeinse en Europese kolonialisten. De Islam accepteerde aanvankelijk het systeem van slavernij omdat het destijds een geaccepteerd en noodzakelijk deel van de economie en de sociale omstandigheden was. Het systeem van slavernij was een wereldwijd fenomeen met vele vitale sectoren van levensonderhoud, afhankelijk van slavenarbeid. Slavernij werd geaccepteerd en erkend in de voorgaande religies, zoals in de Bijbel:

“10. Wanneer gij nadert tot een stad om tegen haar te strijden, zo zult gij haar den vrede toeroepen. 11. En het zal geschieden, indien zij u vrede zal antwoorden, en u opendoen, zo zal al het volk, dat daarin gevonden wordt, u cijnsbaar zijn, en u dienen. 12. Doch zo zij geen vrede met u zal maken, maar krijg tegen u voeren, zo zult gij haar belegeren. 13. En de Heere, uw God, zal haar in uw hand geven; en gij zult alles, wat mannelijk daarin is, slaan met de scherpte des zwaards; 14. Behalve de vrouwen, en de kinderkens, en de beesten, en al wat in de stad zijn zal, al haar buit zult gij voor u roven; en gij zult eten den buit uwer vijanden, dien u de Heere, uw God, gegeven heeft.

15. Alzo zult gij aan alle steden doen, die zeer verre van u zijn, die niet zijn van de steden dezer volken. 16. Maar van de steden dezer volken, die u de Heere, uw God, ten erve geeft, zult gij niets laten leven, dat adem heeft. 17. Maar gij zult ze ganselijk verbannen: de Hethieten, en de Amoriëten, en de Kanaaniëten, en de Fereziëten, de Heviëten, en de Jebusieten, gelijk als u de Heere, uw God, geboden heeft.” (Deuteronomium 20:10-17)

En een meester in het Joodse recht kon zelfs zijn slaven doodslaan, zoals verklaard in deze tekst:

20 "Als een mannelijke of vrouwelijke slaaf wordt geslagen en overlidjt, moet de eigenaar worden gestraft. 21. Als de slaaf herstelt na een paar dagen, dan mag de eigenaar niet worden gestraft, omdat de slaaf het eigendom is van de eigenaar.”
(Exodus 21:20-21, King James versie.)

Nergens in de Bijbel staan indicaties over het verbieden van slavernij en dit leidt velen tot een krachtige verklaring, zoals Jefferson Davis, de president van de Confederale Staten van Amerika zei:

“Slavernij is gevestigd in de verordening van de Almachtige God.....het is bevestigd in de Bijbel, in beide testamenten van Genesis tot Openbaring.....het bestond in alle tijden, is gevonden onder de mensen in de hoogste beschavingen en in landen met de hoogste vakkundigheid in de letteren.” (131)

De Islam volgde een langdurig en geleidelijk plan om de slavernij in de maatschappij uit te roeien. We vinden geen direct bevel om alle handelingen w.b. slavernij te stoppen maar enigzins verstandiger, werden de bronnen van slavernij geleidelijk beperkt en verminderd en werd het vrijlaten van slaven aangemoedigd. Bovendien werden er strikte regels van eerlijkheid en respectvol gedrag toegepast in het handelen met slaven en het werd toegestaan voor de slaven om zichzelf vrij te kopen. De eerste fase bestond uit het zichzelf bevrijden vanuit het hart en de geest. Ze werden geïnstrueerd zich sterk te voelen (gezond en capabel van binnen) en ze werden ontmoedigd zichzelf zwak en inferieur te voelen. De Islam reconstrueerde het menselijk gevoel en integriteit in de harten en geesten van de slaven door ze ‘broeders’ te noemen van hun meesters en eigenaren. Allah’s Boodschapper (VZMH) zei:

“Uw arbeiders zijn uw broeders. De Almachtige Allah plaatste hen onder u voor uw diensten. Wie dan ook een ‘broeder’ onder hem heeft (werken) moet hem voeden van hetgeen hij zelf eet, kleden van wat hij zelf draagt en niet laten doen wat hij zelf ook niet kan doen; en als hij dat dan toch doet, moet hij hem helpen.” (123)

Slaven hebben vastgestelde rechten. De bevelen van de Qor’an en de Sunnah dragen Moslims op om vriendelijk en goed te zijn voor de mannelijke slaven en vrouwelijke dienaressen. De Almachtige Allah zegt in de Glorieuze Qor’an:

“En aanbidt Allah en vereenzelvig niets met Hem en bewijst vriendelijkheid aan ouders, verwanten, wezen, de behoeftigen en aan de nabuur die een vreemdeling is en aan de nabuur die een bloedverwant is en aan de metgezel, de reiziger en aan degenen die onder uw macht zijn. Voorzeker, Allah heeft de pochers en opscheppers niet lief.” (4:36)

De langdurige zorg van de profeet (VZMH) over de slaven wordt bewezen door het feit dat Hij (VZMH) op zijn sterfbed de Moslims opdroeg –als een stervend verzoek- om zowel de gebeden als de rechten van de slaven te bewaken.

Er is ook verklaard dat Hij (VZMH) zei:

“Wie een slaaf castreert, zal door ons gecastreert worden.” (132)

Volgens de Islamitische Schriften wordt slavernij beperkt tot fysieke slavernij en zijn er geen geforceerde gesprekken met de meester. Een slaaf heeft het recht zijn geloof te behouden. De Islam geeft het beste voorbeeld van menselijke gelijkheid door het aanbrenge van superioriteit op basis van vroomheid en gerechtigheid. De Islam heeft de broederschap en eenheid van de banden gemaakt tussen de slaven en hun meesters, door het uitstekende voorbeeld van Allah’s Boodschapper (VZMH) toen hij zijn nicht, Zaineb bint Jahsh, een nobele Quraishi vrouw, aanbood aan zijn bevrijde slaaf Zaid bin Haritah om met haar te trouwen. De laatste werd ook aangewezen als leider in het leger dat bestond uit een aantal vooraanstaande en bekende metgezellen van Allah’s Boodschapper (VZMH).

De Islam volgde twee belangrijke methoden om slavernij uit te roeien in de Islamitische maatschappij en paste ze toe om chaos en verwarring te vermijden in de samenleving. Deze methoden brachten geen vijandigheid of haat voort tussen de verschillende klassen van de Islamitische samenleving, noch brachten zij schade toe aan de heersende sociaal-economische situaties.

De eerste methode bestond uit het uitroeien en beperken van de bronnen van slavernij, die op een punt erg uitgestrekt waren gedurende de Islamitische geschiedenis. Er bestonden vele bronnen van slavernij vóór de Islam en deze omvatten oorlogsvoering waarbij de verslagen strijders gevangen werden genomen en tot slaaf werden gemaakt. Piraterij, ontvoering en het schaken van mensen was ook een bron, n.l. de ontvoerde mensen werden verkocht als slaven. Als een persoon schulden had, werd hij een slaaf van de schuldenaar. Een andere bron bestond uit vaders die hun kinderen -zonen of dochters- verkochten als slaaf. Een persoon kon zijn eigen vrijheid verkopen tegen betaling van een bepaalde som. Veel misdaden werden bestraft door het opleggen van slavernij aan de beschuldigde. De crimineel werd een slaaf van het slachtoffer; van zijn familie of zijn erfgenamen. De reproductie van slaven, ook al was de vader een 'vrije' man, was een andere bron van slavernij.

De Islam blokkeerde deze bronnen, met alleen twee uitzonderingen als legitieme bron van slavernij, volstrekt logisch gezien de omstandigheden van die tijd.

1) Oorlogsgevangenen, of gevangenen van een –door een Moslimleider- wettig verlaarde oorlog. Benadrukkend dat niet al zulke oorlogsgevangenen verklaard waren als slaaf, maar dat sommigen werden vrijgelaten en anderen toegestaan werden losgeld te betalen. Dit is gebaseerd op een vers in de Glorieuze Qor'an:

“Wanneer gij de ongelovigen (in oorlog) ontmoet, treft dan hun nek, en wanneer gij overwinnaar zijt, bindt hen dan vast. En wanneer de oorlog opgehouden is, laat hen dan vrij uit gunst of voor een losprijs. Zo zij het. En indien Allah wilde, had Hij henzelf kunnen bestraffen. Doch Hij wilde sommigen uwer door anderen op de proef stellen. En degenen die terwille van Allah worden gedood, hun werken zal Hij zeker niet vruchteloos maken.” (47:4)

In de vroegere tijden gebruikten de vijanden van de Islam alle middelen om de voortgang en de verspreiding van de Islam te stoppen. Niet-Moslims in die tijd, hielden Moslims als 'gevangenen-van-oorlog' en dus deden de Moslims als vergelding hetzelfde.

2) Een geërfde slaaf, geboren uit twee slaven (ouders). Een zodanig kind werd ook beschouwd als slaaf. Echter, als de meester van een vrouwelijke slaaf haar nam als concubine (bijvrouw) dan was het produkt van deze relatie een ‘vrij’ kind, dat werd toegevoegd aan het nageslacht van zijn vrije vader. In dit geval wordt de vrouwelijke slaaf de ‘moeder van het kind’ genoemd, die niet kan worden weggegeven en bevrijd moet worden wanneer haar meester overlijdt.

De tweede methode van het uitroeien van slaven betreft de aanmoediging en uitbreiding van de mogelijkheden voor de bevrijding van slaven. Oorspronkelijk was de enige weg naar de vrijheid de ‘wil van de meester’ om de slaaf vrij te laten. Voorafgaand aan de komst van de Islam, werd een slaaf zijn leven lang beschouwd als slaaf en als zijn meester hem vrijliet moest hij soms zelfs een boete betalen. De Islam introduceerde de toepassing van ‘zelfbevrijding’ van slaven waarbij zij hun meester een klein bedrag konden betalen om zich vrij te kopen. De meester kreeg de ruimte om zijn slaaf vrij te laten, zonder verplichting of financiële boete. Sommige van de voorgeschreven middelen voor het vrijlaten van slaven worden hieronder beschreven:

1) Boetstraf voor zonden: de boetstraf voor het ‘per vergissing doden’ werd ingesteld voor de bevrijding van een gelovige, trouwe Moslims slaaf in aanvulling op het bloedgeld wat werd gegeven aan de getroffen familie. Dit is gebaseerd op een vers uit de Glorieuze Qor’an;

“Het betaamt een gelovige niet, een andere gelovige te doden, tenzij dit bij vergissing gebeurt. En wie een gelovige bij vergissing doodt moet een gelovige slaaf bevrijden en bloedgeld betalen ter overhandiging aan de erfgenamen, tenzij deze hen uit liefdadigheid kwijtschelden.” (4:92)

2) Boetstraf voor Dthihaar (letterlijk: elkaar de rug toekeren) eed: Dit is gebaseerd op een vers uit de Glorieuze Qor’an:

“Degenen, die hun vrouwen ‘moeders’ noemen (onthouding zweren) en willen terugnemen wat zij zeiden, moeten hier voor een slaaf bevrijden, voordat zij elkander aanraken. Dit is een vermaning voor u. En Allah is goed op de hoogte van hetgeen gij doet.” (58:3)

3) **Boetstraf voor het breken van een eed.** Dit is gebaseerd op een vers uit de Glorieuze Qor'an:

“Allah zal u niet ter verantwoording roepen voor uw ijdele eden, maar hij zal u ter verantwoording roepen voor de eden welke gij in ernst aflegt. De boetedoening ervoor is: tien armen te spijzigen met het gemiddelde voedsel waarmede gij uw huisgezinnen voedt, of hen te kleden, of het vrijmaken van een slaaf. Maar wie dat niet kan doen zal drie dagen vasten. Dit is de boete voor uw eden, waarvoor gij zweert. Maar houdt uw eden. Zo legt Allah u Zijn tekenen uit, opdat gij dankbaar moogt zijn.” (5:89)

4) **Boetstraf voor het onderbreken van het vasten gedurende de Ramadanmaand.** Een voorbeeld hiervan is het incident van de man die naar Allah's Boodschapper (VZMH) kwam en hem vertelde: **“O Profeet van Allah! Ik heb mezelf vernietigd!”** Allah's Boodschapper (VZMH) vroeg de man: **“Hoezo?”** De man vertelde dat hij geslachtsgemeenschap had gehad met zijn vrouw binnen de uren van het vasten op een dag in de Ramadan. Allah's Boodschapper (VZMH) vroeg de man: **“Heb je een slaaf die je kunt vrijlaten?”** De man antwoordde negatief. Allah's Boodschapper (VZMH) vroeg de man weer: **“Heb je eten voor zestig arme mensen?”** De man antwoordde weer negatief. Terwijl de man en de rest van de mensen zaten, kreeg Allah's Boodschapper een portie verse dadels gepresenteerd. Hij (VZMH) riep de man en vroeg hem: **“Neem deze dadels en geef ze als liefdadigheid aan de arme mensen.”** De man antwoordde: **“O Profeet van Allah! Bij Allah! Er is geen armere familie in de gehele stad Medina dan mijn familie!”** Toen de Profeet (VZMH) dit hoorde glimlachte hij op een manier dat zijn hoektanden verschenen en zei: **“Dan, neem deze dadels en voed je familie.” (133)**

Een persoon die verplicht is een boetstraf te betalen voor zijn zonde, financieel capabel is en geen slaven bezit die hij kan vrijlaten, kan een slaaf kopen en vrijlaten ter vergoeding van zijn zonden.

5) **Het vrijlaten van slaven** werd beschouwd als een van de meest geliefde charitatieve daden van aanbidding in de ogen van Allah. Allah, de Verhevene, zegt in de Glorieuze Qor'an:

“Maar hij besteeg de heuvel niet. En wat weet gij (er van) wat de heuvel is? (het is) Een slaaf te bevrijden.” (90:11-13)

Bovendien, de verklaringen van Allah's Boodschapper (VZMH), naast zijn daden (in dit verband) moedigden mensen aan slaven te bevrijden voor de Zaak van Allah. Allah's Boodschapper (VZMH) zei:

“Allah zal elk orgaan van zijn lichaam bevrijden uit het hellevuur tegen elk orgaan van de vrijgelaten slaaf, zelfs zijn genitaliën, tegen de genitaliën van de vrijgelaten slaaf.” (127)

Ter aanvulling zei Allah's Boodschapper:

“Bezoek de zieken, voedt de hongerigen en bevrijdt de lijdende slaaf.” (128)

6) **Het aankondigen van de vrijheid van een slaaf.** Als een meester een woord of synoniem van 'vrijheid', 'vrijlating', 'vrijmaken' of 'ontlasten' gebruikt in het bijzijn van een slaaf, ook al is het schertsend bedoeld, dan is de slaaf onmiddellijk vrij. Dit is gebaseerd op een verklaring van Allah's Boodschapper (VZMH):

“Er zijn drie zaken, als je deze serieus of schertsend uitspreekt, verplicht je jezelf deze uit te voeren. Deze zijn: scheiden (van een vrouw) een huwelijk accepteren (met een vrouw) en een slaaf bevrijden of vrijlaten.” (134)

7) **Het aankondigen van de vrijheid van een slaaf d.m.v. een testament.** Eén van de middelen van het vrijlaten van een slaaf is door middel van een testament (doodswil). Het testament kan geschreven of verbaal medegedeeld worden. Als een meester verklaard –in welke vorm dan ook- dat zijn slaaf de vrijheid krijgt na zijn dood, dan is de slaaf verzekerd van zijn vrijlating na de dood van zijn meester. Als voorzorgsmaatregel verbiedt de Islam om ná het uitbrengen van een dergelijke verklaring de slaaf te verkopen of weg te geven. Als er zo'n belofte wordt gemaakt aan een vrouwelijke slaaf en de eigenaar neemt haar als concubine (bijvrouw) dan is het kind, wat een produkt is van de samenwonenden een 'vrij man'. Evenzo, kan in een zodanig geval de vrouwelijke slaaf niet worden weggegeven aan een derde partij.

8) **Het vrijlaten van slaven is een van de voorgestelde kanalen van de Zakaat.** Dit is gebaseerd op een vers uit de Glorieuze Qor'an:

“De aalmoezen zijn alleen voor de armen en de behoeftigen en degenen die daarbij werkzaam zijn en voor degenen wier hart verzoend is en voor de slaven en voor degenen die schuld hebben en voor de zaak van Allah en voor de reiziger; dit is een gebod van Allah. En Allah is Alwetend, Alwijs.” (9:60)

9) **Boetstraf voor het onnodig slaan of afstraffen van de slaaf in het gezicht.** De Islam verplicht een slaaf te bevrijden als de eigenaar onterecht de slaaf in het gezicht slaat. Dit is gebaseerd op de Hadith van Allah's Boodschapper (VZMH):

“Wie zijn slaaf in het gezicht slaat moet een boetstraf betalen door hem/haar vrij te laten.” (135)

10) **Het –door de slaaf zelf- nemen van de vrijheid.** Dit betreft een situatie waarin een slaaf zijn meester verzoekt zichzelf vrij te kopen voor een bedrag, waar beiden het over eens zijn. Als een slaaf zijn meester vraagt om een dergelijk vrijheidscontract uit te brengen wordt het bindend; de meester is dan verplicht hem dit contract te geven. In een zaak als deze heeft de slaaf de vrijheid om te kopen, verkopen, handelen, bezitten en werken om zo het bedrag te verzamelen wat hij voor het contract nodig heeft. Ook het werk wat hij doet voor zijn meester zal gedaan worden voor een specifiek loon. In feite ging de Islam een stap verder door het vragen van donaties, hulp en steun voor zulke mensen in de rijke wereld van de Islamitische maatschappij. Zelfs de meester werd aangespoord om het overeengekomen bedrag te verlagen, of de faciliteiten voor het betalen te vergemakkelijken, om zo zijn vrijheid te kunnen verkrijgen. Dit is gebaseerd op een vers in de Glorieuze Qor'an:

“En de slaven die een actie van vrijmaking wensen, voorziet hen daarvan indien gij enig goed in hen ziet; en geeft hun van de rijkdommen van Allah, die Hij u heeft geschonken.” (24:33)

In het kort, kunnen we zeggen dat de Islam slaverij niet legaliseerde of aanmoedigde maar eerder regels en wetten opstelde die een bepaalde duidelijkheid en effectiviteit toevoegden om de bronnen te beperken om slaven voor eens en voor altijd vrij te laten.

Conclusie:

Ter afsluiting vermelden we uit een geval uit de recente geschiedenis. Het ministerie van justitie in het Koninkrijk van Soedi-Arabië hield drie symposia gedurende de maand Safar (2^e maand van de Islamitische jaartelling 1392) in 1982. Deze werden bijgewoond door de minister van justitie en eminente intellectuelen en professoren, samen met vier eminente Europese kardinalen en geleerden: de ex-minister van buitenlandse zaken van Ierland; de secretaris van de Europese Commissie van wetgeving; een professor in de Oosterse en Islamitische leer; een hoogleraar in de rechten, de directeur van 'The Human Rights Magazine' uit Frankrijk en sommigen van het Hof van Appel in Parijs.

De aanwezige Moslimgeleerden legden het concept uit van 'de Islam als een manier van leven' in vergelijking met concurrerende concepten en illustreerden de regels van de Islam en Shariah en de details van deze algemene regels en principes. Zij verklaarden de waarde, voordelen en effectiviteit van de Islamitische hoofdstraffen die zijn vastgesteld voor ernstige misdaden die gepleegd worden tegen onschuldige burgers en maatschappij. Zij verklaarden in detail dat zulke hoofdstraffen rationele straffen zijn om de vrede en veiligheid te behouden van de maatschappij in het algemeen. De Europeanen toonden bewondering voor de gedetailleerde uitleg gegeven door de Moslimgeleerden en bewonderden het concept van de rechten van de mens in de Islam. Mr. McBride, het hoofd van de Europese delegatie verklaarde: "Vanuit deze plaats en alleen vanuit dit Islamitisch land moeten de rechten van de mens verklaard en aangekondigd worden, aan alle mensen over de hele wereld. De Moslimgeleerden moeten deze onbekende rechten van de mens verklaren aan de internationale publieke opinie. In feite te wijten aan de onwetendheid over deze rechten van de mens en het ontbreken van goede kennis, is de reputatie van de Islam en de Islamitische uitspraken en regering verstoord in de ogen van de wereld." (136)

Dit boek is een introducerende toespraak op het onderwerp van de 'Rechten van de Mens in de Islam.' Ik hoop en bidt dat deze discussie wegen opent voor degenen die slim genoeg zijn om meer te willen weten over de Islam die vaak verkeerd wordt geïnterpreteerd, speciaal door secularisten, modernistische Moslims en vijanden van de Islam.

Ik raad de lezers aan de Islam te onderzoeken zonder vooroordeel en door gebruik te maken van betrouwbare en gezonde bronnen. Ik voel me verplicht hulp te bieden aan degenen die slim zijn om meer te leren en te weten te komen van de Islam als een manier van leven. Moslims die anderen oproepen tot de Islam moeten oprecht zijn in hun intenties, hun motieven zuiveren van persoonlijk gewin en alleen het welbehagen van Allah zoeken in dit leven en in het Hiernamaals om van het permanente verblijf in de Jennah (Paradijs) te kunnen genieten. Een van de metgezellen van Allah's Boodschapper (VZMH) zei eens, toen hem werd gevraagd naar de reden van zijn participatie in het gevecht voor de zaak van Allah:

“Wij kwamen om mensen te bevrijden van het aanbidden van anderen en het onrecht veroorzaakt door andere religies; om hen toe te laten tot de rechtvaardigheid van de Islam.”

Voor de goddelijke beloning in het Hiernamaals, geloven wij Moslims, dat er twee permanente verblijven zijn in het Hiernamaals; de Jennah, het Hemelse verblijf van eeuwige gelukzaligheid en het Hellevuur, het verblijf van de eeuwige foltering. De Jennah is de beloning van Allah voor degenen die Allah's bevelen gehoorzaamden. De Almachtige Allah zegt in de Glorieuze Qor'an:

“En wie een andere godsdienst zoekt dan de Islam, het zal van hem niet worden aanvaard en hij zal in het Hiernamaals onder de verliezers zijn.” (3:85)

Dit is ook gebaseerd op en vers uit de Qor'an:

“Voorwaar, de gelovigen die goede werken doen, zullen de tuinen van het paradijs tot onthaal hebben.” (18:107) (108)

Daarom heeft de Almachtige Allah het Hellevuur beloofd aan degenen die ongehoorzaam zijn aan Zijn bevelen of iets met Hem vereenzelvigd. De Almachtige Allah verklaard in de Glorieuze Qor'an:

“Waarlijk, Allah vergeeft niet dat men iets met hem vereenzelvigd, maar Hij zal al hetgeen daarbuiten staat vergeven, wie Hij wil. En wie iets met Allah vereenzelvigd, heeft inderdaad een zeer grote zonde begaan.” (4:48)

De Almachtige Allah zegt in de Glorieuze Qor'an:

“Voorwaar, de ongelovigen onder de mensen van het Boek en de afgodendienaren zullen in het Vuur der hel geworpen worden, daarin zullen zij verblijven. Zij zijn slechts de slechtste der schepselen.” (98:6)

Sinds de komst van de Islam voeren de vijanden van de Islam oorlog tegen dit geloof en de oorlog duurt voort, ook in onze tijd. De anti-Islamitische elementen hebben alle mogelijke middelen uitgeprobeert in deze oorlog. Mensen met een gezond en volwassen verstand blijven onaangetast omdat zij verschil kunnen maken tussen de waarheid en de leugen. Eminente religieuze mensen van andere religies treden meer en meer toe tot de Islam en accepteren de Islam als manier van leven. De Almachtige Allah verzekert ons dat Hij zijn religie zal behouden voor de mensheid. De Almachtige Allah zegt in de Glorieuze Qor'an:

“Voorwaar, Wij hebben deze vermaning (de Qor'an) nedergezonden en voorzeker Wij zullen er de Waker over zijn.” (15:9)

Laat ons het boek eindigen met een prachtige quote van de Hadith van Allah's Boodschapper (VZMH):

“De meest geliefde mensen voor Allah zijn de meest nuttige (en heilzame voor anderen). De meest geliefde daad naar Allah is het plezier dat u brengt naar een (gebroken hart van een lijdende) Moslim, of door het wegnemen van zijn lijden, of door zijn schuld te betalen, of door zijn honger te stillen (door hem een maaltijd aan te bieden). Het is zelfs beter voor mij om met een Moslimbroeder te lopen om zijn behoeften te halen dan mezelf af te zonderen in een Masjid (moskee) voor een gehele maand. Allah zal de zonden bedekken van degene die zijn woede onder controle houdt (in deze wereld). Wie zijn woede onder controle houdt, hoewel hij kwaad zou kunnen doen aan anderen krijgt van Allah een hart gevuld met geluk op de Dag der Opstanding. Wie helpt in het bewijs van een Moslimbroeder zal op de Dag der Opstanding, wanneer hij struikelt, zijn stappen versneld krijgen van Allah. Zeker, een slecht karakter en gedrag zullen alle goede daden bederven en vrome daden als azijn in honing veranderen.

Referenties:

1. Verklaard door at-Tirmidhi; no. 2346 en geverifieerd als correct.
2. Verklaard door Ahmad; no. 411.
3. Verklaard door Abu Da'ood; no. 5116.
4. Verklaard door Ahmad; no. 4:145.
5. Verklaard door Muslim.
6. Verklaard door Bukhari; no. 6406 en Muslim; no. 9.
7. Verklaard door Bukhari; no.3341 en Tirmidhi; no. 2862.
8. Verklaard door Bukhari en Muslim.
9. Verklaard door Tirmidhi, Ahmad e.a. en geverifieerd als authentiek.
10. Verklaard door Muslim; no. 1731.
11. Verklaard door Abu Da'ood en Ibn Majah en geverifieerd als correct.
12. Een *Dirham* is een Islamitische munt equivalent aan de waarde van 2.28 gram zilver. De naam '*Dirham*' wordt nog steeds in sommige Islamitische en Arabische landen gebruikt maar de moderne koers heeft niet dezelfde waarde als de oude koers.
13. Dit is een bekend incident in de Islamitische geschiedenis: zie b.v. Baladhuri, Futuh al-Buldan, in de strijd van Sham (Groter Syrië).
14. Abu Yousuf, al-Kharaj; pag. 144.
15. Ibid; pag. 126.
16. Verklaard door Bukhari en Muslim zoals genoemd in al-Lulu wal Marjan; no. 884.
17. Verklaard door Abu Da'ood; no. 5004, Imam e.a. en geverifieerd als correct.
18. Verklaard door Bukhari; no. 6043.

19. Verklaard door Muslim; no. 29.
20. Verklaard door Bukhari in Adab al Mufrid; no. 112 e.a. en geverifieerd als correct.
21. Verklaard door Bukhari; no.2268 & 2269.
22. Verklaard door Ahmad; no.15435.
23. Verklaard door Bukhari; no.5437 en Muslim; no.104.
24. Verklaard door Abu Da'ood, At-Tirmidhi, an-Nisa'e, Ibn Majah; no. 3423 en al-Hakim, en geverifieerd door Albani en al-Arna'oot.
25. Verklaard door Ibn Majah; no. 337.
26. Verklaard door Tirmidhi; no. 2785.
27. Verklaard door Abu Da'ood; 3:317 en Tirmidhi; no. 2785.
28. Verklaard door Darimee; no. 3658.
29. Verklaard door Bukhari en Muslim.
30. Verklaard door Abu Da'ood; no. 2050.
31. *Dhihar* is de toepassing van het zeggen tegen een vrouw: “ ik verklaar je onwettig naar mij, zoals de **rug** van mijn moeder is.” Dit is een onwettig gebruik in de Islam; een verbod uit de pre-Islamitische **Jahiliyyah** samenleving.
32. Dit is een bekende titel in de pre-Islamitische samenleving gegeven aan een persoon of groep van mensen die zichzelf overgeven als legale volgers van een stam of clan, ofschoon ze niet tot hen behoren, omdat ze steun en hulp zoeken. Deze individuen hebben niet dezelfde classe, categorie of rechten als de orginele leden van de stam of clan.
33. Verklaard door Verklaard door Abu da'ood; 6:181.
34. Verklaard door Tirmidhi.

36. Verklaard door Ahmad; no.3946.
37. Ibid; no. 9588.
38. Verklaard door Bukhari; no.2348.
39. Verklaard door Ibn Malik.
40. Verklaard door Muslim.
41. Verklaard door Bukhari; no. 2238 en Muslim; no.2586.
42. Sahih Bukhari; Hadith no.1337.
43. Verklaard door Bukhari, Muslim e.a.
44. Hij mag van het onwettige eten om zichzelf in leven te houden.
45. Verklaard door Bukhari; no. 4416 en Muslim; no. 2404 e.a.
46. Verklaard door Bukhari.
47. Verklaard door An-Nisa'e en geverifieerd als correct.
48. Tabranee.
49. Bukhari; Hadith no. 3461 en Tirmidhi; Hadith no. 2669.
50. Tirmidhi; Hadith no. 1962.
51. Bukhari; Hadith no. 2227, Muslim; Hadith no. 2584 en Tirmidhi; Hadith no.1959.
52. Verklaard door Muslim.
53. Al-Hakem.
54. Ibn Majah; Hadith no. 1862.
55. Bukhari; Hadith no. 3721.
56. Bukhari; Hadith. no. 5049.
57. Bukhari; Hadith no. 6024.
58. Muslim; Hadith no. 1437.

59. Nisa'i, 7:63.
60. Tirmidhi; Hadith no. 1162.
61. Sahih Ibn Habbaan; Hadith no. 5818.
62. Abu Da'ood; Hadith no. 1692.
63. Bukhari.
64. Muslim; Hadith no. 1623.
65. Bukhari; Hadith no. 5680 en Muslim; Hadith no. 2585.
66. Muslim; Hadith no. 2563.
67. Bukhari; Hadith no. 13.
68. Muslim; Hadith no. 1838.
69. Muslim; Hadith no. 1852.
70. Tirmidhi; Hadith no. 1329.
71. Ibn Hisham; Biografie van de Profeet (VZMH).
72. Abu dawood; Hadith no. 2948.
73. Abu Dawood; Hadith no. 4941 en Tirmidhi; Hadith no. 1924.
74. Tirmidhi; Hadith no. 2007.
75. Bukhari; Hadith no. 5670.
76. Tabrani; Hadith no. 1014.
77. Sahih Ibn Khuzaimah; Hadith no. 2539.
78. Bukhari; Hadith no. 5673.
79. Muslim; Hadith no. 48.
80. Bukhari; Hadith no. 5702.

81. Musnad Ahmad; Hadith no. 8419.
82. Bajhaqi en Abdul Razzaq in al Mosannaf.
83. Bukhari; Hadith no. 2114.
84. Ibn Majah; Hadith no. 2468.
85. Abu Ya'la en Bajhaqi.
86. Bukhari; Hadith no. 5702 en Muslim; Hadith no. 1661.
87. Bukhari; Hadith no. 2236 en Muslim; Hadith no. 2110.
88. Bukhari; Hadith no. 5196 en Muslim; Hadith no. 1958.
89. Bukhari; Hadith no. 5196
90. Abu Da'ood; Hadith no. 5268.
91. Muslim; Hadith no. 1955.
92. Bukhari; Hadith no. 5663.
93. Musnad Ahmad; Hadith no. 12901.
94. Muslim; Hadith no. 2195.
95. Bukhari; Hadith no. 2121 en Muslim; Hadith no. 2333.
96. Bukhari; Hadith no. 2827.
97. Muslim; Hadith no. 269.
98. Bukhari; Hadith no.5665.
99. Bukhari; Hadith no. 13.
100. Bukhari; Hadith no. 5680.
101. Abu Da'ood; Hadith no. 5680.
102. Muslim; Hadith no. 164.

103. Verklaard door Muslim.
104. Verklaard door Ibn Hibban.
105. Bukhari; Hadith no. 6772 en Muslim; Hadith no. 1832.
106. Muslim; Hadith no. 2577.
107. Tirmidhi; Hadith no. 3472.
108. Verklaard door Darqatni en Bajhaqi.
109. Verklaard door Abu Da'ood; Hadith no. 3582.
110. Bukhari; Hadith no. 1711 en Muslim; Hadith no. 4277.
111. Ibn Majah; Hadith no. 2053.
112. Dit is verklaard door Abu Yusuf in zijn boek: "al-Kharaj."
113. Nisa'i 8:53.
114. Muslim; Hadith no. 78.
115. Bukhari; Hadith no. 105.
116. Dr. Muhammad al-Zuhali; "The Human rights in Islam."
117. Overgenomen van de Internationale Islamitische verklaring
Van de rechten van de mens.
118. Bukhari
119. Mattheus 15:24
120. Mattheus 10:5-6
121. Call to Islam blz. 48
122. Verklaard door Dthahabi en anderen
123. Verklaard door Bukhari nr. 6935 en Muslim nr. 6524
124. Bukhari en Muslim
125. Quotes van een symposium over de Islamitische Sharia en Rechten van de Mens in de Islam, Beirut, Dar-al-Kitab-al-Libnani, 1973
126. Dunbar Roland vermeld Jefferson Davis in "Jefferson Davis" Volume 1, blz.286.
Zie ook Jefferson Davis' Inaugural Address as Provisional President of the Confederacy, Montgomery, AL, 1861-FEB-18, Confederate States of America, CongressionalJournal, 1:64-66.
127. <http://funnelweb.utcc.utk.edu/~hoemann/jdinaug.html>
128. Bukhari
129. Mustadrik Hakim 4/409 nr. 8100
130. Dthihaar is een vorm van eed waarin een persoon zegt tegen zijn vrouw:

De rechten van de mens in de Islam

138.

“ Het is mij wettelijk niet toegestaan je aan te raken, zoals de rug van mijn moeder” Dit was een gebruik gedurende de pre-Islamitische tijd en de Islam heeft dit verwijderd.

131. Bukhari, Hadith nr. 1834

132. Muslim, Hadith nr.1509

133. Bukhari

134. Bukhari

135. Muslim, Hadith nr. 1657

136. Overgenomen uit ‘Islam and Human Rights’ van Abdullah b. Abdul-Muhsin at Turki.

137. Vermeld door Tabarani en Ibn Abi-Dunya en door Al-Albani verklaard in Sahih Al Jam’i.